

ZAMANSIZLIK VE KADER GERÇEĞİ

الله
رسول
محمد

HARUN YAHYA
ADNAN OKTAR

- Madde ve zaman, yoktan nasıl yaratıldı?...
- Big Bang teorisi evrenin yaratılışı ile ilgili hangi gerçekleri gösteriyor?...
- Bizim için yüzyıllar süren bir zaman dilimi, bir başka boyutta nasıl tek bir "an" olabilir?...
- Einstein'ın Rölativite Teorisi ile Kuran ayetleri arasındaki paralellik nedir?...

Bu kitapta tüm bu soruların cevapları, zamanın ve maddenin gerçek niteliği anlatılıyor.

20. yüzyıl biliminin bulgularıyla ortaya çıkan gerçekler, materyalist felsefenin iddialarını temelden çökertiyor. Uzay, madde, zaman ve kader hakkındaki gerçekleri öğrenmek istiyorsanız, bu kitabı mutlaka okuyun...

YAZAR HAKKINDA: Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır. Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 73 ayrı dile çevrilen sayıları 300'ü aşan eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

**SİPARİŞ
HATTI**
4 4 4 4 4 1
www.globalkitap.com
VISA P.K. 413 Şişli/İstanbul

ISBN 978-975-6028-42-1 05
9 789756 028421

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ
رَسُولُهُ
مُحَمَّدٌ

Harun Yahya
(Adnan Oktar)

ZAMANSIZLIK
VE
KADER
GERÇEĞİ

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 40.000 resmin yer aldığı toplam 55.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 73 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah (sav)'in mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah (sav)'in sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah (sav)'in mühürü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan

Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivehi (Maldivlerde kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı, genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nun eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci Baskı: Mayıs 1999

İkinci Baskı: Ekim 2001

Üçüncü Baskı: Ocak 2006

Dördüncü Baskı: Ekim 2009

Beşinci Baskı: Ocak 2013

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

Kayışdağı Mah. Değirmen sokak No: 3
Ataşehir - İstanbul Tel: (0216) 660 00 59

Baskı: Tor Ofset

Akçaburgaz Mahallesi 116 Sokak No:2
Esenyurt / İstanbul Tel: (0 212) 886 3474

**www.harunyahya.org - www.harunyahya.net
www.harunyahya.tv - www.a9.com.tr**

**ZAMANSIZLIK
VE
KADER
GERÇEĞİ**

Harun Yahya-Adnan Oktar

OKUYUCUYA

✦ Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

✦ Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

✦ Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

✦ Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

✦ Bunun yanında, sadece Allah'ın rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

✦ Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

✦ Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheli ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ 11

BÖLÜM 1

Evren Yoktan Yaratıldı 14

BÖLÜM 2

Maddenin Ardındaki Sır 47

BÖLÜM 3

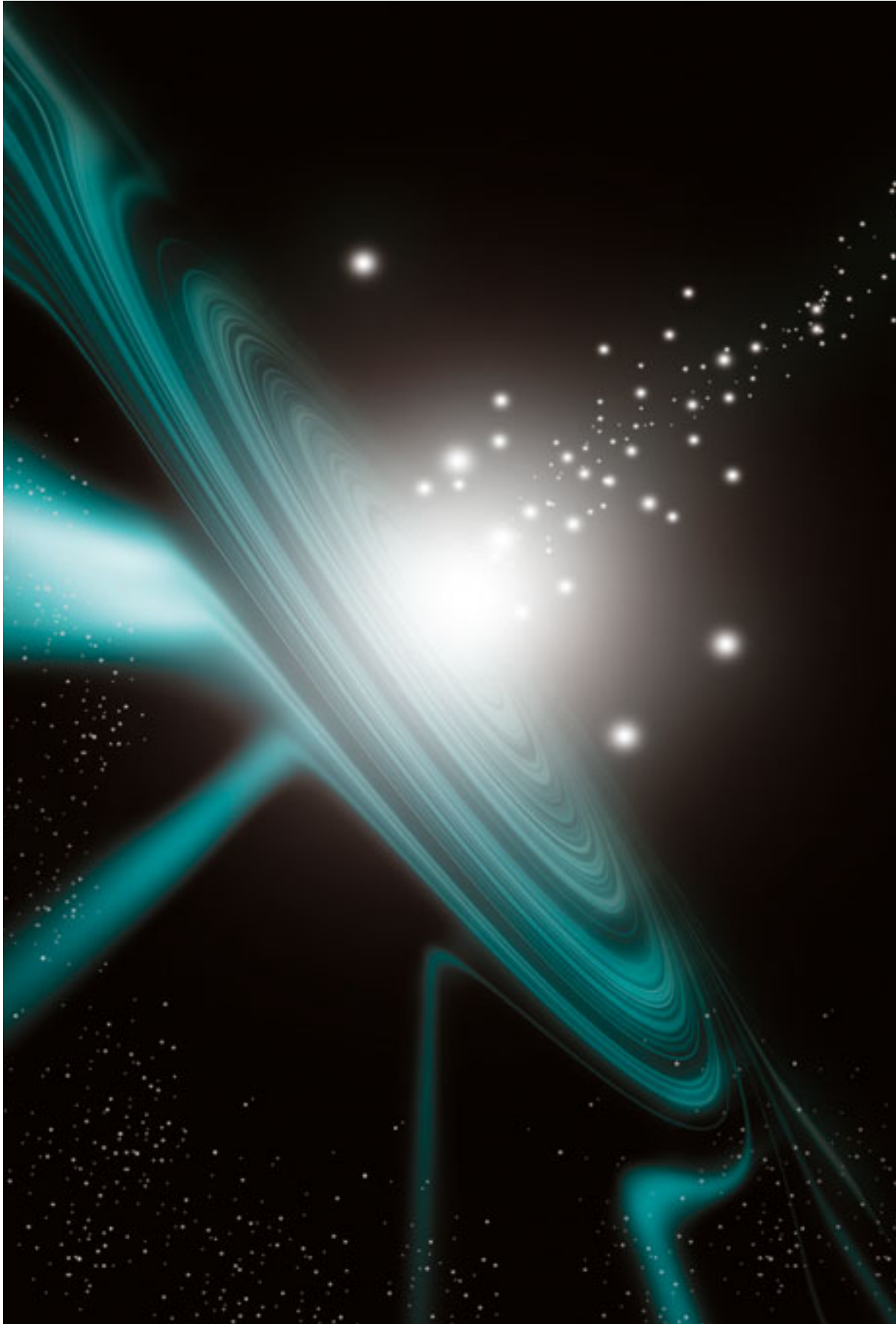
Zamanın İzafiyeti ve

Kader Gerçeği 87

BÖLÜM 4

Evrin Yanılgısı 112

NOTLAR 143

GİRİŞ

Bugüne kadar, gelmiş geçmiş bütün din ahlakına karşı olan kişilere ve akımlara bakıldığında hemen hepsinin felsefi temelinde materyalist (maddeci) düşüncenin yattığı görülür. Bilindiği gibi materyalistler Yarattılış gerçeğini reddederler. Bunun yerine maddenin sonsuzdan beri var olduğu ve sonsuza kadar da mutlak bir varlık olarak kalacağı yanılığını savunurlar. Diğer bir deyişle maddeyi ilahlaştırırlar. (Allah'ı tenzih ederiz) Materyalistlerin kendi kaynaklarında materyalizm (maddecilik) şöyle tarif edilir:

Materyalizm dünyanın ezeli ve ebediliğini (öncesiz ve sonrasızlığını), Tanrı tarafından yaratılmış olmadığını ve de zaman ve mekanda sonsuzluğunu kabul eder.¹

Materyalizmin maddeyi bu derece putlaştırmasının nedeni, her ne olursa olsun Allah'ın varlığını kabul etmemektir. Çünkü madde mutlak değilse bir başlangıcı var demektir; bir başlangıcı varsa da yoktan var edilmiş, yani yaratılmış demektir. Nitekim 20. yüzyılın sonunda tüm bilim dünyasının vardığı ortak sonuç, maddenin mutlak olmadığı, bir başlangıcı olduğu gerçeğini doğrulamaktadır: Tüm evren yaklaşık 15 milyar yıl önce "sıfır" hacimdeki bir noktanın patlamasıyla yokluktan meydana gelmiş ve genişleyerek günümüzdeki şeklini almıştır. Büyük Patlama (Big Bang) adı verilen bu olayın doğruluğu, pek çok somut delil ve gözlemlerle, aynı zamanda teorik fizikçilerin hesaplamalarıyla da kanıtlanmıştır.

Bugün bilimin ulaştığı son nokta, Allah'ın Kuran'da bildirdiği ve İncil ve Tevrat'ta da haber verilen "evrenin yoktan var edildiği" gerçeğini

doğrulamaktadır. Yine bununla birlikte çağdaş bilim, materyalizmi ve bunu esas alan ideolojileri her alanda yalanlamakta, materyalist görüşe sahip olanların maddeye dayalı dünyalarını yıkmakta, Yaratılış'a karşı yürüttükleri mücadelede onları yenik düşürmektedir.

Buna rağmen materyalistler, maddenin mutlak değil, yaratılmış olduğu gerçeğini bilimle çatışmak pahasına da olsa kabul edemezler. Çünkü bu gerçeği kabul etmek Allah'ın varlığını kabul etmelerini, Allah'a iman etmeleri ise din ahlakını kabul etmelerini ve yaşamalarını gerektirecektir. Din ahlakı ise herşeyden önce Allah'a kesin bir boyun eğmeyi ve teslimiyeti gerektirdiğinden, elbette ki böyle bir tutum, kibirlerine yenik düşmüş bu insanlara ağır gelecektir. Allah Kuran'da, gerçekleri gördükleri halde, kibirleri yüzünden gerçeklerden kaçanların durumunu şöyle bildirmektedir:

Vicdanları kabul ettiği halde, zulüm ve büyüklenme dolayısıyla bunları inkar ettiler. Artık sen, bozguncuların nasıl bir sona uğratıldıklarına bir bak. (Neml Suresi, 14)

Materyalistler, maddenin yanı sıra zamanın da mutlak olduğu, yani sonsuzdan gelip sonsuza gittiği yanlıgısına inanırlar. Bu çarpık anlayışa dayanarak da kaderi, ahiret gününü, cenneti ve cehennemi reddetmeye çalışırlar. Oysa bugün modern bilim, maddenin olduğu gibi, maddenin bir türevi olan zamanın da maddeyle birlikte yokluktan var edildiğini ve zamanın da bir başlangıcı olduğunu ispatlamıştır. Aynı zamanda, zamanın izafi (göreceli-rölatif) bir kavram olduğu, materyalistlerin yüzyıllardır zannettikleri gibi değişmez ve sabit olmadığı, değişken bir algı biçimi olduğu da 20. yüzyılda ortaya çıkmıştır. Zamanın ve mekanın izafiyeti Einstein'ın "Rölativite" teorisiyle kanıtlanmış ve bu gerçek bugünkü modern fiziğin temelini oluşturmuştur.

Sonuç olarak, zaman ve mekan mutlak olmayan, başlangıçları olan, Allah'ın yoktan var ettiği kavramlardır. Zamanı ve mekanı yaratan Allah, elbette bu kavramlardan münezzehtir. Allah, zamanın her anını zamansızlıkta belirlemiş, tespit etmiş ve yaratmıştır. İşte materyalistlerin akıl erdiremedikleri "kader" gerçeğinin özü de buradadır.

Bizim için geçmişte yaşanmış ve gelecekte yaşanacak olan olayların tümü, zamandan münezzehtir olan, zamanı yoktan var eden Yüce Allah'ın bilgisi ve hakimiyeti dahilindedir.

Kuran'da 1400 yıl önce bildirilen ve inananların gönülden inandıkları gerçekleri bugün modern bilim de doğrulamakta ve Kuran'ın Allah'ın sözü olduğuna şahitlik etmektedir. Asırlardır Allah'ın varlığını ve Yarattığı gerçeğini reddeden materyalist düşünce ise, dilinden düşürmediği ve her fırsatta arkasına sığınmaya çalıştığı bilim tarafından her alanda yalanlanmaktadır. Bu kitapta, materyalistlerin öne sürdükleri iddiaların hiçbir bilimsel ve mantıksal geçerliliği olmadığını, aksine materyalizmin bugünün bilimi ile tamamen çökertildiğini delilleriyle aktaracağız. Burada anlatılan konular maddenin aslı, zamanın ve mekanın izafiyeti ile ilgili çok önemli deliller içermektedir. Öyle ki belki de bugüne kadar hiç düşünmediğiniz bazı gerçeklerle karşılaşacak, maddenin özünün materyalizmin iddia ettiğinden veya size öğretilenden çok daha farklı olduğunu anlayacaksınız.

**Göklerde ve yerde ne varsa tümü
Allah'ındır. Allah, herşeyi
kuşatandır. (Nisa Suresi, 126)**

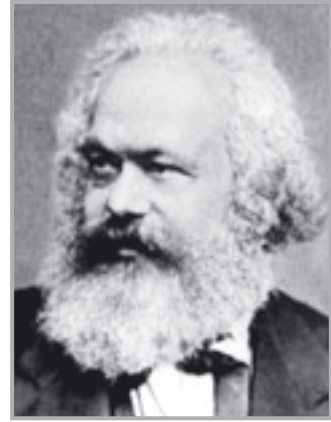
BÖLÜM 1

EVREN YOKTAN YARATILDI

Materyalizm, maddeyi mutlak varlık sayan, maddeden başka hiçbir şeyin varlığını kabul etmeyen batıl bir düşünce sistemidir. Tarihi eski Yunan'a kadar uzanan, ama özellikle 19. yüzyılda yaygınlaşan, en çok da Karl Marx'ın diyalektik materyalizmiyle ünlenen bu düşünce sistemi, maddenin sonsuzdan beri var olduğunu ve sonsuza kadar da var olacağını iddia eder. Maddenin yaratılmamış olduğu yanılığında olduğu için Yaratıcımız olan Allah'ın varlığını inkar eder. (Allah'ı tenzih ederiz)

Materyalizm az önce de belirttiğimiz gibi en çok 19. yüzyılda popüler olmuştu. Bunun başlıca nedenlerinden biri, o dönemde, "evrenin nasıl ortaya çıktığı" sorusuna karşılık olarak öne sürülen "durağan evren" (statik evren) modeliydi. Bu model, "evren nasıl ortaya çıktı" sorusuna, "evren ortaya çıkmadı, sonsuzdan beri vardı ve sonsuza kadar da var olacak" cevabını veriyordu. Evren sabit, durağan ve değişmez bir maddeler bütünü sanılıyor ve dolayısıyla böyle bir evrenin Yaratıcımız'ın varlığını kabul etmeyi gerektirmediği söyleniyordu.

Bu evren modelinin aksinin ispatlanması diğer bir ifadeyle bir başlangıcı olduğunun ve değişkenliğinin ortaya çıkması ise, elbette Allah'ın varlığının ispatlarından biri olacaktır.

**Diyalektik materyalizmin
kurucusu Karl Marx**

tı. Materyalist felsefeci Georges Politzer, *Felsefenin Başlangıç İlkeleri* adlı kitabında bu gerçeği kabul ediyor, ancak "sonsuz evren" modelinin geçerliliğine güvenerek Yaratılış'a karşı çıkıyordu:

Evren yaratılmış bir şey değildir. Eğer yaratılmış olsaydı, o takdirde, evrenin Tanrı tarafından belli bir anda yaratılmış olması ve evrenin yoktan var edilmiş olması gerekirdi. Yaratılışı kabul edebilmek için, herşeyden önce, evrenin var olmadığı bir anın varlığını, sonra da, hiçlikten (yokluktan) bir şeyin çıkmış olduğunu kabul etmek gerekir. Bu ise bilimin kabul edemeyeceği bir şeydir.²

George Politzer, "bu ise bilimin kabul edemeyeceği bir şeydir" derken, aslında bilimi değil materyalist dünya görüşünü kast etmektedir. Zira, materyalistlerin en bilinen batıl inanışlarından biri bilimin materyalist olması gerektiği yanlıgsıdır. Politzer, bu satırları yazarken bilimin kendi tarafında olduğunu ve ilerleyen yıllardaki gelişmelerin de sonsuz evren fikrini doğrulayacağını zannediyordu. Oysa çağdaş bilim, 20. yüzyılın ikinci çeyreğinde başlayan bir süreç sonucunda materyalistlerin "eğer öyle olsa bir Yaratıcı olduğunu kabul etmek gerekirdi" şeklinde dile getirdikleri gerçeği, yani evrenin bir başlangıcı olduğu gerçeğini ispatladı. Bu gerçek çeşitli aşamalar sonucunda ortaya çıktı.

Evrenin Genişlemesi

1920'li yıllar, modern astronominin gelişimi açısından çok önemli yıllardı. 1922'de Rus fizikçi Alexander Friedmann, Einstein'in genel görecelik kuramına göre evrenin durağan bir yapıya sahip olmadığını ve en ufak bir etkileşimin evrenin genişlemesine veya büzüşmesine yol açacağını hesapladı. Friedmann'ın bu buluşunun önemini ilk fark eden kişi ise Belçikalı astronom Georges Lemaitre oldu. Lemaitre, bu hesaplamalara dayanarak evrenin bir başlangıcı olduğunu ve bu başlangıçtan itibaren sürekli genişlediğini öngördü. Ayrıca, bu başlangıç anından arta kalan radyasyonun da saptanabileceğini iddia etti. Aslında Lemaitre'den daha önce, 1913 yılında, Amerikalı astronom Vesto Melvin Slipher farklı bir araştırma yaparken yakınıımızdaki bazı galaksilerin dünyadan hızla

uzaklaştıklarını fark etmişti. Slipher'in bu keşfi evrenin genişlediğini gösteren ilk ipucuydu. Bu bilim adamlarının teorik hesaplamaları o zaman çok ilgi çekmemişti. Ancak 1929 yılında gelen gözlemsel bir delil, bilim dünyasına bomba gibi düştü. O yıl California Mount Wilson gözlemevinde, Amerikalı astronom Edwin Hubble astronomi tarihinin en büyük keşiflerinden birini yaptı.

Hubble'ın ilk başlarda yapmak istediği şey, uzak galaksileri incelemek ve yaydıkları ışıklarla ilgili bilgileri kullanarak yıldızların hareketlerini ve kimyasal yapılarını belirlemeye çalışmaktı. Hubble ve ekibi uzak galaksilerden gelen ışıkları tek tek analiz ederek, ortaya önemli bulgular koydular. Bunlardan birincisi, galaksilerde en çok bulunan elementlerin hidrojen ve helyum olduğu idi. Bu bulgu, daha önce bilim adamları tarafından öne sürülmüş olan bilgilerin ispatı niteliğindeydi ve bilim dünyası tarafından doğal karşılandı. Hubble'ın diğer bulgusu ise bilim dünyasında büyük şaşkınlık meydana getirdi: Hubble analiz ettiği ışığın tümünün kızıla doğru kaymış olduğunu gördü.

Doppler etkisi olarak adlandırılan fizik kuralına göre, ışık gözlemciye doğru yaklaşırken "sıkışır", gözlemciden uzaklaşırken "uzar". Yani, gözlemin yapıldığı noktaya doğru hareket eden ışıkların tayfı mor yöne doğru, gözlemin yapıldığı noktadan uzaklaşan ışıkların tayfı da kızıl yöne doğru kayar. (Gözlemciden uzaklaşmakta olan bir trenin düdük sesinin gittikçe incelenmesi gibi.)

Bu durumda Hubble ve ekibinin bulguları şu anlama geliyordu: Galaksilerin hepsi bizden uzaklaşmaktaydı ve yıldızlar ve galaksiler sadece bizden değil, birbirlerinden de uzaklaşıyorlardı. Uzaklık arttıkça, hız da artıyordu. Hubble bu durumu ifade eden ve "Hubble yasası" olarak adlandırılan bir

Edwin Hubble kullandığı dev teleskobunun yanında.

matematik denklemleri de yazdı. Bu denklem, uzak galaksilerden toplanan her yeni bilgiyle bir kez daha doğrulandı. Her şeyin birbirinden uzaklaştığı bir evren karşısında varılabilecek tek sonuç ise, evrenin "genişlemekte" olduğuydu. Bu da, uzun yıllardır bilim dünyasında egemen olan ve materyalistlerin şiddetle savunduğu "evrenin değişmez ve sonsuz olduğu" iddiasının çöküşü anlamına geliyordu. Nitekim Hubble'ın bulguları ilk başlarda büyük tepkilerle karşılaştı. Hubble'ın bulguları karşısında materyalist ve ateist bilim adamlarının tepkisini, bilim yazarı David Filkin *Stephen Hawking's Universe* (Stephen Hawking'in Evreni: Kainatın Sırları) adlı kitabında şöyle tarif eder:

*Genişleyen bir evren, değişmez, nihayetsiz ve ebedi bir evren fikrine sıkı sıkıya bağlanmış olan ateist bilim adamlarının çoğunluğunun kabul edemeyecekleri bir kavramdı. Genişleyen herhangi bir şey değişmez olmazdı. Bu nedenle Hubble'ın bulgularını göz ardı etmek ya da küçümsemek eğilimi belirmişti.*³

Ancak her ne kadar materyalistler Hubble'ın bulgularını göz ardı etmeye çalışsalar da, bir müddet sonra elde edilecek yeni bulgular ve veriler, evrenin genişlediğinin reddedilemez bir gerçek olduğunu ispatladı.

Evrenin Genişlemesinin Gösterdiği Gerçek:

Big Bang (Büyük Patlama)

Hubble'ın ortaya koyduğu evrenin genişlediği gerçeği, kısa bir süre sonra yeni bir evren modelini doğurdu. Evren genişlediğine göre, zamanda geriye doğru gidildiğinde çok daha küçük bir evren, daha da geriye gittiğimizde "tek bir nokta" ortaya çıkıyordu.

Bilim adamları kuramsal olarak reddedemedikleri bu durumu, matematiksel verilerle reddedebileceklerini düşündüler. Oxford Üniversitesi'nden matematikçi Roger Penrose, Einstein matematiğini kullanarak çeşitli varsayımlar üzerinde çalıştı. Penrose'un çalışmaları materyalistleri büyük hayal kırıklığına uğrattı, çünkü matematiksel denklemler çekimin büyük miktarlardaki maddeyi içe doğru çöktüreceğini ve giderek daha yoğun ve daha küçük "tek bir nokta"ya ulaşılacağını gösteriyordu.

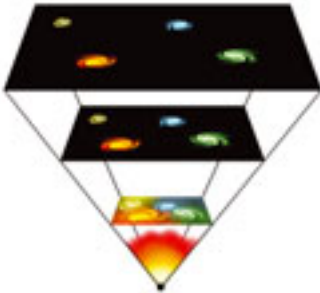
Penrose'un bulguları Stephen Hawking tarafından geliştirildi. Roger Penrose ve Stephen Hawking matematiksel olarak evrenin "tekillik noktası" olarak adlandırdıkları tek bir noktadan var olduğunu ispatladılar. Tekillik kavramıyla nasıl bir şeyin anlatılmak istendiğini *Hemen Herşeyin Kısa Tarihi* adlı kitabında, Billy Bryson şöyle tarif eder:

... Çünkü tekilliğin dışında hiçbir yer yoktur. Evren genişlemeye başladığı zaman daha büyük bir boşluğu doldurmak üzere dışa doğru yayılıyor olmayacaktır. Var olan tek uzay, evrenin genişledikçe yarattığı uzaydır. Tekilliği gözünüzde, karanlık ve sınırsız bir boşlukta bir nevi gebe nokta olarak canlandırmak doğal ama yanlış. Zira uzay da yoktur, karanlık da. Tekilliğin etrafında hiçbir etraf yoktur. İşgal edebileceği bir uzay yoktur, içinde bulunabileceği bir yer yoktur. Ne zamandır orada olduğunu, yoksa kısa süre önce, parlak bir fikir gibi aniden mi ortaya çıktığını, ya da ezelden beri orada durup sessizce doğru anı mı beklediğini bile soramayız. Zaman yoktur. Zamanı doğurabilecek bir geçmiş de yoktur. İşte böylesine bir hiçlikten evrenimiz doğar.⁴

Yapılan hesaplamalar, evrenin tüm maddesini içinde barındıran bu "tek nokta"nın, korkunç çekim gücü nedeniyle "sıfır hacme" sahip olacağını gösterdi. Penrose ve Hawking 1970 yılında yayınladıkları bildiride, evrenin sıfır hacme sahip bu "noktanın" patlamasıyla meydana geldiğini ortaya koydular. Buldukları denklemlerin doğruluğu başka hiçbir alternatif düşünceye yer bırakmıyordu. Böylece "Big Bang" (Büyük Patlama)

adıyla anılan teori matematiksel olarak da ispatlanmış oluyordu.

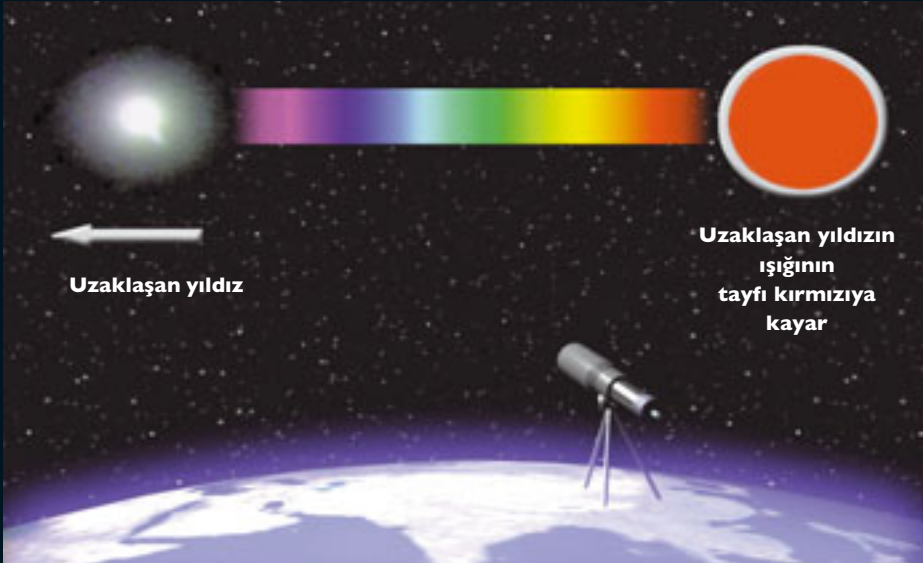
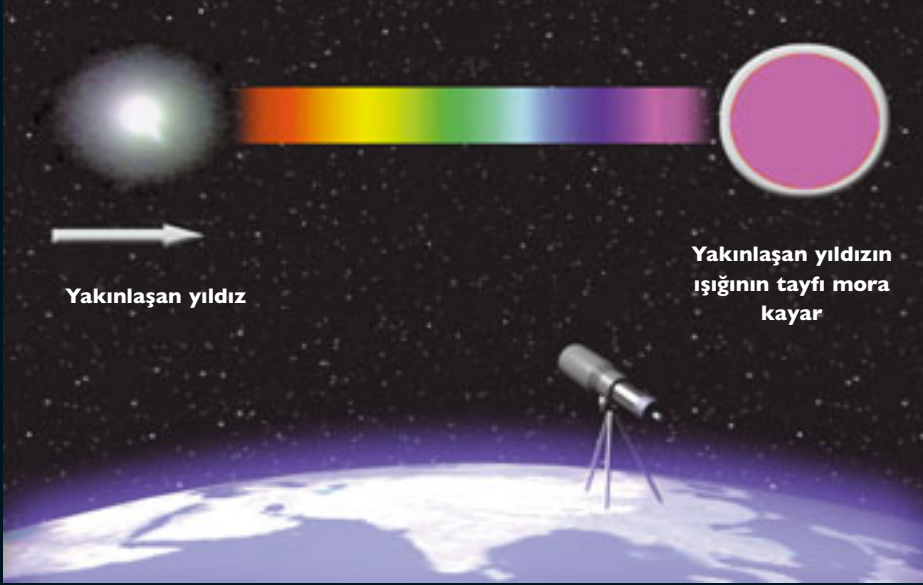
Big Bang'in gösterdiği önemli bir gerçek vardı: Sıfır hacim "yokluk" anlamına geldiğine göre, evren "yok" iken "var" hale gelmişti. Bu ise, evrenin bir başlangıcı olduğu anlamına geliyor ve böylece materyalizmin "evren sonsuzdan beri vardır" varsayımını geçersiz kılıyordu. Bu durum materyalist bilim

Evren sıfır hacme sahip olan tek bir noktanın patlamasıyla meydana gelmiştir. Bu da evrenin bir başlangıcı olduğunu göstermektedir.

BÜYÜK PATLAMA'NIN DELİLİ:
GALAKSİLERİN IŞIĞINDAKİ
KIRMIZIYA KAYMA

Uzaklaşan bir cismin ışığının tayfını izleyen bir gözlemci, bunun gittikçe daha kırmızı olduğunu görecektir. Yeryüzünden yapılan gözlemler de, gökyüzündeki galaksilerin ve yıldızların ışık tayflarının gittikçe kırmızıya kaydığını göstermiştir. Yani gök cisimleri bizden sürekli olarak uzaklaşmaktadırlar. Bu gerçeğin 1920'li yıllarda yapılan gözlemlerle keşfedilmesi, evrenin genişleyen bir yapıya sahip olduğunu ve Büyük Patlama'yla ortaya çıktığını göstermiştir.

adamları arasında çok büyük tartışmalara neden oldu. Kozmoloji profesörü Andrei Linde, Big Bang teorisinin ardından cevaplanması gereken soruları şöyle ifade ediyordu:

Klasik olarak, Big Bang teorisi, evrenin tüm parçalarının aniden genişlemeye başladığını kabul eder. Ama evrenin tüm parçaları genişlemeye nasıl aynı anda başlayabilmişlerdir? Emri veren kimdir?5

Linde'nin sorduğu sorunun cevabı aslında çok açıktır. Bir şeyin "yok" iken "var" hale gelmesi tek gerçeği göstermektedir: Yaratılış'ı. Allah maddeyi ve tüm evreni yokluktan, tek bir "Ol" emriyle var hale getirmiştir. Bir Kuran ayetinde Allah'ın üstün yaratma gücü hakkında şu şekilde buyrulmaktadır:

Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen olur.
(Bakara Suresi, 117)

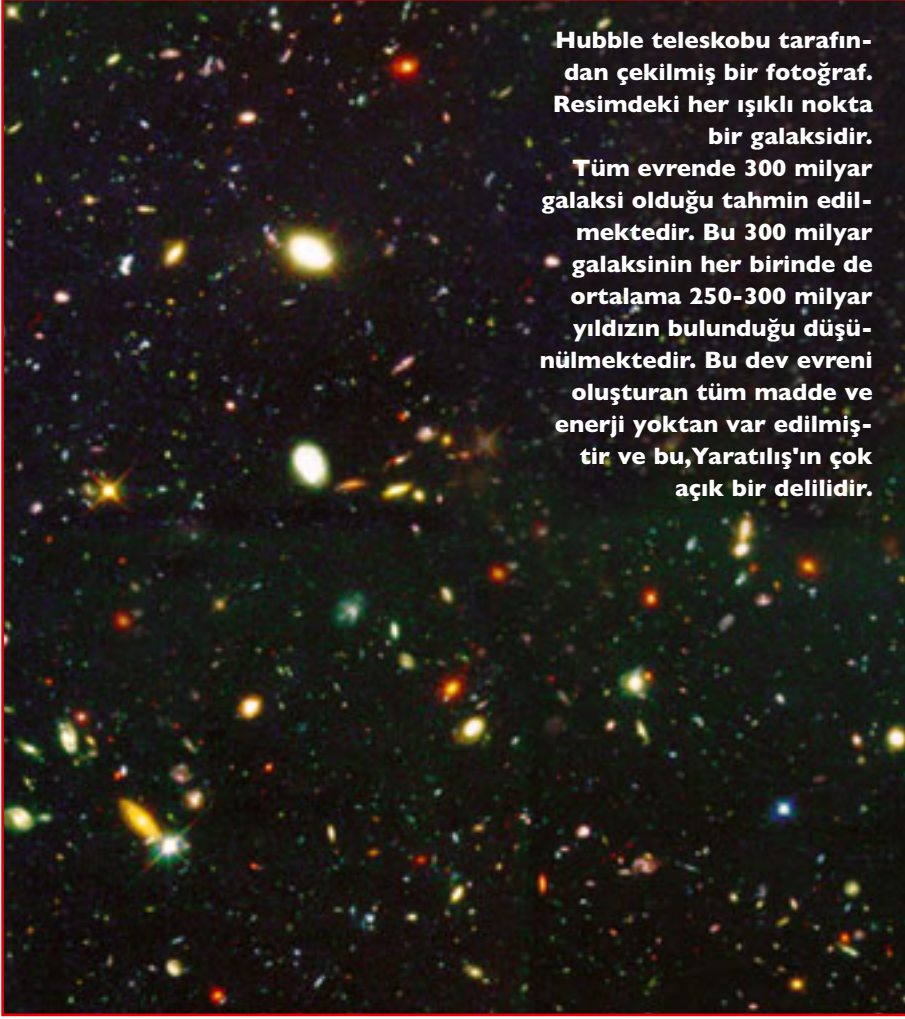
Materyalist Bilim Adamları Neden

Big Bang'i Kabullenemediler?

Big Bang teorisi, kendisini destekleyen delillerin gücü nedeniyle, kısa sürede bilim dünyasında kabul görmeye başladı. Ancak materyalist felsefeye ve bu felsefenin temelindeki "sonsuz evren" fikrine bağlı kalmaya kararlı olan bazı bilim adamları, Big Bang'e karşı direnmeye ve sonsuz evren fikrini ayakta tutmaya çalıştılar. Bu çabanın nedeni, önde gelen materyalist fizikçilerden Arthur Eddington'ın "*felsefi olarak doğanın şu anki düzeninin birdenbire başlamış olduğu düşüncesi bana itici gelmektedir*"⁶ sözünden anlaşılıyordu. Yani materyalist bilim adamları bilimsel kaygılarla değil, ideolojik kaygılarla yanlış olanda ısrar ediyorlardı.

Big Bang teorisine tepkiler çok farklı şekillerde dile getiriliyordu. Örneğin Alman kimyacı Walter Nernst Big Bang teorisine ilgili düşünceleri sorulduğunda "*bu bulguları kabul etmenin, bilime ihanet olacağını*"⁷ iddia ediyordu. Nernst'in bu sözlerle ifade ettiği endişe, materyalizme ihanet etmek korkusundan başka birşey değildi. Zira, Nernst ve kendisiyle ben-

Hubble teleskobu tarafından çekilmiş bir fotoğraf. Resimdeki her ışıklı nokta bir galaksidir.

Tüm evrende 300 milyar galaksi olduğu tahmin edilmektedir. Bu 300 milyar galaksinin her birinde de ortalama 250-300 milyar yıldızın bulunduğu düşünülmektedir. Bu dev evreni oluşturan tüm madde ve enerji yoktan var edilmiştir ve bu, Yaratılış'ın çok açık bir delilidir.

zer düşüncelere sahip olanlar bilimsel bulgular Big Bang'i tartışmasız bir şekilde ispatladığı halde, bilime rağmen, Big Bang'i kabul etmek istemiyorlardı. MIT (Massachusetts Institute of Technology)'den fizik profesörü Phillip Morrison, BBC'de yayınlanan bir belgeselde Big Bang'i kabul etmenin kendisine çok zor geldiğini, onu reddetmek için çok büyük bir istek duyduğunu dile getiriyordu.⁸ Evrenin sabit bir hızla genişlemesi ile ilgili önemli bulgular elde eden, Carnegie Gözlemevi'nden Allan Sandage ise elde ettiği bulguların kendisini çok şaşırttığını, "Bu bulduklarım gerçek olmamalı!"⁹ şeklinde ifade ediyordu.

The New Yorker yazarlarından Jim Holt'un "Big Bang Theology" başlıklı makalesinde de belirttiği gibi "Big Bang, bilim tarihinde Allah'ın yaratışını tasdik ettiği için kabul görmeyen tek görüştü."¹⁰ Tanınmış astrofizikçi Robert Jastrow *God and the Astronomers* (Allah ve Astronomlar) isimli kitabının "The Religion of Science" (Bilim Dini) adlı bölümünde Big Bang teorisi ile ilgili ortaya koyulan tüm bulgulara rağmen materyalist bilim adamlarının teoriyi kabullenmekte direnmelerinin nedenlerini incelemiştir. Jastrow bu tepkileri şu şekilde yorumlamaktadır (Jastrow'un bu sözlerinde bahsettiği bilim adamları, materyalist bilim adamlarıdır.):

Bu tepkilerde çok ilginç duygular rol oynamaktadır... Bilim adamının sahip olduğu inanç, bilinen fizik kurallarının geçerli olmadığı ve tanımadığı güçlerin bir ürünü olarak meydana gelen bir başlangıcın keşfiyle birlikte ihlal edilmiştir. Bu olduğunda bilim adamı kontrolünü kaybetti. Eğer bu bulguların gerçek anlamını iyice inceleseydi, tamamen travma geçirecekti. Bir travma anında olan oldu ve beyin, bulguların anlamına karşı tepki gösterdi... (Bilim adamları açısından) Problemin büyüklüğünü bir düşünün. Bilim evrenin belli bir anda var olduğunu kanıtladı... Peki evrendeki madde ve enerjiyi "Kim" ya da "Ne" meydana getirmişti? Acaba evren yoktan mı var olmuştu?.. Bu durum din adamları dışında herkes için beklenmedik, şaşırtıcı bir gelişmeydi...¹¹

Jastrow'un bu yorumu materyalist bilim adamlarındaki şaşkınlığı ve çaresizliği tüm açıklığıyla ortaya koymaktadır. Bilimsel bütün bulguların açıkça tasdik ettiği bir gerçek, sadece ideolojik nedenlerden dolayı reddedilmekte, karşıt görüş arayışları ısrarla devam ettirilmektedir. Bazı bilim adamlarının bu yaklaşımlarını bir diğer astrofizikçi Barry Parker'ın şu sözleri çok iyi ifade etmektedir:

Tabi ki bizim de bir alternatifimiz var. "Yaratılış yoktur ve evren her zaman bu şekildedir" diyebiliriz. Ancak bu, Yaratılış'ı kabul etmekten çok daha zor bir alternatiftir.¹²

Materyalist bilim adamları zor alternatifi tercih ettiler ve Yaratılış gerçeğini kabul etmemekte direndiler. Big Bang karşısında öne sürülen teorilerden biri olan "sabit durum teorisi" de, bilimsel gerçeklere rağmen, bu nedenle bir müddet daha ısrarla savunuldu.

Big Bang'e Karşı Öne Sürülen Sabit

Durum Teorisinin Geçersizliği

Big Bang teorisinden rahatsız olanların başında İngiliz astronom Sir Fred Hoyle geliyordu. Hoyle, 20. yüzyılın ortalarında "steady-state" (sabit durum) adında, 19. yüzyıldaki sonsuz evren fikrinin bir devamı olan bir evren modeli ortaya attı. Hoyle'un modeline göre, evren genişledikçe madde, gerektiği miktarda, birdenbire, kendi kendine var olmaya başlıyordu. Aslında Hoyle ve ekibinin ortaya attığı teori kendi içinde birçok çelişkiler barındırıyor, daha da önemlisi bir müddet sonra bu teoriyi yerle bir edecek yeni gelişmelerin temelini oluşturuyordu.

Hoyle, evrendeki tüm maddeyi meydana getiren bazı kimyasal elementlerin tam olarak nasıl meydana geldiğini açıklamak istiyordu. Yıldızların da doğum ve ölüm anlarının olduğunu ve yaşam süreleri boyunca bütün kimyasal elementleri ürettiklerini iddia etti. Buna göre yıldızlar, uzaydaki hidrojen atomlarının çekim gücüyle giderek daha büyük kürelere dönüşerek oluşmaktaydı. Küreler büyüdükçe çekimin içe doğru basıncı giderek artıyor, sonuçta bu basınç öyle bir aşamaya geliyordu ki, hidrojen atomlarından bazıları birbirlerinin içine geçerek helyumu meydana getiriyorlardı. Bu dönüşüm sürekli devam ediyor ve yıldız bir sonraki en ağır elementi meydana getirecek patlamalara maruz kalıyordu. Bu sıkışma ve patlama süreci demire kadar olan pek çok hafif elementin üretimine kadar devam ediyor ve son olarak geriye sıcak demir bir merkez kalıyordu.

Bu aşama yıldızın hala ışık yaymaya devam ettiği ve beyaz cüce olarak adlandırıldığı aşamayı. Yıldız, ışık vermeyen soğuk demir bir kütleye dönüştüğünde ise artık kahverengi cüce olarak adlandırılan aşamaya geçmekteydi. Bir yıldızın bu son kalıntısı, eğer diğer maddelerin çekim gücünden kaynaklanan bir çarpışma nedeniyle yok olmazsa, o şekilde uzayda hep kalmaya devam etmekteydi.

Fred Hoyle

Büyük yıldızlarda ise çekim gücünün büyüklüğüyle doğru orantılı olarak, yıldızın hayatı son bulurken bütün ağır elementlerin oluşacağı kadar yüksek ısılar ve basınçlar meydana gelmekteydi. Bu esnada, büyük bir sıcak ve parlak toz bulutu uzaya savrulurken oluşan elementleri en uzak noktalara kadar yaymaktaydı.

Hoyle ve ekibinin bu iddiaları, gözlemlerle desteklenince bir an için bilim çevreleri evrenin sonsuz olduğu düşüncesinin de desteklenmediğini sandılar. Oysa, bütün elementlerin yaşam döngüsünde hidrojen-den meydana geldiğini söyleyen Hoyle'un kuramının cevaplayamadığı çok önemli bir soru vardı: Tüm elementlerin temeli olan ve yıldızları meydana getiren hidrojen ilk nasıl oluşmuştu? Zira, hidrojeni meydana getirmek için olağanüstü yüksek ısı bir patlama gerekliydi. Hoyle'un göz ardı ettiği bu önemli soruya verilen bilimsel cevap, materyalistleri bir kez daha hayal kırıklığına uğrattı.

Big Bang'in Yeni Delillerinden

Kozmik Fon Radyasyonu

Hoyle 1940 yılında yaptığı bir açıklamada, *"Eğer evren sıcak bir Big Bang ile başlamışsa, o zaman bu patlamanın bir kalıntısı olmalı. Bana bu Big Bang'in bir fosilini bulun."* diyordu. Materyalistlerin ve Fred Hoyle'un bulunmayacağını sandıkları fosil çok geçmeden bulundu.¹³

1948 yılında fizikçi George Gamov, Big Bang'in izlerini bulmak için yeni bir tez ortaya attı. İlk yıldızların meydana gelmesi için gerekli hidrojenin oluşumu, Big Bang'in olağanüstü yüksek bir ısı oluşturmasıyla açıklanabilirdi. Nitekim, eski galaksilerin izlerinden elde edilen bulgular Büyük Patlama anında %80 hidrojen ve %20 helyumun meydana geldiğini göstermekteydi. Bu durumda bu elementleri meydana getiren yüksek ısının ışınımı aradan milyarlarca yıl

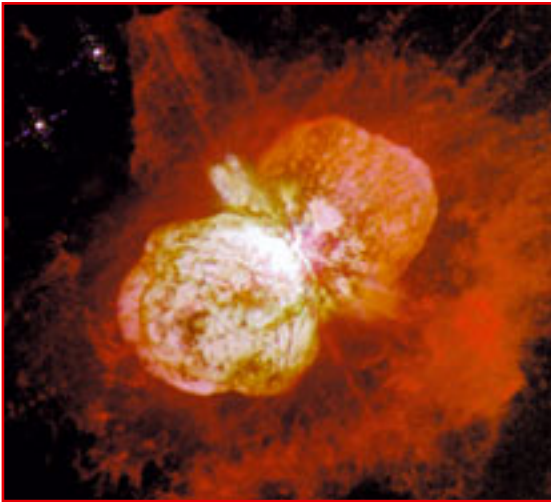
George Gamov

geçmiş olmasına rağmen varlığını devam ettiriyor olmalıydı. Evren tıpkı şişirilen bir balon gibi her yöne doğru genişlediğine göre, düşük seviyede bir fon radyasyonu her yöne doğru yayılmış olmalıydı ve bunun tespit edilmesi gerekirdi. Bu iz çok geçmeden tespit edildi, böylece Hoyle'un bulunmayacağından emin olduğu fosil ele geçirilmiş oldu.

1965 yılında Arno Penzias ve Robert Wilson adlı iki araştırmacı bu dalgaları, aslında bunları aramadıkları halde, keşfettiler. "**Kozmik Fon Radyasyonu**" adı verilen bu radyasyon uzayın belli bir tarafından gelen radyasyondan farklıydı. Olağanüstü bir eşyönlülük sergiliyordu. Başka bir ifade ile yerel kökenli değildi, yani belirli bir kaynağı yoktu, evrenin tümüne dağılmış bir radyasyondur. Böylece uzun süredir evrenin her yerinden eşit ölçüde alınan ısı dalgasının, Big Bang'in ilk dönemlerinden kalma olduğu ortaya çıktı. Üstelik bu rakam bilim adamlarının önceden öngördükleri rakama çok yakındı. Penzias ve Wilson, Big Bang'in bu ispatını deneysel olarak ilk gösteren kişiler oldukları için Nobel Ödülü kazandılar.

1989 yılına gelindiğinde ise, George Smoot ve NASA Ekibi, Kozmik Fon Kaşifi Uydusu'nu (COBE-Cosmic Background Explorer) uzaya gönderdiler. Bu gelişmiş uyduya yerleştirilen hassas tarayıcıların, Penzias ve Wilson'ın ölçümlerini doğrulaması yalnızca sekiz dakika sürdü. Sonuçlar, tarayıcıların kesinlikle evrenin başlangıcındaki Büyük Patlama'nın sıcak,

Eta Carinae yıldızı bir süpernova patlamasıyla parçalanıyor. Bu ve benzeri patlamalar her zaman için düzensizlik oluşturur. Ancak bilinen en şiddetli patlama olan Big Bang'in ardından son derece hassas dengeler üzerine kurulu olan bir uzay ve içindeki tüm sistemler oluşmuştur. Bu olağanüstü denge ve düzen, asla rastlantılarla açıklanamaz ve bize tüm evreni üstün ve güçlü Yaraticımızın, yani Allah'ın yarattığını bir kez daha ispatlar.

yoğun konumunun kalıntılarını gösterdiğini kanıtladı. Kozmik fon radyasyonu çıplak gözle görüleliyordu, ancak tüm evreni kaplamaktaydı ve baktığımız her yerde bulunmaktaydı. Eğer bu dalgaları görebiliyor olsaydık, tüm gökyüzünün, her yönden, eşit bir şekilde ışıltılı parladığına şahit olacaktık.

1992 yılında George Smoot'un COBE'den gelen verilerde fark ettiği bir bilgi, Big Bang'in doğruluğunu ve "sabit durum teorisinin" yanlışlığını bir kez daha ispatladı. Penzias ve Wilson'un keşiflerinin ardından sabit durum teorisinin savunucuları yeni bir iddiayla ortaya çıkmışlardı. Kozmik fon radyasyonunun çok pürüzsüz olduğunu, büyük bir patlamanın ardından galaksilerin meydana gelmesi için ise kozmik fon radyasyonunda dalgalanmalar, yani küçük ısı farklılıkları olması gerektiğini söylüyorlardı. Bu ısı farklılığı tespit edilmediği müddetçe, kozmik fon radyasyonunun Big Bang'in delili sayılamayacağı öne sürülüyordu. İşte 1992 yılında George Smoot'un fark ettiği, sabit durum teorisi savunucularının bulunmasını istedikleri ısı farklılığıydı. 1992'de COBE'nin gönderdiği verilerle, eski evren haritası arasında çok küçük farklılıklar vardı. Resimdeki ayrıntılar detaylı olarak incelendi. Fon radyasyonunda çok küçük ısı farklılıkları olduğu, bilgisayar ortamında hazırlanan haritalarda gözler önüne serildi. Örneğin uzayın belli bölgeleri 2.7251 Kelvin, bazı bölgeleri ise 2.7249 Kelvin'di. Bu verilerle birlikte, Big Bang bir kez daha bilimsel bulgu ve gözlemlerle doğrulanmış oluyordu.

Çoğu bilim adamı COBE'den elde edilen verileri Big Bang'in aksi id-

George Smoot'un COBE uydusundan elde ettiği veriler Big Bang'in aksi iddia edilemez bir şekilde onaylanmasını sağladı.

dia edilemez bir şekilde onaylanması olarak yorumladı. Nobel aday kimya Profesörü Henry F. Schaefer, "Stephen Hawking, The Big Bang and God" (Stephen Hawking, Big Bang ve Allah) başlıklı makalesinde COBE'nin araştırmalarının sonuçları açıklandığında yaşananları şu şekilde ifade etmektedir:

1992 yılında COBE'den gelen sonuçlar

dünyanın dört bir yanındaki tüm gazetelerin baş sayfalarında yer aldı. London Times, New York Times gibi gazeteler Lawrence-Berkeley Laboratuvarındaki ekibin başkanı George Smoot'un bir yorumunu kullanmışlardı: "Bu sanki Tanrı'nın yaratmasının delillerine bakmak gibi birşey." Bu ifade tüm kamuoyunun dikkatini çekmişti. Bir yorum da bilim tarihçisi Frederick Burnham'dan gelmişti. "Bu sonuçlar, Tanrı'nın evreni yarattığı fikrini, 100 yıl önce olduğundan çok daha farklı bir konuma getirdi."¹⁴

Big Bang'in bir diğer önemli delili ise, uzaydaki hidrojen ve helyum gazlarının miktarı oldu. Günümüzde yapılan ölçümlerde anlaşıldı ki, evrendeki hidrojen-helyum gazlarının oranı, Big Bang'den arta kalan hidrojen-helyum oranının teorik hesaplanmasıyla uyuşuyordu. Eğer evren, bir başlangıcı olmadan, sonsuzdan geliyor olsaydı, evrendeki hidrojen tamamen yanarak helyuma dönüşmüş olurdu.

Tüm bunlarla birlikte Big Bang bilim dünyasında kesin bir kabul gördü. *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 sayısındaki bir makaleye göre, evren sürekli, düzenli olarak genişliyordu ve Big Bang modeli yüz yılımızın kabul görmüş tek modeliydi.

Fred Hoyle ile birlikte uzun yıllar sabit durum teorisini savunan İngiliz bilim adamı Dennis Sciama, ardı ardına gelen ve Big Bang'i ispatlayan tüm bu deliller karşısında içine düştükleri durumu şöyle anlatır:

Sabit durum teorisini savunanlarla onu test eden ve bence onu çürütmeyi uman gözlemciler arasında, bir dönem çok sert çekişme vardı. Bu dönem içinde ben de bir rol üstlenmişim. Çünkü gerçekliğine inandığım için değil, gerçek olmasını istediğim için 'sabit durum' teorisini savunuyordum. Teorinin geçersizliğini savunan kanıtlar ortaya çıkmaya başladıkça Fred Hoyle bu kanıtları karşılamada lider rol üstlenmişti. Ben de yanında yer almış, bu düşmanca kanıtlara nasıl cevap verilebileceği konusunda fikir yürütüyordum. Ama kanıtlar biriktikçe artık oyunun bittiği ve sabit durum teorisinin bir kenara bırakılması gerçeği ortaya çıkıyordu.¹⁵

COBE'nin elde ettiği veriler daha sonra başka çalışmalarla da teyit edildi. Bunlardan biri 1998 yılının sonlarındaa havalanan BOOMERANG (Balloon Observations of Millimetric Extragalactic Radiation and Geoph-

ysics – Jeofizik ve Galaksidışı Radyasyonun Milimetrik Gözlemi için Balon) isimli gözlem balonundan 2000 yılında elde edilen sonuçlardı. Antartika üzerinde 37 bin metre yükseklikte yolculuk eden ve hassas teleskoplarla yüklü balon, kozmik fon radyasyon hakkında son derece detaylı ve net bilgiler elde edilmesini sağladı. Boomerang'daki cihazlar bir derecenin 100 milyonda biri gibi mikro değerlerdeki ısı farklılıklarını dahi tespit edebilecek hassasiyetteydi. Ve elde edilen sonuçlar, Big Bang teorisinin doğruluğu bir kez daha ispat ediyor ve bilim adamlarına evrenimizin ilk dönemleri hakkında daha detaylı bilgiler elde etme imkanı tanıyordu. Boomerang'dan elde edilen verilerin Big Bang'i doğruladığını, sonuçları değerlendiren bilim adamlarından biri olan Chicago Üniversitesi'nden Michael Turner şöyle ifade etmektedir:

*Big Bang teorisi ve Einstein'ın genel izafiyet kuramı çok büyük bir testten başarıyla geçti.*¹⁶

Big Bang'in Zaferi

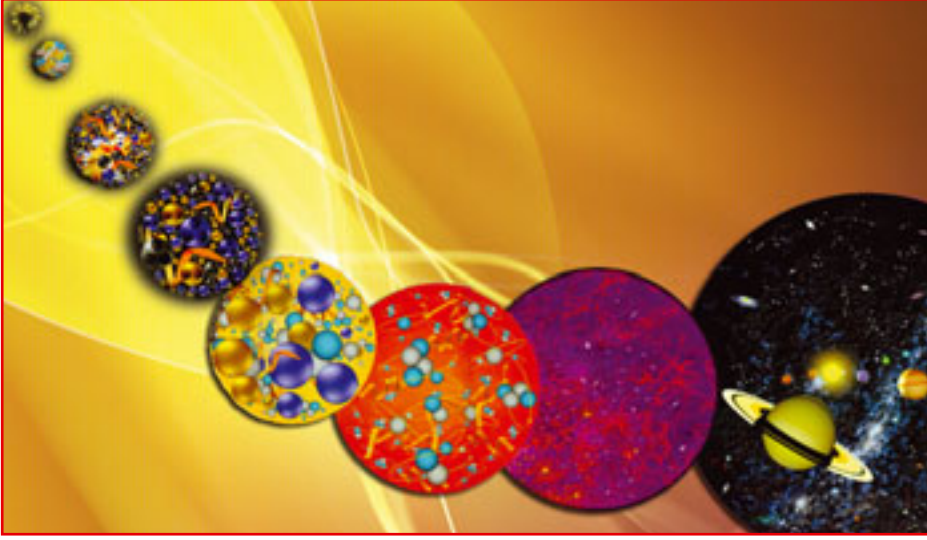
Tüm bu açık deliller Big Bang teorisinin bilim dünyasında kesin bir kabul görmesine yol açtı. Big Bang modeli; bilimin, evrenin oluşumu ve başlangıcı hakkında ulaştığı son noktaydı.

California Üniversitesi'nden Prof. George O. Abell bu gerçeği şöyle itiraf eder:

*Bugünkü mevcut deliller, evrenin milyarlarca yıl önce Big Bang ile başladığını göstermektedir. Big Bang teorisini kabul etmekten başka çaremiz kalmıyor.*¹⁷

Big Bang'in bu zaferi ile birlikte, materyalist dogmanın temeli olan "ezeli madde" kavramı da tarihe karışmış oluyordu. Peki o zaman Big Bang'den önce ne vardı ve "yok" olan evreni bu Büyük Patlama ile "var" hale getiren güç neydi? Elbette ki bu sorunun cevabı üstün güç sahibi bir **Yaratıcının**, yani Yüce Allah'ın varlığını bir kez daha göstermektedir. Ünlü ateist felsefeci Anthony Flew, bu konuda şunları söyler:

İtiraflarda bulunmanın insan ruhuna iyi geldiğini söylerler. Ben de bir iti-

rafta bulunacağım: Mevcut kozmolojik konsensüs (Big Bang modeli), bir ateist açılarından oldukça sıkıntı vericidir. Çünkü bilim, dini kaynaklar tarafından savunulan bir iddiayı ispat etmiştir: "Evrenin bir başlangıcı olduğu" iddiasını. Sadece evrenin bir sonunun ve başlangıcının olmadığını kabul ettiğimiz sürece, evrenin şu anki varlığının mutlak bir açıklaması olduğunu savunabiliriz. Ben hala bu açıklamaya inanıyorum, ama bunu Big Bang karşısında savunmanın pek kolay ve rahat bir durum olmadığını itiraf etmeliyim.¹⁸

Kendisini ateist olmak için körü körüne şartlandırmayan pek çok bilim adamı ise, evrenin yaratılışında sonsuz güç sahibi Allah'ın varlığını kabul etmiş durumdadır. Evren bilim konusunda önemli çalışmaları olan ünlü matematikçi Roger Penrose şöyle bir açıklama yapar:

... Ama evrenin kesinlikle bir amacının olduğunu gösteren bir şey var ki, o da evrenin şans eseri orada durmadığıdır. Bazı insanlara göre, "evren sadece oradadır işte." Öylesine olmaya devam ediyor. Biz de kendimizi birdenbire bu şeyin içinde buluvermişiz. Bu bakış açısının, evreni anlamamızda çok verimli ya da yardımcı olacağını sanmıyorum. Bence evren ve onun varlığının altında bugün henüz pek sezemediğimiz çok daha derin bir şeyler gizli.¹⁹

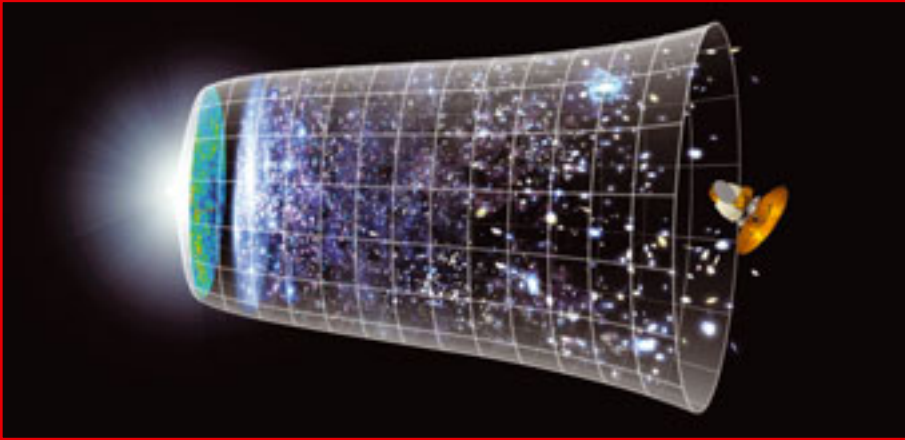
WMAP Uydusu Big Bang'i Bir Kez

Daha İspatladı

2001 yılında uzaya gönderilen ve 2003 yılında en net sonuçların elde edilmesini sağlayan WMAP (Wilkinson Microwave Anisotropy Probe) uydusu da Big Bang'in doğruluğunu pekiştirdi ve son derece önemli yeni bulgular elde edilmesini sağladı. *Science* dergisi WMAP uydusundan elde edilen verilere dayanılarak yapılan çalışmaları 2003 yılının en önemli bilimsel gelişmesi olarak seçti.²⁰ Bilim adamlarının büyük çoğunluğunun ortak kanaati, WMAP'nin gönderdiği bilgilerin, kozmolojide bir dönüm noktası olduğudur.

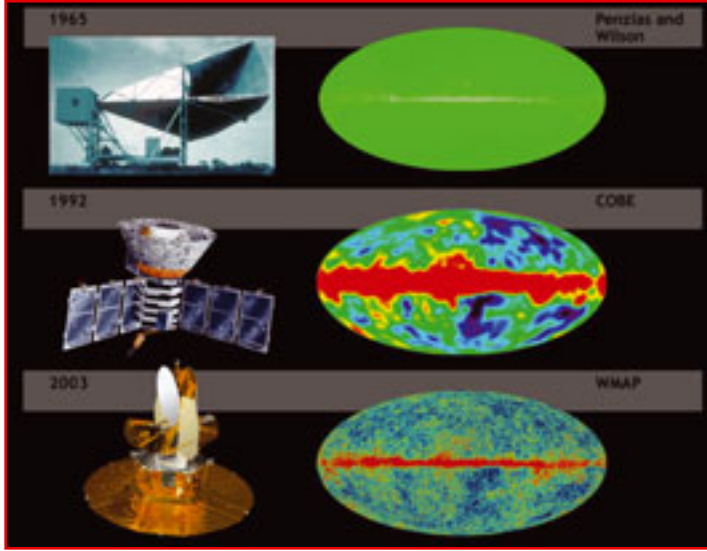
WMAP tarafından haritası çıkarılan kozmik fon günümüzden 13 milyar önceki döneme aitti. WMAP, evrenimizin 390.000 yaşındaki halini tespit etmişti. Bu fondan elde edilen veriler, galaksilerin nasıl meydana geldiği hakkındaki pek çok sorunun cevaplanmasını sağladı. WMAP'un resmi sitesinin girişinde de yapılan çalışmaların önemi şu şekilde özetlenmektedir:

*WMAP, tüm evrendeki kozmik fon radyasyonunu benzeri görülmemiş kesinlikle ölçmeyi hedefleyen bir NASA keşif uydusudur. Big Bang'den arta kalan ışınımına ait olan bu resim, evrenin kaderi ve başlangıcı hakkındaki temel sorulara cevaplar sunmaktadır.*²¹

2006 yılında WMAP uydusu verileriyle hazırlanan bu grafik, Big Bang'in ilk döneminden günümüze kadar evrenin genişlemesini temsil ediyor.

Big Bang'in en büyük kanıtlarından biri olan kozmik arka plan dalgalanmaları 1965 yılında keşfedilmiştir ve ayrıca COBE (1992) ve WMAP (2003) uzay uydularınca incelenmektedir.

COBE'deki teknik aletlerin duyarlılığının daha düşük olması nedeniyle, evrendeki kozmik fon radyasyon haritası ana hatlarıyla çıkartılmıştı. WMAP uydusu ise tamamen Big Bang'den kalan kozmik fon radyasyonu ölçmek için tasarlandı ve gönderildi.

WMAP'deki çok gelişmiş cihazlar, kozmik fon radyasyon haritasını çok daha ayrıntılı olarak çıkarttı ve evren ile ilgili bir çok alanda kesin bilgilere ulaşılmasını sağladı. Bu veriler ayrıca evrenin genişleme hızı, kompozisyonu, yoğunluğu gibi en temel özellikler konusunda bir çok tartışmalı konuya da açıklık getirdi.

WMAP'nin ortaya koyduğu bazı bilgiler şu şekildedir:

- Evren 13.7 milyar yaşındadır. Bunda hata payı % 1 dolayındadır. Uzayın yaşı bundan önce 15-20 milyar olarak tahmin ediliyordu.
- İlk yıldızlar Big Bang'den 200 milyon yıl sonra parlamaya başlamıştır. Bu bilim adamlarını şaşkırtan çok erken bir tarihtir.
- Evrenin oluşumunda içeriğini % 4 atom (sıradan madde), % 23 bilinme-

*yen kara madde, % 73 bilinmeyen kara enerji meydana getirmektedir. Bu yeni ölçümler bir tür anti-çekim görevi üstlenen kara enerjinin yapısı hakkında da önemli bilgiler edinilmesini sağlayacaktır.*²²

Bilim adamları bu bilgilerin "Big Bang ve evrenin genişlemesi teorilerini desteklediği ve güçlendirdiğini" ifade etmektedir.²³ WMAP ekibinin üyelerinden, Princeton Üniversitesi'nden Prof. David N. Sperge ise araştırmalarının neticeleriyle ilgili düşüncelerini şu şekilde açıklamıştır:

*Bu, evrenin ilk dönemiyle ilgili çalışmalarımız için yepyeni bir başlangıç. Elde ettiğimiz bu resmi, Big Bang'in ilk anlarını anlayabilmek için kullanabiliriz.*²⁴

Big Bang Tartışmalarına Son Noktayı

Koyan Bulgular

İngiliz, Avustralyalı ve Amerikalı bilim adamlarından meydana gelen iki ayrı çalışma grubu, yıllar süren araştırmalarında, toplamda yaklaşık 266.000 galaksiyi 3 boyutlu olarak konumlandırıp haritalandırdılar. Galaksi dağılımı hakkında topladıkları verileri, evrenin her yerinde yayınlan kozmik fon radyasyonu verileriyle karşılaştıran bilim adamları, galaksilerin kökenine dair önemli bulgular elde ettiler. Çalışmaları yorumlayan araştırmacılar, galaksilerin, Big Bang'den 350.000 yıl sonra oluşan madde-nin nispi olarak kümelendiği bölgelerde oluştuğunu ve yer çekimi kuvvetinin etkisiyle şekillendikleri sonucuna vardılar. Söz konusu bulgular, Big Bang teorisine yeni bir kanıt daha sunmuş oldu.

Avustralya'nın New South Wales eyaletindeki İngiltere-Avustralya Ortak Gözlem Evinde on yıldır sürdürülen çalışmada, yaklaşık olarak 221.000 galaksinin uzaydaki konumları üç boyutlu bir haritalandırma tekniğiyle belirlendi. Gözlem evinin 3.9 metre çapındaki teleskobu kullanılarak yürütülen haritalandırma çalışması, önceki benzerlerinden en az on kez daha kapsamlıydı.²⁵ Gözlem evi başkanı Dr. Matthew Colless liderliğindeki bilim adamları ekibi, önce galaksilerin birbirlerine göre konumlarını, aralarındaki mesafeleri belirlediler, sonra da galaksilerin dağılım

şekillerini modelleyip bu modellerdeki küçük farklılaşmaları detaylı şekilde incelediler.

ABD'nin New Mexico eyaletindeki Apache Point gözlem evince sürdürülen benzer bir çalışmada ise -uzayın başka bir bölgesindeki- yaklaşık 46.000 galaksinin konumları aynı şekilde üç boyutlu olarak haritalandırıldı ve dağılımları incelendi. 2.5 metre çapındaki Sloan teleskobunun kullanıldığı çalışmanın başkanlığını Arizona Üniversitesi'nden Daniel Eisenstein yürüttü.²⁶

Her iki grup da elde ettikleri sonuçları, San Diego'da düzenlenen Amerikan Astronomi Derneği kış toplantısı sırasında, 11 Ocak 2005 günü açıkladılar. Colless ve Eisenstein'in ekipleri, galaksiler arasındaki mesafelerdeki dalgalanmalarla, kozmik fon radyasyonunda görülen dalgalanmalar arasında uyum saptadılar. Böylece galaksilerin, maddenin, Big Bang'den 350.000 yıl sonra ortaya çıkıp biraz yoğunluklu olarak kümelendiği bölgelerde tohumlandığı belirlenmiş oldu.

Söz konusu çalışmalarda elde edilen bulgular, Big Bang teorisini daha da güçlendirdi. Dr. Cannon, bu desteği şu sözlerle vurguladı:

Araştırma, evrenin kökeni konusunda Big Bang teorisine ciddi destek sağ-

ladı. Uzun zamandır evreni açıklamada en iyi teorinin Big Bang olduğunu; evrenin son derece küçük bir noktada devasa bir patlamayla başladığını ve patlamadan bu yana sürekli olarak genişlediğini biliyorduk. Şu anda çok daha güvenle söyleyebiliriz ki, bu temel fikir doğru. Ve buna göre herşey kolaylıkla yerli yerine oturuyor.²⁷

Kuran'da 14 Yüzyıl Önce Haber

Verilen Gerçekler

Buraya kadar özetlemek gerekirse, astrofiziğin ulaştığı kesin sonuç, tüm evrenin madde ve zaman boyutlarıyla birlikte, bir sıfır anında büyük bir patlamayla (Big Bang) varlık bulduğuydu. Big Bang'den önce madde diye bir şey yoktu. Maddenin, enerjinin, hatta zamanın dahi bulunmadığı, tamamen metafizik olarak tanımlanabilecek bir yokluk ortamında madde, enerji ve zaman var olmuştu. Oysa, modern fiziğin ancak 20. yüzyılın sonlarına doğru ulaştığı bu büyük gerçek Kuran'da bizlere 14 yüzyıl önceden haber verilmekteydi:

Gökleri ve yeri bir örnek edinmeksizin yaratandır... (Enam Suresi, 101)

Bilindiği gibi Big Bang teorisi, başlangıçta evrendeki tüm cisimlerin birarada olduklarını ve sonradan ayrıldıklarını göstermiştir. Big Bang teorisinin ortaya koyduğu bu gerçek ise zamanımızdan tam 14 asır önce insanların evren hakkındaki bilgilerinin son derece kısıtlı olduğu bir dönemde Kuran'da şöyle bildirilmektedir:

O inkar edenler görmüyorlar mı ki (başlangıçta) göklerle yer bir-biriyle bitişikken, Biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yaratık. Yine de onlar inanmayacaklar mı? (Enbiya Suresi, 30)

Konumuzun başında da gördüğümüz gibi, "evrenin genişlemesi" Büyük Patlama teorisinin yani evrenin yoktan var edildiğinin en önemli kanıtlarından biridir. Evren yaratıldığından beri süregelen ve modern bilim tarafından ancak 20. yüzyılda saptanabilmiş olan bu olaydan, bundan 14 asır önce gönderilmiş olan Kuran'da şöyle bahsedilir:

Üzerinde yaşadığımız Dünya'da o denli rahatızdır ki, uçsuz bucaksız, havasız bir boşlukta binlerce kilometre hızla hareket eden küçücük bir gezegende yaşadığımızın farkına bile varmayız. Oysa insanın unutmaması gereken gerçek, Dünya'nın insanın yaşaması için yaratılmış olan özel bir barınak olduğudur.

Biz göğü 'büyük bir kudretle' bina ettik ve şüphesiz Biz (onu) genişleticiyiz. (Zariyat Suresi, 47)

Düzen Getiren Patlama

Aslında Big Bang'in ateistler ve materyalistler açısından oluşturduğu sorun, ateist felsefeci Anthony Flew'in yukarıda itiraf ettiğiinden çok daha büyüktür. Çünkü Big Bang, evrenin yalnızca yoktan var edildiğini değil, aynı zamanda çok planlı, düzenli ve kontrollü bir biçimde var edildiğini de göstermektedir.

Bunun nedeni, bir patlama olan Big Bang'in ardından evrende çok düzenli bir yapının ortaya çıkmasıdır. Oysa patlamalar düzenlilik oluşturmazlar. Gözlemlediğimiz bütün patlamalar, var olan düzenliliği bozar,

parçalar ve yok ederler. Örneğin, atom ve hidrojen bombalarının patlaması, volkanik patlamalar, doğal gaz patlaması, Güneş'te meydana gelen patlamalar... Ne tür patlama incelenirse incelenir, etkilerinin hep yıkıcı oldukları görülür.

Ancak bir patlamanın ardından karşımıza çok detaylı bir düzen çıkarsa, bu durumda bu patlamanın ardında bir akıl, bir müdahale olduğu, patlamayla birlikte dağılan tüm parçacıkların gerçekte çok kontrollü bir biçimde hareket ettirildikleri sonucuna varırız.

Big Bang teorisine uzun yıllar karşı çıkmış olan Sir Fred Hoyle'un sözleri, tam da bu durumu ifade eder:

*Big Bang teorisi evrenin tek ve büyük bir patlama ile başladığını kabul eder. Ama bildiğimiz gibi patlamalar maddeyi dağıtır ve düzensizleştirirler. Oysa Big Bang çok gizemli bir biçimde bunun tam aksi bir etki meydana getirmiştir. Maddeyi birbiriyle birleştirecek ve galaksileri oluşturacak hale getirmiştir.*²⁸

Hoyle, Big Bang'in düzenlilik oluşturmasının çelişkili bir durum olduğunu söylerken, elbette Big Bang'i materyalist bir ön yargıyla yorumlamakta, yani bunun bir "kontROLSÜZ patlama" olduğunu varsaymaktadır. Oysa, yaratıcımız olan Allah'ın varlığını kabullenmemek için böyle bir açıklama yaparak, çelişkili bir duruma düşen kendisi olmuştur. Zira, patlamayla birlikte ortaya çok büyük bir düzen çıkmışsa, o zaman "kontROLSÜZ patlama" fikrinin bir kenara atılması ve patlamanın olağanüstü bir biçimde kontrollü olduğunun kabul edilmesi gerekir.

Bu düzenlilik, Big Bang'den sonraki her aşama için geçerlidir. Big Bang'le birlikte ortaya çıkan madde, bugün "atomaltı parçacıklar" dediğimiz partiküllerdir. Ama bunlar son derece düzenli bir şekilde biraraya gelerek atomları oluşturmuşlardır, hem de evrenin her yerinde ve her parçasında. Büyük bir düzenlilik içinde oluşan bu atomlar evrenin belirli bölgelerinde yoğunlaşarak galaksileri oluşturmuşlardır. Bu galaksilerin içinde yıldızlar, yıldızların çevresinde ise yıldız sistemleri ve gezegenler meydana gelmiştir. Tüm bu dev gök cisimleri olağanüstü derecede düzenlidirler. Evrende yaklaşık 300 milyar galaksi olduğunu ve bunların her birinin içinde yaklaşık yine 300 milyar yıldız olduğunu düşünürsek, söz

konusu düzen ve dengenin ne kadar olağanüstü olduğunu da daha kolay anlayabiliriz.

Hassas Dengeler

Big Bang'in ardından evrende oluşan bu olağanüstü düzenliliğin bir başka yönü ise, "yaşamaya elverişli bir evren" in oluşmuş olmasıdır. Yaşama imkan tanıyacak bir gezegenin oluşabilmesi için gerçekleşmesi gereken şartlar o kadar fazladır ki, bunun rastlantısal bir oluşum olduğunu düşünmek imkansızdır.

Tanınmış bir teorik fizik profesörü olan Paul Davies, Big Bang sonrasındaki genişleme hızının ne kadar "hassas ayarlanmış" olduğunu hesaplamış ve inanılmaz bir sonuca ulaşmıştır. Davies'e göre, Big Bang'in ardından gerçekleşen genişleme hızı eğer milyar kere milyarda bir oranda bile farklı olsaydı, hayata imkan sağlayacak bir yıldız tipi oluşamaz ve evrende canlılık ortaya çıkamazdı:

Hesaplamalar, evrenin genişleme hızının çok kritik bir noktada seyrettiğini göstermektedir. Eğer evren biraz bile daha yavaş genişlese çekim gücü nedeniyle içine çökecek, biraz daha hızlı genişlese kozmik materyal tamamen dağılıp gidecekti. Bu iki felaket arasındaki dengenin ne kadar "iyi hesaplanmış" olduğu sorusunun cevabı çok ilginçtir. Eğer IS zamanında (patlama hızının belirli hale geldiği zamanda) patlama hızı gerçek hızından sadece 10^{18} kadar bile farklı olsaydı, bu gerekli dengeyi yok etmeye yetecekti. Dolayısıyla evrenin patlama hızı inanılmayacak kadar hassas bir kesinlikle belirlenmiştir. Bu nedenle Big Bang herhangi bir patlama değil, her yönüyle çok iyi hesaplanmış ve düzenlenmiş bir oluşumdur.²⁹

Evrendeki bu muhteşem denge bilimsel bir dergide şöyle ifade edilir: *Eğer evren maddemizin yoğunluğu, bir parça daha fazla olsaydı, o zaman Einstein'ın Genel Görecelik kuramına göre evren, atomik parçacıkların birbirini çekme kuvvetleri dolayısıyla bir türlü genişleyemeyecek ve tekrar küçülerek bir noktacığa dönüşecekti. Eğer yoğunluk başlangıçta bir parça daha az olsaydı, o zaman evren son hızla genişleyecek, fakat bu takdirde atomik parçacıklar birbirini çekip yakalayamayacak ve yıldızlarla galaksiler*

hiçbir zaman oluşamayacaktı. Doğaldır ki biz de olmayacaktık! Yapılan hesaplara göre, evrenimizin başlangıçtaki gerçek yoğunluğu ile ötesinde oluşması imkanı bulunmayan kritik yoğunluğu arasındaki fark, yüzde birin bir kuadrilyonundan azdır. Bu, bir kalemi sivri ucu üzerinde bir milyar yıl sonra da durabilecek biçimde yerleştirmeye benzer... Üstelik, evren genişledikçe, bu denge daha da hassaslaşmaktadır.³⁰

Stephen Hawking ise, *Zamanın Kısa Tarihi* isimli kitabında genişleme hızındaki dengeyi şöyle açıklar:

Evrenin genişleme hızı o kadar kritik bir noktadadır ki, Big Bang'ten sonraki birinci saniyede bu oran eğer yüz bin milyon kere milyonda bir daha küçük olsaydı evren şimdiki durumuna gelmeden içine çökerdi.³¹

Paul Davies, bu çok ilginç durum karşısında şöyle söylemektedir:

Çok küçük sayısal değişikliklere hassas olan evrenin şu andaki yapısının, çok dikkatli bir bilinç tarafından ortaya çıkarıldığına karşı çıkmak çok zordur... Doğanın en temel dengelerindeki hassas sayısal dengeler, kozmik bir tasarımın varlığını kabul etmek için oldukça güçlü bir delildir.³²

Aynı gerçek karşısında Amerikalı astronomi profesörü George Greenstein de, *The Symbiotic Universe* adlı kitabında şöyle yazar:

Kanıtları inceledikçe, ısrarla önemli bir gerçekle karşı karşıya geliriz. (Evrenin oluşumunda) bir doğüstü akıl -ya da Akıl- devreye girmiş olmalıdır.³³

Sonuç olarak, kainattaki muhteşem sistemi incelersek kainatın varoluşu ve işleyişinin tesadüfi nedenlerle açıklanamayacak kadar kompleks bir düzen ve hassas dengeler içerdiği gerçeğiyle karşılaşırız. Açıkça anlaşılacağı gibi bu hassas denge ve ince düzenin muazzam bir patlamanın sonrasında kendi kendine ve tesadüfen gerçekleşmesi, imkansız kavramının bile sınırlarını aşacak bir durum olurdu. Big Bang gibi tüm evrenin madde ve enerjisini açığa çıkaran bir patlamanın ardından böyle bir düzenin meydana gelmesi ancak her anına bilinçli müdahaleler sonucunda gerçekleşebilir. Bu da evreni yoktan var eden ve onun her anını kontrolü ve hakimiyeti altında bulunduran Allah'ın yaratmasıdır.

Yaratılış Gerçeğine Yapılan İtirazlar ve Geçersizlikleri

Bu noktaya kadar incelediğimiz gibi, Big Bang'in evrenin yoktan var edilişi anlamına geldiği, yani Yaratılış'ı ispatladığı açıktır. Bu nedenle de materyalist felsefeyi benimsemiş olan astronom ve fizikçiler, bu gerçeğe karşı koyabilmek için kendilerince bazı alternatif açıklamalar getirmeye çalışmışlardır. Bunlardan biri olan "sabit durum teorisi", "evrenin yaratılması fikrinden felsefi olarak rahatsızlık duyan" birtakım bilim adamlarının umutsuz bir çabasıdır.

Materyalistlerin getirmeye çalıştıkları diğer iki alternatif ise, Big Bang'i kabul eden, ama Big Bang'i Yaratılış dışında yorumlamaya çalışan modellerdir. Bunların birincisi "açılır-kapanır evren modeli", ikincisi ise "kuantum evren modeli"dir. Şimdi sırasıyla bu teorileri ve neden geçersiz olduklarını inceleyelim.

Açılır-kapanır evren modeli, Big Bang'i evrenin başlangıcı olarak kabul etmeyi bir türlü hazmedemeyen astronomlar tarafından ortaya atılmıştır. Bu modelde, evrenin Big Bang'den sonra tekrar kendi içine çökecek tek bir noktaya toplanacağı, sonra yeniden patlayıp açılacağı, tekrar kapanacağı ve bu döngünün sonsuza kadar devam edeceği öne sürülür. Yine bu modele göre Big Bang'den önce de sonsuz kez evren patlayıp büzülmüştür. Yani iddiaya göre evren ve madde sonsuzdan beri vardır, ama belirli zaman aralıklarında patlamalar ve sonra içine çökmeler yaşanmaktadır. Şu an içinde yaşadığımız evren ise bu kısır döngünün içinde yer alan sonsuz sayıdaki evrenden bir tanesidir.

Bu modeli ortaya atanların yaptıkları şey, "Big Bang'i nasıl sonsuz evren fikrine uyarlayabiliriz" şeklinde düşünmek ve bir senaryo yazmaktan başka bir şey değildir. Ama bu bilim dışı bir senaryodur, çünkü son araştırmalar, açılır-kapanır bir evren modelinin mümkün olmadığını ortaya koymuştur. Çünkü, evren kendi içine çökecek olsa bile, bilinen hiçbir fizik kanununun böyle bir Büyük Çökme'yi geri çevirmesi ve evreni yeni bir Büyük Patlama ile yeniden oluşturması mümkün değildir.³⁴

Bu modeli geçersizliğe uğratan en önemli faktör ise, eğer gerçekten evren sürekli kapanıp-açılıyor olsa bile, bu çevrimin sonsuza kadar süremeyecek oluşudur. Çünkü hesaplamalar, çevrimsel evrenlerin birbirlerine entropi aktaracaklarını göstermektedir. Yani enerji her evrende biraz daha yararsız hale gelecek ve her yeni "açılan" evren biraz daha yavaş açılıp biraz daha geniş bir çapa sahip olacaktır. Bu ise zamanda geri gidildiğinde giderek daha küçük evrenler olmasını gerektirecek ve yine bir "ilk evren"de kilitlenecektir. Yani eğer sürekli kapanıp-açılan evrenler olsa bile, bunların ilk başta yine yokluktan var olmaları gerekecektir.³⁵

Kısacası "açılır-kapanır" sonsuz evren modeli, gerçekleşmesi fiziksel olarak imkansız bir fanteziden başka bir şey değildir.

Big Bang'i Yaratılış dışında açıklayabilmek için öne sürülmüş olan ikinci model ise, "kuantum evren modeli"dir. Bu teoriyi savunanlar, kuantum (atom altı) fiziğinde yapılan bir gözleme dayanarak bir senaryo üretmişlerdir. Kuantum fiziğinde, atom altı parçacıkların, boşluk (vakum) içinde aniden oluştukları ve yok oldukları gözlemlenmektedir. Bu

gözlemi, "madde kuantum düzeyinde yoktan var olabilmektedir, bu maddenin kendine ait bir özelliktir" şeklinde yanlış yorumlayan bazı fizikçiler, evrenin yaratılışı sırasında maddenin yoktan var olmasını da "maddenin kendine ait bir özellik" olarak tanımlamaya ve doğa kanunlarının bir parçası gibi göstermeye çalışmaktadırlar.

Oysa kuantum fiziğine yapılan benzetme, kesinlikle konuyla ilgisizdir ve evrenin yaratılışını açıklamaktan uzaktır. *Big Bang, Theism and Atheism* (Büyük Patlama, Tektanrıcılık ve Ateizm) kitabının yazarı olan William Lane Craig, bu konuyu şöyle açıklar:

İçinde parçacıkların dalgalandığı (bir belirip bir yok olduğu) mekanik kuantum vakumu, aslında gerçek bir "vakum", yani "yokluk" kavramından çok uzaktır. Bir kuantum modelinde sürekli olarak oluşup yok olan parçacıklar, var oldukları kısa süre için etraflarında bulunan enerjiden çalarlar. Bu "yokluk" değildir ve dolayısıyla madde parçacıkları da yoktan var hale gelmemektedirler.³⁶

Yani kuantum fiziğinde de aslında madde "yoktan var" hale gelmemektedir. Sadece ortamda var olan enerji, ani bir biçimde maddeye dönüşmekte, sonra bu madde dağılarak tekrar enerji şeklini almaktadır. Kısaca, "kendiliğinden yoktan var olma" gibi bir durum söz konusu değildir.

Ancak, bütün bilim dallarında olduğu gibi fizik alanında da, materialist bilim adamları çeşitli kritik noktaları ve detayları göz ardı ederek, gerçekleri kendi bakış açılarına göre saptırmaktan çekinmemektedirler. Çünkü onlar için materyalizmin, dolayısıyla ateizmin ayakta tutulması bilimsel gerçeklerin ortaya çıkartılmasından ve açıklanmasından çok daha hayati bir önem taşır. Üstte anlattığımız gerçeğin anlaşılması, kuantum evren modelinin çoğu bilim adamı tarafından reddedilmesine yol açmıştır; fizikçi C. J. Isham'ın ifadesiyle "*Teorinin önüne çıkan ölümcül zorluklar nedeniyle, kuantum evren modeli yaygın kabul görmemiştir.*"³⁷ Öyle ki bu model, bugün onu ilk kez ortaya atan R. Brout ve Ph. Spindel gibi fizikçiler tarafından bile terk edilmiş durumdadır.³⁸

Kuantum modelinin son yıllarda ün kazanmış bir versiyonu ise, Stephen Hawking'den gelmektedir. Hawking, *Zamanın Kısa Tarihi* adlı ki-

tabıyla ilgi toplayan modelinde, Big Bang'in "yokluktan var olma" anlamına gelmediğini iddia etmektedir. Big Bang öncesinde zaman olmadığı gerçeği karşısında ise, "**hayali zaman**" gibi birtakım kavramlar türetmiştir. Hawking'e göre Big Bang'in 10^{-43} saniyesine kadar sadece "hayali zaman" vardır ve gerçek zaman bu andan sonra ortaya çıkmıştır. Hawking'in umudu, bu "hayali zaman" kavramı ile Big Bang'den önce sadece "zamansızlık" olduğu gerçeğini reddedebilmektir.

Oysa "hayali zaman", "bir odadaki hayali insanların sayısı" ya da "bir yoldaki hayali arabaların toplamı" gibi gerçekte sifıra, yokluğa karşılık gelen bir kavramdır. Hawking bununla sadece bir kelime oyunu yapmaktadır.

Materyalist bilim adamlarının, evrendeki kusursuz ve yoktan yaratılışı tasdik eden bilimsel gelişmeler karşısında öne sürdükleri iddialardan biri de "belki sonsuz sayıda evren vardır ve bunlardan biri olan bizim evrenimiz tesadüfen yaşama uygun olmuştur" şeklindedir. "Çoklu Evren" adıyla anılan bu teori, materyalizmi ayakta tutmak gayretiyle ortaya atılmış hayal ürünü bir iddia olmaktan öteye gidememekte ve hiçbir bilimsel bulguyla desteklenmemektedir. Tanınmış astrofizikçi Paul Davies *The New York Times* gazetesinin 12 Nisan 2003 tarihli sayısında, "Çoklu Evrenin Kısa Tarihi" (*A Brief History of the Multiverse*) başlıklı bir makale yayınlamış ve iddiasını savunmaya çalışmıştır. Aslında Paul Davies'in yazısı kendi içinde tutarsızlıklar taşımakta ve Davies de aslında Allah'ın varlığını kabul etmektedir:

Doğa neden bu kadar akıllıca, hatta denebilir ki kuşku uyandıracak derecede, yaşama uyumludur? Fizik kanunları yaşamı ve bilinci neden bu kadar korumaktadırlar, neden yaşanabilir bir evren yapmak için işbirliği içindedirler? Neredeyse bir Büyük Akıl (Allah) tüm bunları belirlemiş gibidir.³⁹

Ayrıca Davies, çoklu evren teorisinin bir spekülasyondan ibaret olduğunu da itiraf etmektedir. Davies'e göre, çoklu evren teorisine, "hayal etme yoluyla" varılmaktadır. Dahası, bu teoriye giderken "inandırıcılık bir sınıra dayanmakta" ve "giderek daha fazla inanca dayalı bir kabullenme yapılmaktadır."

Tüm bunlar göstermektedir ki, Big Bang'e alternatif olarak öne sürülen; sabit durum teorisi, açılır-kapanır evren modeli, çoklu evren iddiası,

kuantum evren modelleri ve Hawking modeli gibi arayışlar, gerçekte sadece materyalistlerin felsefi ön yargılarından kaynaklanmaktadır. Bilimsel bulgular açıkça Big Bang'in doğru olduğunu ve "yokluktan var olma" anlamına geldiğini göstermektedir. Ve evrenin yoktan var edilmiş olması, Allah'ın yaratışının kesin ispatlarından biridir.

Kolombiya Üniversitesi'nden Ken Miller, Big Bang'in evrenin kökenine tuttuğu bu ışığı şöyle açıklar:

*Kozmoloji biliminin en çarpıcı bulgularından birisi, evrenin gerçekten bir başlangıcı, harikulade bir başlangıcı olduğu bulgusudur. İlk sebep tartışmaları, zaman içinde olayların sonsuza değin gerileyebilir olduğuna karşı kullanılan teorik bir argümandı. Bunlar verimsiz felsefi kavramlar olarak görünürdü. **Big Bang, ilk sebebi gerçek kıldı. Zamanın başlangıcına bir duvar koyarak kozmik patlamadan önce meydana gelmiş olabilecek olayları sorgulamaya kapattı. Birçok bilim adamının görüşüne göre, Big Bang, evrenin başlangıcına belirgin bir şekilde teolojik olan bir aydınlatma sağlamıştır.***⁴⁰

Sonuçta modern bilimin ulaştığı gerçek şudur: Madde ve zamanı, her ikisinden de münezzeh olan, sonsuz güç sahibi Yaratıcımız olan Yüce Allah var etmiştir. İçinde yaşadığımız evreni yaratan, üstün kudret, bilgi ve akıl sahibi olan Allah'tır.

Materyalistlerin Big Bang'e Tepkileri

Yenilgilerinin Göstergesidir

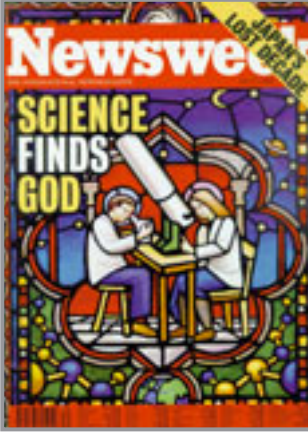
Big Bang'e yönelik materyalist tepkinin bir örneği, materyalist bilim dergilerinden biri olan *Nature*'ın editörü John Maddox'un 1989 yılında yazdığı bir makalede ifade edilmiştir. Maddox, "Kahrolsun Big Bang" (Down with the Big Bang) başlığıyla yazdığı makalede "Big Bang'in felsefi olarak kabul edilemez olduğunu" çünkü "Big Bang ile birlikte teologların yaratılış fikrine güçlü bir destek bulduklarını" belirtmiş ve "*Big Bang önümüzdeki on yılı çıkarmayacak*" şeklinde bir kehanette bulunmuştur.⁴¹ Oysa Maddox'un bu ümit dolu beklentisine rağmen, Big Bang o günden bu yana geçen 20 yıl içinde çok daha güçlenmiş, evrenin yaratılmış olduğunu ispatlayan daha pek çok bulgu elde edilmiştir.

Bu gerçek, evrenin ezeli ve ebedi olduğunu savunan materyalistler için çok rahatsız edici ve hatta temelden sarsıcı olmuştur. Materyalist bilim adamları bu yüzden Big Bang'i kendilerince devre dışı bırakacak ve sonsuz evren fikrini ayakta tutabilecek modeller geliştirme arayışına girmiş, ancak bu yöndeki tüm çabaları başarısızlıkla sonuçlanmıştır.

Bazı materyalistler ise bu konuda biraz daha "sağduyulu" davranmaktadırlar. Örneğin İngiliz materyalist fizikçi H. P. Lipson, Yaratılış'ın bilimsel bir gerçek olduğunu "istemeden de olsa" şöyle kabul eder:

*Bence, bu noktadan daha da ileri gitmek ve tek kabul edilebilir açıklamanın Yaratılış olduğunu onaylamak zorundayız. Bunun ben dahil çoğu fizikçi için son derece zor olduğunun farkındayım, ama eğer deneysel kanıtlar bir teoriyi destekliyorsa, bu teoriyi sırf hoşumuza gitmediği için reddetmemeliyiz.*⁴²

"Bilim Tanrı'yı Buluyor"

Dünyaca ünlü Newsweek dergisinin Temmuz 1998 tarihli sayısının kapağında bu başlık vardı. Dergi, bu sayısında, modern bilimin bulgularının Allah'ın varlığını gösterdiğini ve sayısız bilim adamının bu gerçeği kabul ettiğini anlatıyordu.

Materyalizmin Sonu

Tüm bu gerçekler, bir 19. yüzyıl dogması olan materyalist felsefenin iddialarının 20. yüzyıl bilimi tarafından geçersiz kılındığının göstergeleridir. Materyalizm, herşeyi maddeden ibaret sayma yanlılığıyla, maddeyi ortaya çıkaran ve düzenleyen bir Yaratıcı'nın apaçık olan varlığını reddetmiş, ama şiddetle yanılmıştır. Modern bilim maddesel dünyada var olan büyük akıl ve düzeni ortaya çıkarmakta ve maddesel dünyaya hakim olan üstün güç ve kuvvet sahibi bir Yaratıcı'nın, yani Allah'ın varlığını ispatlamaktadır. Evrende karşılaştığımız bu düzen, canlılar dünyasında da ortaya çıkmakta ve materyalizmin en büyük dayanağı sayılan Darwin'in evrim teorisi de bu nedenle tam anlamıyla çökmektedir.

Materyalizm asırlar boyunca pek çok insanı etkilemiş, hatta 19. yüzyılda "bilimsellik" maskesine bürünmüş olabilir ama görünen odur ki, 21. yüzyılda bilime aykırı bir batıl inanış olarak tarihe geçecektir. İnsanlık Dünya'nın öküzü boynuzları üzerinde durduğu ya da düz olduğu gibi batıl inanışlardan kurtulmuştur, aynı şekilde materyalizmden de kurtulacaktır.

UYARI

Okuyacağınız bu bölüm, hayatın ÇOK ÖNEMLİ bir sırrını içermektedir. Maddesel dünyaya bakış açınızı kökten değiştirecek olan bu konuyu, çok dikkatli bir biçimde ve sindirerek okumalısınız.

Burada anlatılacak olanlar yalnızca bir bakış açısı, farklı bir yaklaşım veya herhangi bir felsefi düşünce değil; dine inanan-inanmayan herkesin kabul edeceği, bugün bilimin de kanıtladığı kesin bir gerçektir.

BÖLÜM 2

MADDENİN ARDINDAKİ SIR

ÖNEMLİ AÇIKLAMA

Maddenin Ardındaki Sır Konusu,

Vahdet-i Vücut Değildir

Maddenin ardındaki sır konusu, bazı kişilerin itirazlarına neden olmaktadır. Söz konusu kişiler, bu konunun özünü yanlış anladıkları için, bu konunun vahdet-i vücut öğretisi ile aynı olduğunu iddia etmektedirler.

Öncelikle şunu belirtelim ki, bu eserin yazarı ehl-i sünnet inancına sıkı sıkıya bağlıdır ve vahdet-i vücud öğretisini savunmamaktadır. Ayrıca unutmamak gerekir ki, vahdet-i vücud öğretisi Muhyiddin İbn Arabî gibi çok büyük İslam alimleri tarafından savunulmuştur.

Vahdet-i vücud düşüncesini anlatan birçok önemli İslam aliminin, geçmişte, bu kitaplarda yer alan bazı konuları tefekkür ederek anlattıkları doğrudur. Ancak bu eserlerde anlatılanlar vahdet-i vücud düşüncesi ile aynı değildir.

Örneğin vahdet-i vücud düşüncesini savunanların bir kısmı yanlış fikirlere kapılarak, Kuran'a ve ehl-i sünnet inancına aykırı bazı iddialarda bulunmuşlar; örneğin Allah'ın yarattığı varlıkları tamamen yok saymışlardır. Oysa, maddenin ardındaki sır konusu anlatılırken kesinlikle böyle bir iddiada bulunulmamaktadır. Bu konu, Allah'ın tüm varlıkları yarattığını, ancak yarattığı varlıkların aslını Allah'ın gördüğünü, insanların ise

bu varlıkların beyinlerinde oluşan görüntülerini görebildiklerini açıklamaktadır.

Gördüğümüz tüm varlıklar, dağlar, ovalar, çiçekler, insanlar, denizler, kısacası gördüğümüz herşey, Allah'ın Kuran'da var olduğunu, yoktan var ettiğini belirttiği her varlık, yaratılmıştır ve vardır. Ancak, insanlar bu varlıkların asıllarını duyu organları yoluyla göremez veya hissedemez veya duyamazlar. Gördükleri ve hissettikleri, bu varlıkların beyinlerindeki kopyalarıdır. Bu ilmi bir gerçektir ve bugün başta tıp fakülteleri olmak üzere tüm okullarda öğretilen bilimsel bir konudur. Örneğin şu anda bu yazıyı okuyan bir insan, bu yazının aslını göremez, bu yazının aslına dokunamaz. Bu yazının aslından gelen ışık, insanın gözündeki bazı hücreler tarafından elektrik sinyaline dönüştürülür. Bu elektrik sinyali, beynin arkasındaki görme merkezine giderek, bu merkezi uyarır. Ve insanın beyninin arkasında bu yazının görüntüsü oluşur. Yani siz şu anda gözünüzle, gözünüzün önündeki bir yazıyı okumuyorsunuz. Bu yazı sizin beyninizin arkasındaki görme merkezinde oluşuyor. Sizin okuduğunuz yazı, beyninizin arkasındaki "kopya yazı"dır. Bu yazının aslını ise Allah görür.

Sonuç olarak, maddenin beynimizde oluşan bir hayal olması onu "yok" hale getirmez. Ancak bize, insanın muhatap olduğu maddenin mahiyeti hakkında bilgi verir, ki bu da maddenin dışarıda var olan aslı ile hiçbir insanın muhatap olamadığı gerçeğidir.

Dışarıda Madde Vardır, Ancak

Biz Maddenin Aslına Ulaşamayız!

Madde hayaldir demek, madde yoktur demek değildir. Aksine biz görsek de görmesek de maddesel bir dünya vardır. Ancak biz bu dünyayı beynimizin içinde bir kopya -diğer bir deyişle algılarımızın yorumu olarak- görürüz. Dolayısıyla madde, bizim için hayaldir. Kaldı ki dışarıda maddenin varlığını, bizden başka gören varlıklar da vardır. Allah'ın melekleri, yazıcı olarak tayin ettiği elçileri de bu dünyaya şahitlik etmektedirler:

Onun sağında ve solunda oturan iki yazıcı kaydederlerken O, söz olarak (herhangi bir şey) söylemeyiversin, mutlaka yanında hazır bir gözetleyici vardır. (Kaf Suresi, 17-18)

Herşeyden önemlisi, en başta Allah herşeyi görmektedir. Bu dünyayı her türlü detayıyla Allah yaratmıştır ve Allah her haliyle görmektedir. Kuran ayetlerinde şöyle haber verilmektedir:

... Allah'tan korkup-sakinin ve bilin ki, Allah yaptıklarınızı görendir. (Bakara Suresi, 233)

De ki: "Benimle aranızda şahid olarak Allah yeter; kuşkusuz O, kullarından gerçeğiyle haberdardır, görendir." (İsra Suresi, 96)

Ayrıca unutmamak gerekir ki, Allah tüm olayları "Levh-i Mahfuz" isimli kitapta kayıtlı tutmaktadır. Biz görmesek de bunların tamamı Levh-i Mahfuz'da vardır. Herşeyin, Allah'ın Katında, Levh-i Mahfuz olarak isimlendirilen "Ana Kitap"ta saklandığı şöyle bildirilmektedir:

Şüphesiz o, Bizim Katımızda olan Ana Kitap'tadır; çok yücedir, hüküm ve hikmet doludur. (Zuhruf Suresi, 4)

... Katımızda (bütün bunları) saklayıp-koruyan bir kitap vardır. (Kaf Suresi, 4)

Gökte ve yerde gizli olan hiçbir şey yoktur ki, apaçık olan bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) olmasın. (Neml Suresi, 75)

Maddenin Gerçeğini Bilmek

Çevresini akıl ve vicdan yoluyla izleyen kişi evrendeki canlı-cansız herşeyin yaratılmış olduğunu fark eder. Peki tüm bunları kim yaratmıştır?

Açıktır ki, evrenin her noktasında kendini belli eden "**yaratılmışlık**", evrenin kendisinin bir ürünü olamaz. Örneğin bir böcek kendi kendisini var etmemiştir. Güneş sistemi, bitkiler, insanlar, bakteriler, alyuvarlar, kelebekler kendi kendilerini yaratmamışlardır. Tüm bunların "tesadüfen" oluşmaları gibi bir ihtimal de, kitabın önceki sayfalarında incelediğimiz gibi, söz konusu değildir.

Dolayısıyla şu sonuca varabiliriz: Gözümüzle gördüğümüz herşey yaratılmıştır... Ancak gözümüzle gördüğümüz şeylerin hiçbiri "Yaratıcı" değildir. O halde, Yaratıcımız, gözümüzle gördüğümüz herşeyden başka, üstün bir varlıktır. Kendisi görünmeyen, fakat yarattığı herşeyde Kendisi'nin varlığını ve vasıflarını gösterdiği üstün bir güçtür.

İşte Allah'ın varlığını tanımayanların saptığı nokta da buradadır. Bu kişiler, Allah'ı gözleriyle görmedikleri sürece, O'nun varlığına iman etmeye şartlandırmışlardır kendilerini. Ancak bu durumda, evrenin her yerinde apaçık görünen "**yaratılmışlık**" gerçeğini gizlemek, evrenin ve canlıların yaratılmamış olduğunu iddia etmek zorunda kalırlar. Bunu yapmak için yalanlara başvururlar. Evrim teorisi ve materyalist felsefe bu konuda başvurulan yalanların ve sonuçsuz çırpınışların en belirgin iki örneğidir.

İnkâr edenlerin temel yanılması, aslında Allah'ın varlığını inkâr etmeyen, ancak sapkın bir Allah inancına sahip olan pek çok kişi tarafından da paylaşılır. Kimi ülkelerde toplumun çoğunluğunu oluşturan bu kişiler, Yaratılış'ı açıkça reddetmezler, ancak Allah'ın "nerede" olduğuna dair ilginç batıl inançları vardır: Çoğu, Allah'ın "gökte" olduğunu sanır. Bilinçaltılarındaki batıl düşünceye göre, Allah çok uzaklardaki bir gezegenin arkasındadır ve çok nadiren "dünya işlerine" müdahale eder. Ya da hiç etmez; evreni yaratmış ve bırakmıştır, insanlar kendi kaderlerini çizerler... (Allah'ı tenzih ederiz)

Kimileri de Rabbimiz'in Kuran'da bildirdiği Allah'ın "her yerde" ol-

duğu gerçeğini bilirler, fakat bunun anlamını tam olarak çözemezler. Binçaltlarındaki batıl düşünce; Allah'ın radyo dalgaları ya da görünmez, hissedilmez bir gaz gibi, maddeleri çevrelediği şeklindedir. (Allah'ı tenzih ederiz)

Oysa bu düşünce ve baştan beri saydığımız, Allah'ın "**nerede**" **olduğunu** bir türlü çözemeyen (belki de bu yüzden Allah'ın apaçık olan varlığını akılsızca inkar eden) düşünceler, ortak bir yanışa dayanmaktadırlar: Hiçbir temeli olmayan bir ön yargıyı benimsemekte, ondan sonra da Allah ile ilgili olarak zanlara kapılmaktadırlar.

Nedir bu ön yargı?

Bu ön yargı maddenin varlığı ve niteliği ile ilgilidir. Bazı kimseler maddenin gerçek mahiyetiyle ilgili yanılgılara öyle şartlanmışlardır ki, bu konuda belki de hiç detaylı düşünmemişlerdir. Oysa modern bilim, maddenin mahiyetiyle ilgili ön yargıyı da yıkarak, çok önemli ve etkileyici bir gerçeği ortaya koymaktadır. İlerleyen sayfalarda Kuran'da da işaret edilen bu büyük gerçeği açıklamaya çalışacağız.

Elektrik Sinyallerinden Oluşan Evren

Yaşadığımız dünya ile ilgili tüm bilgilerimiz bize beş duyumuz aracılığı ile gelir. Yani biz gözümüzün gördüğü, elimizin dokunduğu, bur-

Bir cisimden gelen uyarılar elektrik sinyaline dönüşerek beyinde bir etki oluştururlar. "Görüyorum" derken, aslında zihnimizdeki elektrik sinyallerinin etkisini seyrederiz.

numuzun kokladığı, dilimizin tattığı, kulağımızın duyduğu bir dünyayı tanırız. Doğumumuzdan itibaren bu duyulara bağlı olduğumuz için "dış dünya"nın, duyularımızın bize tanıttığından farklı olabileceğini hiç düşünmemişizdir.

Oysa, bugün birçok bilim dalında yapılan araştırmalar son derece farklı bir anlayışı beraberinde getirmiş, algılarımız ve algıladığımız dünya ile ilgili ciddi şüphelerin oluşmasına neden olmuştur.

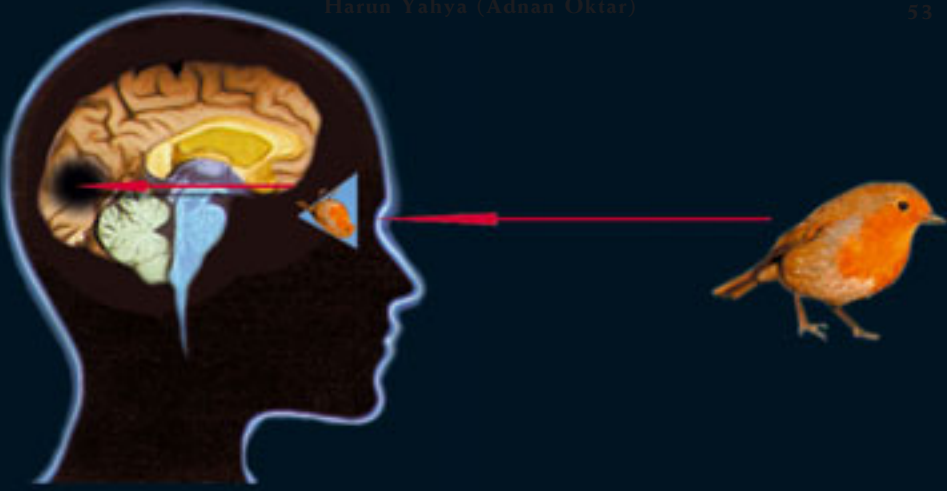
Bu yeni anlayışın çıkış noktası ise şudur: Bizim "dış dünya" olarak algıladıklarımız, yalnızca elektrik sinyallerinin beyinde yarattığı etkilerdir. Elmanın kırmızılığı, tahtanın sertliği, dahası anneniz, babanız, aileniz, sahibi olduğunuz bütün mallar, eviniz, işiniz ve bu kitabın satırları hakkında sahip olduğumuz bilgi elektrik sinyallerinden ibarettir. Yani, biz hiçbir zaman dış dünyadaki elmanın gerçek rengini, dışarıdaki tahtanın asıl yapısını, annemizin, babamızın, sevdiklerimizin gerçek hallerini bilemeyiz. Bunların hepsi dışarıda Allah'ın yaratması olarak vardır, ama biz yaşamımız boyunca sadece beynimizdeki kopyalarıyla muhatap oluruz.

Konuyu tam olarak açıklamak için öncelikle, dış dünya hakkında bize bilgi veren duyularımızdan söz edelim.

Nasıl Görüyoruz, Duyuyoruz, Tadıyoruz?

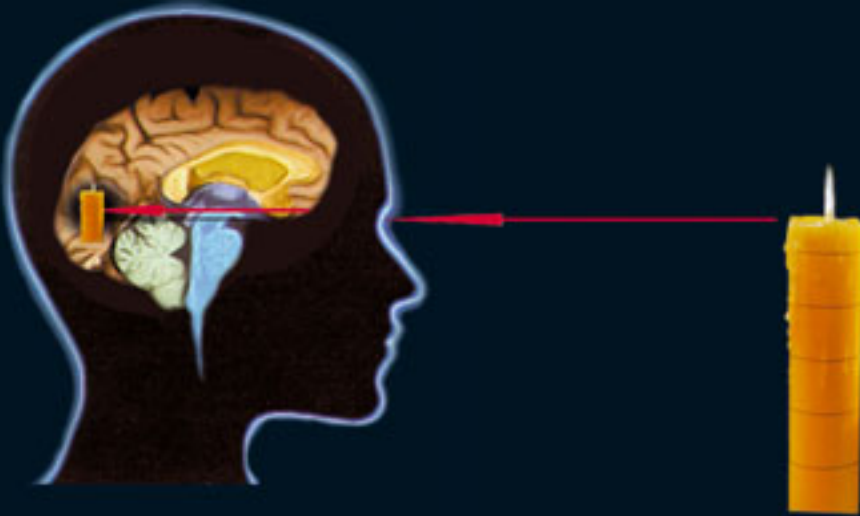
Görme işlemi çok aşamalı bir biçimde gerçekleşir. Görme sırasında, herhangi bir cisimden gelen ışık demetleri (fotonlar), gözün önündeki lensin içinden kırılarak geçer ve gözün arka tarafındaki retina ters olarak düşerler. Buradaki hücreler tarafından elektrik sinyaline dönüştürülen görme uyarıları, sinirler aracılığı ile, beynin arka kısmındaki görme merkezi adı verilen küçük bir bölgeye ulaşırlar. Bu elektrik sinyali bir dizi işlemle sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Yani görme olayı, gerçekte beynin arkasındaki küçük, **ışığın hiçbir şekilde gi-remediği, kapkaranlık bir bölgede** yaşanır.

Şimdi genelde herkesçe bilinen bu bilgi üzerinde bir kez daha dikkatlice düşünelim: Biz, "görüyorum" derken, aslında gözümüze gelen uyarıların elektrik sinyaline dönüşerek beynimizde oluşturduğu "etki"yi

Bir cisimden gelen ışık demetleri retina üzerine ters olarak düşerler. Burada elektrik sinyaline dönüşen görüntü beyin arka tarafındaki görme merkezine ulaştırılır.

Görme merkezi dediğimiz yer küçücük bir alandır. Beyin ışığı geçirmediği için, görme merkezine de ışığın ulaşması mümkün değildir. Yani biz, ısı ısı ve derinlikli bir dünyayı küçücük ve ışığın asla ulaşamadığı bir noktada algılarız.

Bir ateşin ışığını ve sıcaklığını hissettiğimiz anda bile beynimizin içi kapkaranlıktır ve ısısı hiç değişmez.

görürüz. Yani "**görüyorum**" derken, **aslında beynimizdeki elektrik sinyallerini seyrederek.**

Hayatımız boyunca gördüğümüz her görüntü bir kaç cm³lük görme merkezinde oluşur. Okuduğunuz bu satırlar da, ufka baktığınızda gördüğünüz uçsuz bucaksız manzara da, bu küçük yerde meydana gelmektedir. Bu arada gözden kaçırılmaması gereken bir nokta daha vardır. Az önce belirttiğimiz gibi, kafatası ışığı içeri geçirmez, yani beynin içi kapkaranlıktır. Dolayısıyla beynin, dışarıda var olan ışığın kendisiyle muhatap olması asla mümkün değildir.

Buradaki ilginç durumu bir örnekle açıklayalım. Karşımızda bir mum olduğunu düşünelim. Bu mumun karşısına geçip onu uzun süre izleyebiliriz. Ama bu süre boyunca beynimiz, muma ait ışığın aslı ile hiçbir zaman muhatap olmaz. Mumun ışığını gördüğümüz anda bile kafamızın ve beynimizin içi kapkaranlıktır. Kapkaranlık beynimizin içinde, aydınlık, ıslıl ıslıl ve renkli bir dünyayı seyrederek.

R. L. Gregory, görme olayındaki mucizevi durumu şöyle ifade etmektedir:

*Görme olayına o kadar alışmışız ki, çözülmesi gereken sorular olduğunun farkına varmak büyük bir hayal gücü gerektiriyor. Fakat bunu dikkate alın. Gözlerimize minik tepetaklak olmuş görüntüler veriliyor ve biz çevremizde bunları sağlam nesnelere olarak görüyoruz. Retinaların üzerindeki uyarılmanın sonucunda nesnelere dünyasını algılıyoruz ve **bu bir mucizeden fark-sız aslında.**⁴³*

Aynı durum diğer algılar için de geçerlidir. Ses, dokunma, tat ve koku, birer elektrik sinyali olarak beyne ulaşır ve buradaki ilgili merkezlerde algılanırlar.

Duyuma da benzer şekilde gerçekleşir: Dış kulak, çevredeki ses dalgalarını kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynı görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir. Kafatası ışığı geçirmediği gibi sesi de geçirmez. Dolayısıyla bir insanın

duyduğu sesler ne kadar güçlü ve gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir.

Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Öylesine bir netliktir ki bu; sağlıklı bir insan kulağı hiçbir parazit, hiçbir cızırtı olmaksızın herşeyi duyar. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız, bir yaprağın hışırtısından jet uçaklarının gürültüsüne dek geniş bir frekans aralığındaki tüm sesleri algılayabilirsiniz. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse burada derin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

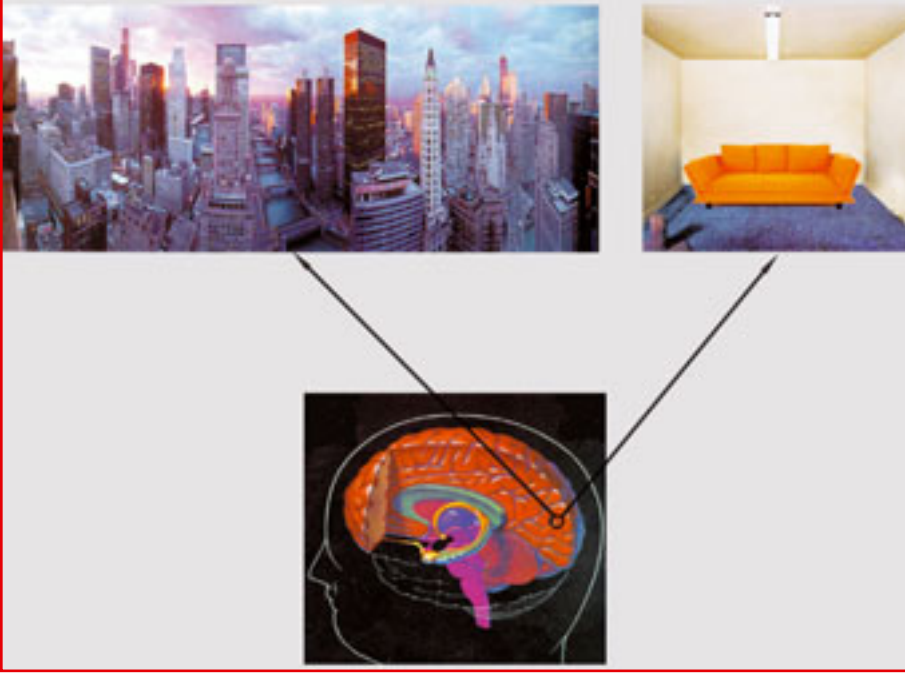
Koku algımızın oluşması da buna benzerdir: Vanilya kokusu, gül kokusu gibi uçucu moleküller, burnun epitelyum denilen bölgesindeki titreşim tüylerinde bulunan alıcılara gelirler ve bu alıcılarda etkileşime girerler. Bu etkileşim beynimize elektrik sinyali olarak iletilir ve koku olarak algılanır. Sonuçta bizim güzel ya da çirkin diye adlandırdığımız kokuların hepsi uçucu moleküllerin etkileşimlerinin elektrik sinyaline dönüştürüldükten sonra, beyindeki algılanış biçiminden başka bir şey değildir. Bir parfümü, bir çiçeği, sevdiğiniz bir yemeği, deniz kokusunu, hoşunuza giden ya da gitmeyen her türlü kokuyu beyninizde algıyorsunuz. Fakat koku molekülleri beyne hiçbir zaman ulaşamazlar. Ses ve görüntüde olduğu gibi beyninize ulaşan yalnızca elektrik sinyalleridir. Sonuç olarak, doğduğunuz andan itibaren dışarıdaki nesnelere ait olarak bildiğiniz kokular duyu organlarınız aracılığı ile hissettiğiniz elektrik uyarılarıdır. Bir kokunun dışarıdaki gerçek haliyle hiçbir zaman muhatap olmazsınız.

Benzer şekilde, insan dilinin ön tarafında da dört farklı tip kimyasal alıcı vardır. Bunlar tuzlu, tatlı, ekşi ve acı tatlarına karşılık gelir. Tat alıcılarımız bir dizi kimyasal işlemle sonra bu algıları elektrik sinyallerine dönüştürür ve beyne iletirler. Bu sinyaller de beyin tarafından tat olarak

Bir parfümü, bir çiçeği, sevdiğimiz bir yemeği, deniz kokusunu, hoşunuza giden ya da gitmeyen her türlü kokuyu beynimizde algılarız.

Hayatımız boyunca gördüğümüz her görüntü beynin arka tarafındaki görme merkezinde oluşur ve bu görme merkezi sadece ve sadece birkaç cm³ büyüklüğündedir. Dar bir oda görüntüsü de, geniş bir manzara görüntüsü de bu çok küçük alana sığmaktadır. O halde bizim gördüğümüz, dışarıda var olan gerçek büyüklük değil, sadece beynimizin algıladığı büyüklüktür.

algılanırlar. Bir çikolatayı ya da sevdiğiniz bir meyveyi yediğinizde aldığınız tat, elektrik sinyallerinin beyin tarafından yorumlanmasıdır. Dışarıdaki nesneye ise asla ulaşamazsınız; çikolatanın kendisini göremez, kokalayamaz ve tadamazsınız. Örneğin, beyninize giden tat alma sinirleri kesilse, o an yediğiniz herhangi bir şeyin tadının beyninize ulaşması mümkün olmaz; tat alma duyunuzu tamamen yitirirsiniz.

Bu noktada karşımıza bir gerçek daha çıkar: Bir yiyeceği tattığımızda bir başkasının o yiyecekten aldığı tadın veya bir sesi duyduğumuzda başka birisinin duyduğu sesin bizim algıladıklarımız ile aynı olduğundan emin olmamız mümkün değildir. Bu gerçekle ilgili Lincoln Barnett şöyle demektedir:

Hiç kimse kendisinin kırmızıyı ya da "Do" notasını duyusunun başka bir insanınki ile aynı olup olmadığını bilemez.⁴⁴

Dokunma duyumuza gelince de, değişen bir şey olmadığını görürüz. Bir cisme dokunduğumuzda dış dünyayı ve nesnelere tanınmamıza yardımcı olacak bilgiler, derideki duyu sinirleri aracılığıyla beyne ulaştırılırlar. Dokunma hissi beynimizde oluşur. Zannedildiği gibi dokunma hissini algıladığımız yer parmak uçlarımız ya da derimiz değil, yine beynimizdeki dokunma merkezidir. Bizler nesnelere gelen elektriksel uyarıların beynimizde değerlendirilmesi sonucu sertlik ya da yumuşaklık, sıcaklık ya da soğukluk gibi nesnelere tanımlayan farklı farklı hisler duyarız. Hatta bir cismi tanımaya yarayan her türlü detayı bu uyarılar sonucunda elde ederiz. Bu önemli gerçeğe ilgili olarak B. Russel ve L. Wittgenstein gibi filozofların düşünceleri şöyledir:

*... Bir limonun gerçekten var olup olmadığı ve nasıl bir süreçle var olduğu sorulamaz ve incelenemez. Limon, sadece dille anlaşılan tat, burnla duyulan koku, gözle görülen renk ve biçimden ibarettir ve yalnız bu nitelikleri bilimsel bir araştırmanın ve yargının konusu olabilir. **Bilim, nesnel dünyayı asla bilemez.***⁴⁵

Yani maddesel dünyanın aslına ulaşmamız imkansızdır. Muhatap olduğumuz tüm nesnelere, gerçekte görme, işitme, dokunma gibi algıların toplamından ibarettir. Algı merkezlerindeki bilgileri değerlendiren beynimiz, yaşamımız boyunca maddenin bizim dışımızdaki "aslı" ile değil, **beynimizdeki kopyaları** ile muhatap olur. Biz ise bu kopyaların aslının nasıl olduğunu hiçbir zaman bilemeyiz.

Beynimizin İçinde Oluşan "Dış Dünya"

Buraya kadar anlattığımız fiziksel gerçekler bizi tartışılmaz bir sonuca ulaştırır: Bizim gördüğümüz, dokunduğumuz, duyduğumuz ve adına "madde", "dünya" ya da "evren" dediğimiz kavramların aslıyla hiçbir zaman muhatap olmayız, biz bunların sadece beynimizdeki kopya hallerini biliriz.

Örneğin meyve yiyen biri, aslında meyvenin beynindeki algısıyla muhataptır, aslıyla değil. Kişinin "meyve" diye nitelendirdiği şey, meyvenin biçimi, tadı, kokusu ve sertliğine ait elektriksel bilginin beyinde algı-

Yapay olarak oluşturulan uyarılar sonucunda, beynimizde aslı kadar gerçek ve canlı bir dünya oluşabilir. Eğer beynimize gelişmiş bir bilgisayar yardımıyla gerekli elektrik sinyallerini gönderebilmek mümkün olsaydı, dış dünyanın varlığına gerek olmadan her türlü olayı yaşayabilir, örneğin uçak kullandığımızı zannedebilirdik.

lanmasından ibarettir. Eğer beyne giden görme sinirini keserseniz, meyve görüntüsü de bir anda yok olur. Veya burundaki algılayıcılardan beyne uzanan sinirdeki bir kopukluk, koku algınızı tamamen ortadan kaldırır. Çünkü meyve, birtakım elektrik sinyallerini beynin yorumlamasından başka bir şey değildir.

Üzerinde düşünülmesi gereken ayrı bir nokta da **uzaklık hissidir**. Uzaklık, örneğin bu kitapla aranızdaki mesafe, sadece beyninizde meydana gelen bir boşluk hissidir. Bir insanın kendisinden çok uzakta sandığı maddeler de aslında beyninin içindedir. Örneğin insan göğe bakıp yıldızları seyrederek ve bunların milyonlarca ışık yılı uzakta olduklarını sanır. Oysa yıldızlar onun içinde, beynindeki görüntü merkezindedirler. Bu yazıları okurken içinde oturduğunuzu sandığınız odanın da aslında içinde değilsiniz; aksine oda sizin içindedir. Bedeninizi görmeniz, sizi odanın içinde olduğunuza inandırır. **Ancak şunu unutmayın; bedeninizin de aslını hiçbir zaman görmediniz, hep beyninizde oluşan kopyasıyla muhatap oldunuz.**

Diğer tüm algılarınız için de aynı durum geçerlidir. Örneğin siz yan

odadaki televizyonun sesini duyduğunuzu sanırken aslında beyninizin içindeki sesle muhatapsınızdır. Metrelerce uzaktan geldiğini sandığınız ses de, hemen yanınızdaki kişinin konuşması da aslında beyninizdeki birkaç cm³lük duyma merkezinde algılanmaktadır. Bu algı merkezinin dışında sağ, sol, ön, arka gibi bir kavram yoktur. Yani ses sağdan, soldan veya havadan size ulaşmaz; **sesin geldiği bir yön yoktur.**

Algıladığınız kokular da böyledir; hiçbiri uzak bir mesafeden size ulaşmaz. Koku alma merkezinizde oluşan etkileri, dışarıdaki maddelerin gerçek kokusu zannedersiniz. Oysa bir gülün görüntüsü nasıl ki görme merkezinizin içindeyse, o gülün kokusu da aynı şekilde koku alma merkezinizin içindedir; dışarıdaki gülün aslını ve kokusunu hiçbir zaman bilemezsiniz.

Çünkü algılarımızın bize tanıttığı "dış dünya", aynı anda beynimize ulaşan "elektrik sinyalleri bütünü"dür. Beynimiz hayatımız boyunca bu sinyalleri değerlendirir. Biz de bunları maddenin dışarıdaki "aslı" sanarak yanıltığımızın farkında olmadan bir ömür süreriz. Yanılırız, çünkü algılarımızla maddenin kendisine asla ulaşamayız.

Aslıyla muhatap olduğunu sandığımız "dış dünyayla" ilgili sinyalleri yorumlayıp anlamlı hale getiren de, yine bizim beynimizdir. Örneğin duyma algısını ele alalım. Kulağımızın içine gelen ses dalgalarının yorumunu yaparak onu bir senfoniye çeviren aslında beynimizdir. Yani biz müziğin beynimizin yorumladığı halini biliriz, dışarıdaki aslını değil. Renkleri görürken de aslında gözümüze ulaşan sadece ışığın **farklı dalga boylarıdır**. Bu farklı dalga boylarını renklere çeviren yine beynimizdir. **"Dış dünyadaki renklerin nasıl olduğu bizim için meçhuldür.** Biz elmanın gerçek kırmızısıyla, gökyüzünün gerçek mavisiyle, ağaçların gerçek yeşiliyle hiçbir zaman muhatap olmayız. **Dış dünya, tamamen algılayana bağlıdır.**

Nitekim gözdeki retinada oluşan küçük bir bozukluk renk körlüğüne sebep olur. Kimi insan maviyi yeşil, kimisi kırmızıyı mavi, kimisi de renkleri grinin çeşitli tonları şeklinde algılar. Bu noktadan sonra dışarıdaki nesnenin renkli olup olmaması önemli değildir.

Dış Dünya Olmadan da Algılar

Dünyası Meydana Gelebilir

Gördüğümüz ve yaşadığımız her şeyin beynimizde var olduğunu, dışarıda var olan maddenin aslını hiç bilmediğimizi ortaya koyan gerçeklerden biri de, beynimizde algıların oluşması için dış dünyaya ihtiyacımız olmamasıdır. Bugün simülatörler gibi birçok teknolojik gelişme ve ayrıca rüyalarımız bu gerçeğin en önemli delilleridir.

Bilim yazarı Rita Carter, *Mapping The Mind (Zihnin Haritasını Çıkarmak)* isimli kitabında, "**görmek için gözlere ihtiyaç yoktur**" diyerek, bilim adamları tarafından gerçekleştirilen önemli bir deneye yer vermektedir:

Deneyde görme özürlü kişilere, video resimlerini titreşimlere dönüştüren bir cihaz takıldı. Bu kişilerin gözlerinin yanına takılan bir kamera ise uyarıları bu kişilerin beynine gönderiyordu. Böylece bu kişi sürekli olarak görsel dünyadan uyarı alabiliyordu. Hastalar bir süre sonra gerçekten görüyor-muş gibi davranmaya başladılar. Örneğin, cihazlardan birinde görüntüyü yaklaştırmak için bir lens vardı. Bu lens hasta uyarılmadan çalıştırıldığında, hasta görüntü büyüyerek üzerine geliyormuş gibi gördüğü için iki kolu ile kendini koruma ihtiyacı hissetmiştir.⁴⁶

Bu deneyde de görüldüğü gibi, algılarımızın oluşması için dış dünyada maddi bir karşılıklarının bulunması şart değildir. Tüm uyarılar yapay olarak da oluşturulabilmektedir.

Rüyalarda Yaşadığımız "Algılar Dünyası"

İnsan dış dünya olmadan da tüm algıları bütün canlılığı ile yaşayabilir ve buna verilebilecek en açık örnek, daha önce de bahsettiğimiz gibi rüyalarlardır. Bir insan rüyası sırasında gözleri kapalı olarak yatağında yatar. Ancak buna rağmen, gerçek hayatında karşılaştığı olayların, yaşadığı hislerin, uyarıların tamamını rüyalarında, gerçeklerinden ayırt edilemeyecek kadar gerçekçi olarak algılar. Bu gerçeğe, bu kitabı okuyan insanların tamamı bizzat kendi uykularında sık sık şahit olurlar. Örneğin, gece yatağında sessiz ve sakin bir ortamda, çevresinde ikinci bir kişi dahi yok-

RÜYADAKİ DÜNYA

Sizin için madde, elle tutulan, gözle görülen şeydir. Oysa rüyada da "elinizle tutar, gözünüzle görürsünüz", ama gerçekte ne eliniz vardır, ne gözünüz, ne de görülüp-tutulacak bir şey. Rüyada, bütün bunları beynin dışında sağlayan hiçbir maddi gerçeklik yoktur. Açıkça aldanırsınız. Peki gerçek yaşamla rüyayı ayıran nedir? Sonuçta her iki yaşantı da beynin içinde oluşmaktadır. Rüya sırasında

gerçek olmayan bir dünyada rahatlıkla yaşayabiliyorsak, bezner bir durum pekala içinde bulunduğumuz dünya için de geçerlidir. Rüyadan uyandıığımızda gerçek yaşantı dediğimiz daha uzun bir rüyaya başladığımızı düşünmemize engel hiçbir mantıklı gerekçe yoktur. Rüyayı hayal, dünyayı gerçek saymamızın nedeni, sadece alışkanlıklarımız ve ön yargılarımızdır. Ve bu durum, bir gün, şu anda yaşadığımızı sandığımız dünya hayatından rüyadan uyandırıldığımız gibi uyandırılabilceğimizi gösterir.

ken yatan bir insan, rüyasında kendisini çok kalabalık bir mekanda, bir tehlike içinde görebilir. Can havliyle bu tehlikeden kaçtığını, bir duvarın arkasına sığındığını gerçekmiş gibi yaşayabilir. Hatta rüyasında gördükleri o kadar gerçekçidir ki, korku ve panik duygusunu gerçekten tehlikeli bir ortam varmış gibi aynısı ile hisseder. Her gürültüde yüreği ağzına gelir, korkudan titrer, kalbi hızla atar, terler, insan bedeni tehlike anlarında neler hissederse, fiziksel olarak ne tepkiler verirse hepsini aynen yaşar.

Rüyasında yüksek bir yerden aşağı düşen bir insan da bunu bütün vücudu ile hisseder. Oysa o anda yatağında hiç kıpırdamadan yatmaktadır. Ya da, rüyasında ayağı kayıp su birikintisinin içine düştüğünü gören bir insan, tüm kıyafetlerinin ıslandığını, çıkan rüzgar nedeniyle üşüdüğünü hissedebilir. Ancak bulunduğu yerde ne bir su birikintisi, ne de rüzgar vardır. Hatta çok sıcak bir odada uyuyor olmasına rağmen ıslaklığı ve üşümeği, aynı uyanıkken olduğu gibi yaşar.

Veya rüyasında maddenin aslı ile muhatap olduğunu iddia eden bir kişi kendinden son derece emin olabilir. Kendisine "**dış dünyanın aslıyla muhatap olmanın mümkün olmadığını**" anlatan arkadaşının omzuna elini koyarak "Şimdi sen elimi omzunda hissetmiyor musun? O zaman nasıl maddenin gerçeğini görmediğini söyleyebiliyorsun? Nereden çıkarıyorsun bu iddiaları? Gel seninle bir Boğaz turu yapalım, hem bu konuyu konuşuruz, bir de böyle bir konuya neden inanıyorsun bana anlatırsın" diyebilir. Derinleşen uykusunda gördüğü bu rüya o kadar nettir ki, keyifle arabanın kontağını açıp motora yavaş yavaş gaz verir ve sonra aniden pedala basıp arabayı adeta sıçratır. Yolda hızla giderken ağaçlar ve yol çizgileri süratten adeta blok bir görüntü oluşturur. Bir yandan da temiz Boğaz havasını alır. Tam arkadaşına itiraz etmeye, o anda maddenin aslını gördüğünü anlatmaya hazırlanırken saatinin ziliyle uyanır. Ancak ne ilginçtir ki, rüyasında maddenin aslıyla muhatap olmadığımız gerçeğine itiraz eden bu insan, uyanıkken de gördüklerinin zihninde oluşan kopya görüntüler olduğunu anlatan bir arkadaşı yanında olsa, ona da aynı şekilde itiraz edecektir.

İnsanlar rüyalarından uyandıklarında o ana kadar görmüş olduklarının hayal olduğunu anlarlar, ama "**uyanma**" görüntüsüyle başlayan ve adına "**gerçek hayat**" dedikleri hayatın gerçek yapısından nedense hiç kuşkulanmazlar. Oysa, "gerçek hayatımız" dediğimiz görüntüleri algılayış şeklimiz, rüyalarımızı algılayış şeklimizle tamamen aynıdır. Her ikisini de zihnimizde görürüz. Ve rüyalarımızdan uyandırılmadığımız sürece, onların bir hayal olduğunu anlamayız. Ancak uyandığımız zaman "**demek ki gördüklerim bir rüyaymış**" deriz. Öyle ise şu anda gördüklerimizin bir rüya olmadığını nasıl ispatlayabiliriz? Sadece henüz uyandırılma-

miş olduğumuz için, içinde bulunduğumuz anı gerçek zannediyor olabiliriz. Her gece gördüğümüz rüyalardan daha uzun süren bu rüyadan bir gün uyandırıldığımızda, bu gerçekle karşılaşacak olabiliriz. Ve bunun aksini söyleyerek ispatlayabileceğimiz hiçbir delilimiz yoktur.

Dünya hayatının bir rüya gibi olduğu, bu rüyadan "büyük bir uyanış" ile uyanıldığında ancak insanların rüya gibi bir alemde yaşadıklarını anlayacakları, İslam alimleri tarafından da dile getirilen bir gerçektir. Üstün ilmi nedeniyle Şeyh-i Ekber (En Büyük Şeyh) olarak anılan büyük İslam alimi Muhyiddin Arabi, bir sözünde, Peygamber Efendimiz (sav)'in bir hadisini aktararak, dünya hayatını rüyalarımıza şöyle benzetmiştir:

Hazreti Muhammed Aleyhisselam "insanlar uykudadır, öldükleri vakit uyanırlar" buyurmuştur. Demek ki, dünya hayatında gördüğü şeyler uyanan kimsenin rüyasında gördüğü şeyler gibidir...⁴⁷

Bir ayette ise Allah insanların kıyamet gününde tekrar diriltildiklerinde şöyle diyeceklerini bildirmektedir:

Demişlerdir ki: "Eyvahlar bize, uykuya-bırakıldığımız yerden bizi kim diriltip-kaldırdı? Bu, Rahman (olan Allah)ın va'dettiğidir, (demek ki) gönderilen (elçi)ler doğru söylemiş". (Yasin Suresi, 52)

Ayette de görüldüğü gibi, insanlar kıyamet günü aynı bir rüyadan uyanır gibi uyanmaktadırlar. Bir insan, ağır bir uykuya daldığı ve rüya gördüğü sırada aniden uyandırıldığında kendisini uyandıranın kim olduğunu nasıl sorgularsa, bu insanlar da aynı şekilde kendilerini kimin uyandırdığını sormaktadırlar. Allah'ın bu ayette de bildirdiği gibi, dünya hayatı gördüğümüz bir rüya gibidir ve her insan bu rüyadan uyandırılacak ve gerçek hayatı olan ahiret hayatına dair görüntüleri görmeye başlayacaktır.

Algılayan Kim?

Buraya kadar anlaşılacağı gibi, içinde yaşadığımızı sandığımız ve "dış dünya" adını verdiğimiz maddesel dünyanın aslıyla hiçbir zaman muhatap olamayız. Ama asıl önemli soru burada ortaya çıkar: Bildiğimiz hiçbir maddesel varlığın gerçeğine ulaşamıyorsak, o halde beynimiz ne-

dir? Beynimiz de kolumuz, bacağımız ya da başka herhangi bir nesne gibi maddesel dünyanın bir parçası olduğuna göre, onun da dış dünyada var olan aslına hiçbir zaman ulaşamayız.

Beyni analiz ettiğimizde karşımıza, diğer canlı organlarda da bulunan protein ve yağ moleküllerinden daha farklı bir malzeme çıkmaz. Yani beyin dediğimiz et parçasında, görüntüleri seyrederek yorumlayacak, bilinci oluşturacak, kısacası "ben" dediğimiz şeyi var edebilecek bir şey yoktur.

R. L. Gregory beynin içinde görüntünün algılanması ile ilgili insanların düştikleri bir yanılgıyı şöyle dile getirmektedir:

Gözlerin beyinde resimler oluşturduğunu söylemeye yönelik bir eğilim söz konusudur, fakat bundan kaçınmak gerekir. Beyinde bir resim oluştuğu söylenirse bunu görmesi için içte bir göz daha olması gerekir -fakat bu gözün resmini görebilmek için bir göze daha ihtiyaç olacaktır... ve bu da sonsuz bir göz ve resim olması anlamına gelir. Bu mümkün olamaz.⁴⁸

Maddeden başka bir varlığı kabul etmeyen materyalistlerin içinden

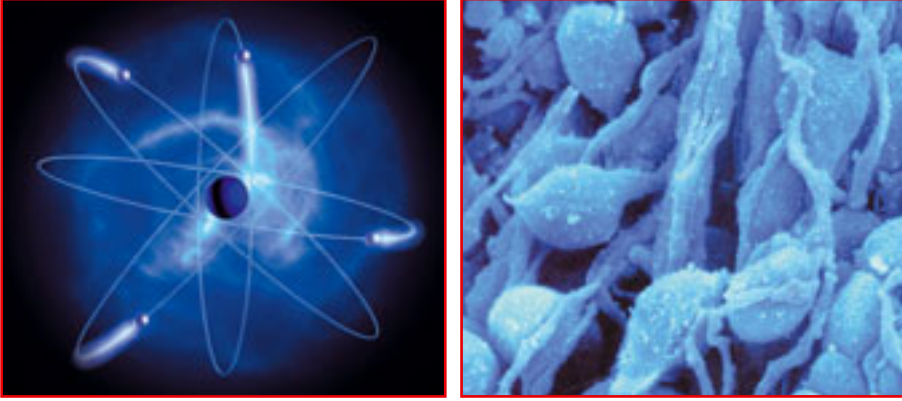

30 Ocak 1999 tarihli sayısında bu gerçeği ele alan Amerikan bilim dergisi New Scientist'in kapağında şu soru yer alıyor: "Gerçeğin Ötesinde: Evren, Bilginin Bir Dansı mı ve Madde Sadece Bir Seraptan mı İbarettir?"

çıkamadıkları asıl nokta burasıdır: Gören, gördüğünü algılayan ve tepki veren "içteki göz" kime aittir? Karl Pribram da bilim ve felsefe dünyasında, algıyı hissedenin kim olduğu ile ilgili bu önemli arayışa dikkat çekmiştir:

Yunanlılardan beri, filozoflar "makinenin içindeki hayalet", "küçük insanın içindeki küçük insan", vb. üzerine düşünüp durmuşlardı. Ben -beyni kullanan varlık- nerededir? Asıl bilmeyi gerçekleştiren kim? Assisi'li Aziz Francis'in de söylemiş olduğu gibi: "Aradığımız şey bakanın ne olduğudur."⁴⁹

Şimdi şunu düşünün: Elinizdeki kitap, içinde oturduğunuz oda, kısaca önünüzdeki bütün görüntüler beyninizin içinde görülmek-

Beyin, protein ve yağ moleküllerinden oluşan bir hücreler yığındır. Nöron (yukarıda sağda) adı verilen sinir hücrelerinden oluşmuştur. Bilinci oluşturan elbette ki nöronlar değildir. Nöronların yapısını incelediğimizde karşımıza çıkan ise atomlardır (yukarıda solda). Kuşkusuz şuursuz atomların da şuur meydana getirmesi mümkün değildir. Beyin dediğimiz et parçasında, görüntüleri izleyecek, bilinci oluşturacak, kısacası "ben" dediğimiz şeyi yaratabilecek bir güç yoktur.

tedir. Peki bu görüntüleri atomlar mı görüyor? Hem de kör, sağır, bilinçsiz atomlar... Neden atomların bir kısmı bu özellikleri kazanmış da, diğerleri kazanamamış?... Düşünmemiz, kavramamız, hatırlamamız, sevinmemiz, üzülmemiz, bütün bunlar bu atomların arasındaki kimyasal reaksiyonlardan mı ibaret?

Bu soruları dikkatle düşündüğümüzde, atomlarda irade aramanın bir anlamı olmadığını görürüz. Açıktır ki, gören, işiten ve hisseden varlık, madde ötesinde bir varlıktır. Peki bu görüntüleri beyninizin içinde gören kimdir? Beyninizin içinde, bir göze ihtiyaç duymadan bu kitabın görüntüsünü gören, gördüklerini anlayan, okuduklarından etkilenen, bunlar üzerinde düşünen kimdir? Beyine ulaşan elektrik sinyallerini bir kulağa ihtiyaç duymadan, bir dostunun sesi veya en sevdiği şarkı olarak dinleyen, dinlediklerinden zevk alan kimdir?

İşte bu varlık "ruh"tur.

Dışarıda var olan maddenin beyindeki kopyalarını gören, duyan,

hisseden, algılayan, yorumlayan ruhtur. Bu satırları yazan ve okuyan akıllı varlıklar, birer atom ve molekül yığını -ve bunların arasındaki kimyasal reaksiyonlar- değil, birer "ruh"tur.

Gerçek Mutlak Varlık

Tüm bu gerçekler, bizi çok önemli bir soruyla daha karşı karşıya getirir: Madem maddesel dünyanın aslına dair hiçbir şey bilmiyoruz ve sadece beynimizdeki kopya görüntülerle muhatabız, o halde bu görüntülerin kaynağı nedir?...

Peki bizim ruhumuza yıldızları, dünyayı, bitkileri, insanları, bedenimizi ve gördüğümüz diğer herşeyi sürekli olarak seyrettiren kimdir?

Çok açıktır ki, içinde yaşadığımız tüm maddesel evreni yaratan ve sürekli yaratmaya devam eden üstün bir Yaratıcı vardır. Bu Yaratıcı sonsuz bir güç ve bilgi sahibidir.

O Yaratıcı alemlerin Rabbi olan Allah'tır.

Göklerin ve yerin, yani evrenin sabit ve kararlı olmadığı, sadece Allah'ın yaratmasıyla varlık buldukları ve O yaratmayı durdurduğunda yok olacakları bir ayette şöyle ifade edilir:

Şüphesiz Allah, gökleri ve yeri zeval bulurlar diye (her an kudreti altında) tutuyor. Andolsun, eğer zeval bulacak olurlarsa, Kendisinden sonra artık kimse onları tutamaz. Doğrusu O, Halim'dir, bağışlayandır. (Fatır Suresi, 41)

Daha önce de belirttiğimiz gibi, insanların çoğu, Allah'ın gücünü kavrayamadıklarından, büyük bir cehaletle Yüce Allah'ı göklerde bir yerlerde bulunan ve dünya işlerine müdahale etmeyen bir varlık olarak düşünürler. (Allah'ı tenzih ederiz) Bu sapkın mantığın temeli, evrenin sade-

ce bir maddeler bütünü olduğu, Allah'ın ise bu maddelerin "dışında" bir yerlerde bulunduğu şeklindeki yanılıdır. (Allah'ı tenzih ederiz)

Gerçek mutlak varlık Allah'tır. Yani var olan sadece Allah'tır, madde mutlak varlık değildir. Dışarıda var olan maddeler dünyası Allah'ın üstün yaratışının bir eseridir, Allah "her yerde"dir ve her yeri kaplamaktadır. Bu gerçek Kuran'da şöyle açıklanır:

Allah... O'ndan başka ilah yoktur. Diridir, kaimdir. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun Katında şefaatte bulunacak kimdir? O, önlerindeki ve arkalarındakini bilir. (Onlar ise) Dilediği kadarının dışında, O'nun ilminden hiçbir şeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek yücedir, pek büyüktür. (Bakara Suresi, 255)

Allah'ın mekandan münezzehe olduğu ve her yeri çepeçevre kuşattığı gerçeği bir başka ayette de şöyle bildirilmektedir:

Doğu da Allah'ındır, batı da. Her nereye dönerseniz Allah'ın yüzü (kıblesi) orasıdır. Şüphesiz ki Allah kuşatandır, bilendir. (Bakara Suresi, 115)

Bu gerçeğin kavranmasıyla, şirk koşmadan, Allah'ı birleyerek iman tam anlamıyla oluşur. Çünkü Allah'tan başka tüm varlıkların gölge varlıklar olduklarını bilen bir insan, kesin bir imanla (hakkal yakın derecesinde) "yalnızca Allah vardır, O'ndan başka ilah (güç sahibi varlık) yoktur" der.

Allah'ı gözleriyle görmediği için Allah'ın varlığına inanmayanların maddeci iddiaları da, maddenin gerçek mahiyeti öğrenildiğinde tamamen yıkılır. Çünkü bu gerçeği öğrenen kişi, kendi var-

lığının bir hayal niteliğinde olduğunu anlar. Hayal olan bir varlığın ise, mutlak olan bir varlığı göremeyeceğini kavrar. Nitekim Kuran'da, insanların Kendisi'ni göremediği, ama Kendisi'nin onları gördüğünü Rabbimiz şöyle açıklar:

Gözler O'nu idrak edemez; O ise bütün gözleri idrak eder... (En'am Suresi, 103)

Elbette ki biz insanlar Allah'ın varlığını gözlerimizle göremeyiz. Ama biliriz ki, Allah bizim içimizi, dışımızı, bakışlarımızı, düşüncelerimizi tam olarak kuşatmıştır. Bu nedenle Allah Kuran'da Kendisi'nin "**kulaklara ve gözlerle malik olan**" (Yunus Suresi, 31) olduğunu bildirmektedir. Allah'ın bilgisi dışında biz tek bir söz söyleyemeyiz, hatta tek bir nefes dahi alamayız. Bundan dolayı Allah bizim yaptığımız herşeyi bilir, bu durum Kuran'da da şöyle belirtilmiştir:

Şüphesiz, yerde ve gökte Allah'a hiçbir şey gizli kalmaz. (Al-i İmran Suresi, 5)

Maddenin dış dünyada var olan aslıyla muhatap olduğumuzu sanarak, beynimizdeki kopya dünyayı seyrederken de yani hayatımızı sürerken de, bize en yakın olan varlık, Allah'ın Kendisi'dir. Allah'ın Kuran'da bildirdiği "**Andolsun, insanı Biz yarattık ve nefsinin ona ne vesveseler vermekte olduğunu biliriz. Biz ona şahdamarından daha yakınız**" (Kaf Suresi, 16) ayetinin sırrı da bu gerçekte gizlidir. Allah insanı çepeçevre kuşatmıştır ve ona "sonsuz yakın"dır.

Allah insanlara "sonsuz yakın" olduğunu, "**kullarım Beni sana soracak olursa, muhakkak ki Ben (onlara) pek yakınım...**" (Bakara Suresi, 186) ayeti ile de bildirir. Bir başka ayette geçen, "**muhakkak Rabbin insanları çepeçevre kuşatmıştır**" (İsra Suresi, 60) ifadesi de yine aynı gerçeği haber verir.

İnsan kendisine en yakın olan varlığın yine kendisi olduğunu zannederek yanılır. Oysa Allah bize, kendimizden bile daha yakındır. "**Hele can boğaza gelip dayandığında, ki o sırada siz (sadece) bakıp-durursunuz, Biz ona sizden daha yakınız; ancak görmezsiniz.**" (Vakıa Suresi, 83-85) ayetleriyle de bu gerçeği Rabbimiz Kuran'da bildirmiştir. Ancak ayette de

bildirildiği gibi bazı insanlar gözleriyle görmedikleri için bu olağanüstü gerçekten habersiz, gafil bir hayat yaşarlar. Kendilerini yaratanın Allah olduğunu kabul eder, ancak yaptıkları işlerin kendilerine ait olduğunu zannederler. Oysa, insanın her yaptığı fiil Allah'ın izniyle yaratılır. Örneğin, bir kitap yazan insan Allah'ın izniyle o kitabı yazar. O kitaptaki her cümle, her fikir, her paragraf Allah'ın dilemesiyle meydana gelir. Allah bu çok önemli gerçeği birçok ayeti ile bildirmektedir. Bu ayetlerden biri, "... sizi de, yapmakta olduklarınızı da Allah yaratmıştır" ayetidir. (Saffat Suresi, 96) Allah, "... attığın zaman sen atmadın, ama Allah attı..." (Enfal Suresi, 17) ayetiyle ise, her yaptığımızın Kendisi'ne ait fiiller olduğunu bildirmektedir.

Gerçek budur. Bir insan bunu kabullenmek istemeyebilir, ama bu hiçbir şeyi değiştirmez.

Maddenin Gerçeğini Bilmek Dünya

Hırsını Ortadan Kaldırır

Buraya kadar anlattığımız konu, yaşamınız boyunca size anlatılmış en büyük gerçeklerden biridir. Çünkü tüm maddesel dünyanın gerçekte bir "gölge varlık" olduğunu ispatlayan bu konu, Allah'ın apaçık varlığının ve üstün yaratışının kavranmasının, O'nun yegane mutlak varlığının anlaşılabilmesinin anahtarıdır. Aynı zamanda hem insanın ne kadar aciz olduğunun ilmi ve reddedilemez bir ispatıdır hem de Allah'ın muhteşem sanatının bir tecellisidir. Bu nedenle de bu ilim insanları iman etmeye mecbur etmekte, iman etmemeyi imkansız hale getirmektedir. Bazı insanların bu gerçekten kaçmalarının ana sebebi de budur.

Burada anlatılanlar, tıpkı bir fizik kanunu veya bir kimya formülü kadar kesin gerçeklerdir. İnsanlar yeri geldiğinde en zor matematik problemlerini bile çözebilmekte, anlaşılması zor görülen pek çok konuyu kavrayabilmektedirler. Ama aynı kişilere, maddenin, insanların zihinlerinde oluşan bir görüntüden ibaret olduğu, maddenin aslıyla hiçbir şekilde muhatap olamayacakları anlatıldığında, bunu bir türlü anlamaya yanaşmaktadırlar. Bu, son derece "abartılı" bir anlayışsızlık durumudur. Çünkü

İnsan, bu anlatılanlar doğrultusunda biraz derin düşünürse, bu hayret verici olağanüstü durumu kendisi de açıkça fark eder: Yani, "dış dünya" ile hiçbir zaman doğrudan muhatap olmadığımızı...

burada anlatılan konunun kavranması, tıpkı bir insanın, "2x2 kaç eder?", "Kaç yaşındasın?" gibi sorulara vereceği cevaplar kadar kolaydır. Dünyayı nerede gördüğünü hangi bilim adamına, hangi nöroloji profesörüne sorsanız size "tabi ki beynimde" diye cevap verecektir. Hatta, bu gerçeği lise biyoloji kitaplarında dahi bulabilirsiniz. Ancak tüm bu açıklığa rağmen, maddesel dünyayı beynimizde algıladığımızı dair bilgi ve bu bilginin insanı ulaştırdığı sonuçlar görmezlikten gelinebilmektedir. Bilim tarafından ispatlanmış en önemli gerçeklerden birinin insanların gözünden bu kadar büyük bir titizlikle saklanması elbette ki çok büyük bir olaydır.

İnsanların, bütün bilimsel gerçekleri kolaylıkla kabul edip, bu gerçekten bu kadar çok korkup kaçmalarının temel sebebi ise, maddenin gerçeğini öğrenmenin tüm insanların hayata bakış açılarını temelinden değiştirecek olmasıdır. Maddeyi ve kendilerini mutlak varlık olarak kabul edenler ve tüm hayatlarını buna bağlı olarak kuranlar, bir anda kendilerinin, eşlerinin, çocuklarının, sahip oldukları tüm servetin birer hayal olduğunu anlayacaklardır. İşte insanların bu gerçekten bu kadar korkmalarının, anladıkları halde anlamazlıktan gelmelerinin, bir ilkokul çocuğunun dahi kolaylıkla kavrayabileceği bir gerçeği son derece anlamsız itirazlarla yok etmeye çalışmalarının ardında yatan neden, dünya hırslarını kaybetme korkusudur.

Mallara, oğullara, dünyanın geçici süslerine hırsıyla bağlı olan biri için bu gerçekten de büyük bir korku sebebidir. Çünkü bu gerçeği anladığında, daha ölmeden ölmüş, malını ve canını teslim etmiş olacaktır. Allah **"Eğer sizden onları(n tümünü) isteyip sizi çıplak bırakacak olursa, cimrilik edersiniz ve sizin kinlerinizi de ortaya çıkarmış olur."** (Muhammed Suresi, 37) ayetiyle, insanlardan tüm mallarını istediğinde onların nasıl direneceklerini ve cimrilik ederek kinleneceklerini bildirmektedir. Bir insan maddenin gerçeğini öğrendiğinde ise, zaten malının, canının Allah'a ait olduğunu, verecek veya vermemekte direnecek bir şeyi olmadığını anlayacak, ölmeden önce herşeyiyle Allah'a teslim olacaktır. Samimi iman edenler için bu bir güzellik, şeref ve Allah'a yakınlığa bir vesiledir. İmansız veya zayıf imanlı insanlar ise, bu güzelliği fark edemedikleri için bu gerçeği büyük bir ısrarla reddederler.

Maddenin Gerçeği Gizlenmediğinde

Oluşacak Ortam

Maddenin aslı ile muhatap olmadıklarını, yalnızca Allah'ın kendilerine izlettirdiği görüntüler ile iç içe olduklarını bilen insanların tüm yaşamları, hayata bakış açıları ve değer yargıları değişecektir. Bu, hem kişisel hem de toplumsal anlamda faydalı bir değişim olacaktır. Çünkü bu gerçeği gören insan, Allah'ın Kuran'da bildirdiği üstün mümin ahlakını hiç zorlanmadan yaşayacaktır.

Dünyaya önem vermeyen, maddenin hayal olduğunu anlayan insanlar için önem verilmesi gereken şey maneviyat olacaktır. Allah'ın her an kendisini işittiğini ve gördüğünü bilen, yaptığı her hareket nedeniyle ahirette hesap vereceğini idrak eden bir kişi doğal olarak güzel ahlaklı olacak, Allah'ın emir ve yasaklarına titizlik gösterecektir. Böylece toplumda herkes birbirine karşı sevgi ve saygı dolu olacak, iyi ve güzel davranışlarda herkes birbiriyle yarışacaktır. İnsanlar arasındaki değer yargıları değişecek, madde değerini yitirecek böylece insanlar arasında üstünlük, mevki ve makama göre değil, ahlaka ve takvaya göre olacaktır. Kimse, aslı hayal olan şeylerin peşinden koşmayacak, herkes gerçeğin peşinden gidecektir. İnsanlar "kim ne düşünür?" zihniyetiyle değil "Allah ne yaparsam benden hoşnut olur?" düşüncesiyle hareket edeceklerdir. Mal, mülk, makam ve mevkiden kaynaklanan gurur, kibir, kendini beğenmişlik hislerinin yerini tevazu ve aczini çok iyi anlama hissi alacaktır. Dolayısıyla insanlar Kuran'da bahsedilen bütün güzel ahlak örneklerini severek ve isteyerek yaşayacaklardır. Bu sayılan değişimler ise günümüz toplumlarının pek çok sorununu doğal olarak ortadan kaldıracaktır.

Küçük çıkarları için bile sinirlenen, öfkelenen, saldırganlaşan insanların yerini, her gördüğünün Allah'ın kendisine izlettirdiği görüntüler olduğunu bilen, bu nedenle öfke, kızgınlık, bağırıp çağırma gibi tepkilerin kendisini küçük düşüreceğinin farkında olan insanlar alacaktır. Bu sayede insanlara ve toplumlara huzur ve güven hakim olacak, herkes yaşamından ve sahip olduklarından hoşnut olacaktır. İşte insanlardan gizlenen bu gerçeğin, insanlara ve toplumlara kazandıracığı nimetlerin bir

kısmı bunlardır. Bu gerçeğin bilinmesi, düşünülmesi ve yaşanmasıyla beraber insanlar daha pek çok güzelliklere kavuşacaklardır. Bu güzelliklere kavuşmak isteyen kişilerin yapması gereken şey ise bu büyük gerçeği iyice düşünmek ve anlamaya gayret etmektir. Allah bir ayetinde şöyle bildirmiştir:

Gerçek şu ki size Rabbinizden basiretler gelmiştir. Kim basiretle görürse kendi lehine, kim de kör olursa (görmek istemezse) kendi aleyhinedir... (En'am Suresi, 104)

Materyalistlerin Mantık Bozuklukları

Bu bölümün başından itibaren maddenin, materyalistlerin iddia ettikleri gibi mutlak bir varlık olmadığını, maddenin dışarıdaki aslıyla hiçbir zaman muhatap olmadığını bilimsel delilleriyle gördük. Materyalistler ise, bütün felsefelerini yok eden bu açık gerçeğe karşı son derece dogmatik bir tutumla direnmektedirler ve geçersiz karşı mantıklar getirmektedirler.

Örneğin materyalist felsefenin 20. yüzyıldaki en büyük savunucularından biri olan koyu Marksist **George Politzer**, bu konuyla ilgili kendince önemli bir delil olarak "**otobüs örneği**"ni vermiştir. Politzer'e göre, maddenin beynimizdeki kopyasıyla muhatap olduğumuz gerçeğini savunan düşünürler de otoyolda otobüs gördükleri zaman ezilmemek için kaçmaktadırlar.⁵⁰

Bir başka ünlü materyalist Johnson ise kendisine maddenin gerçeğiyle hiç muhatap olmadığımız anlatıldığında, taşlara tekme atarak bu gerçeği inkar etmeye çalışmıştır.⁵¹

Marx, Engels, Lenin gibi ünlü materyalistlerin kitaplarında hep bu tür örnekler ve "maddenin gerçek mahiyetini tokat yiyince anlarsınız" gibi öfke dolu cümleler yer almaktadır.

Materyalistlerin yanıldıkları ve anlayamadıkları nokta, "algı" kavramının sadece görme duyusu ile ilgili olduğunu sanmalarındadır. Oysa sadece görme değil, dokunma, çarpma, darbe, sertlik, acı, sıcaklık, soğukluk, ıslaklık gibi tüm hisler, aynı görme gibi insanın beyninde oluşan algılar-

dır. Örneğin otobüse binmek için otobüsün kapısının soğuk metalini elinde hissedenden bir insan, aslında bu "**soğuk metal hissini**" beyinde algılar. Bu çok açık ve bilinen bir gerçektir. Dokunma duyusu, daha önce de belirtildiği gibi, bir insanın -örneğin parmaklarından gelen sinir uyarılarının- beyninin belli bir noktasında oluşturduğu bir histir. Hisseden parmaklarımız değildir. İnsanlar bunu bilimsel olarak da açıkladığı için kabul etmektedirler. Ancak, konu otobüsün kapısını tutmak değil de, otobüsün insana çarpması olunca, yani bu dokunma hissi daha şiddetli ve acı verici olunca, bu gerçeğin geçerli olmadığını sanmaktadırlar. Oysa, acı veya darbe de beyinde hissedilir. Bir otobüsün çarptığı bir insan darbenin şiddetini ve tüm acıyı beyinde hisseder.

Bunu daha iyi anlamak için rüyaları düşünmek faydalı olacaktır. İnsan rüyasında da kendisine otobüs çarptığını, kazadan sonra gözünü hastanede açtığını, ameliyata alındığını, doktorların konuşmalarını, ailesinin telaş ile hastaneye gelişini, sakat kaldığını veya canının çok yandığını görebilir. Rüyasında yaşadığı tüm bu olayların görüntülerini, seslerini, sertlik hissini, acıyı, ışığı, hastanedeki renkleri, her türlü hissi çok berrak ve net olarak algılamaktadır. Ve bunların hepsi gerçek yaşamdakiler kadar doğal ve inandırıcıdır. O an, rüyanın içindeki biri ona rüya gördüğünü, gördüklerinin bir hayal olduğunu söylese ona inanmaz. Oysa, gördüklerinin hepsi bir hayaldir ve ne otobüsün, ne hastanenin, ne de rüyasında gördüğü bedeninin dış dünyada maddi karşılığı vardır. Rüyasında gördüğü bedenin ve otobüsün maddi karşılıkları olmamasına rağmen, "**gerçek bir bedene**" "**gerçek bir otobüs**" çarpmış gibi hissedebilmektedir.

Öyle ise materyalistlerin "maddenin gerçek mahiyetini tokat yiyince anlarsın", "dizine bir tekme gelince, maddenin aslını görüp görmediğinden şüphelenmez", "köpek görünce kaçarsın ama", "otobüs çarpınca beyinde mi değil mi anlarsın", "madem kopya görüntülerle muhatapsın o zaman otobüse çıkıp arabalardan kaçmadan ortada dur" gibi itirazlarının hiçbir anlamı ve geçerliliği yoktur. Hızlı bir darbe, can acıtan köpeğin dişleri, şiddetli bir tokat, maddenin aslı ile muhatap olduğunuzun kanıtı değildir. Çünkü bahsedildiği gibi bunların aynısını rüyanızda da, maddi karşılıkları olmadığı halde yaşayabilirsiniz. Ayrıca, bir hissin şiddetli

olması, o hissin beyinde oluştuğu gerçeğini de değiştirmemektedir. Bu, bilimsel olarak ispatı olan çok açık bir gerçektir. Bazı insanların otobandan hızla geçen bir otobüs veya bu otobüsün sebep olduğu bir kazayı, maddenin fiziksel varlığı ile muhatap olduklarının çarpıcı bir delili sanmalarının nedeni, görüntünün insanı aldatacak kadar gerçekçi görülmesi ve hissedilmesidir. Mekan görüntülerindeki, örneğin otobandaki derinlik ve perspektifin kusursuzluğu, mekanda görülen cisimlerin renk, şekil, gölge olarak mükemmelliği, ses, koku ve sertlik hislerinin çok net olması ve görüntünün içinde bir mantık bütünlüğü bulunması kimilerini yanıltabilmektedir. Ve bazı insanlar bu olaylar neticesinde bunların algı olduğunu unutabilmektedirler. Ama zihinde meydana gelen algılar ne kadar eksiksiz ve mükemmel olursa olsun, bunların birer algı olduğu gerçeği değişmeyecektir. İnsan otobanda yürürken bir kaza yaşasa da, depremde yıkılan bir evin altında kalsa da, yangında alevler tarafından sarılsa da, merdivenlere takılıp düşse de tüm bu olayları zihninde yaşar ve asla gerçekleri ile muhatap olamaz.

Bir insan otobandaki bir otobüsün önüne atladığında, zihnindeki otobüs, zihnindeki bedenine çarpar. O insanın bu kaza sonucunda hayatını yitirmesi, bedeninin parçalanması da bu gerçeği değiştirmez. Eğer insanın

Bazı insanlar, otobüse dokunduklarında, soğuk metal hissinin beyinlerinde oluştuğunu kabul ederler. Ancak otobüs çarptığında meydana gelecek olan acı hissinin de beyinde oluştuğunu kabul etmezler. Oysa, insan rüyasında da kendisine otobüs çarptığını görse aynı acıyı hissedecektir.

zihninde gördüğü bu olay ölüm ile sonuçlanırsa, Allah o insana gösterdiği görüntüyü bir perdenin kaldırılması gibi kaldırır ve o kişiye başka bir görüntü yani ahirete ait görüntüleri gösterir. Bu gerçeği şimdi samimiyetle düşünüp anlamayanlar, ölümleriyle birlikte hemen anlayacaklardır.

Sinirleri Paralel Bağlama Örneği

Politzer'in trafik kazası örneğini ele alalım: Bu kazada, otobüsün altında ezilen kişinin beş duyu organından beynine giden sinirler, bir başka insanın, örneğin George Politzer'in beynine paralel bir bağlantıyla bağlansa, kazadaki kişiye otobüs çarptığı anda, o sırada evinde oturmakta olan Politzer'e de otobüs çarpacaktır. Daha doğrusu, kaza geçiren adamın yaşadığı hislerin tamamını, bir müzik teybine bağlanan iki ayrı kolondan aynı şarkının dinlenmesine benzer biçimde, Politzer de yaşamaya başlayacaktır. Politzer de evinde oturduğu halde otobüsün fren sesini, otobüsün vücuduna değmesini, kırık kol ve akan kan görüntülerini, kırık ağrılarını, ameliyathaneye sokuluşunun görüntülerini, alçımın sertliğini, kolunun güçsüzlüğünü hissedecek, görececek ve yaşayacaktır.

Kazadaki adamın sinirleri kaç kişiye bağlansa bunların hepsi, aynı Politzer gibi, kazayı başından sonuna kadar yaşayacaktır. Kazadaki adam komaya girse, hepsi komaya girecektir. Hatta, söz konusu trafik kazasına ait algıların tümü bir alete kaydedilse ve bu algılar sürekli başa alınarak bir başka kişiye verilse, bu kişiye de defalarca otobüs çarpacaktır.

Peki o halde, hangisine çarpan otobüs gerçektir? Materyalist felsefenin bu soruya verebileceği çelişkisiz bir cevap yoktur. Doğru cevap, trafik kazasını hepsinin kendi zihinlerinde tüm ayrıntılarıyla yaşadığıdır.

Pasta yeme ve taşa tekme atma örnekleri için de durum aynıdır. Pasta yiyince karnında pastanın şişliğini ve tokluğunu hisseden Engels'in duyu organlarına ait sinirler paralel olarak ikinci bir kişinin beynine bağlansa, Engels pasta yediği ve doyduğu anda o kişi de pasta yiyecek ve doycaktır. Taşa tekme atınca ayağı acıyan materyalist Johnson'ın sinirleri paralel olarak bir başka kişiye bağlansa, bu kişi de taşa vuracak ve canı acıyacaktır.

Peki hangi pasta ve hangi taş gerçektir? Materyalist felsefe, buna da çelişkisiz bir cevap veremez. Doğru ve çelişkisiz cevap şudur: Hem Engels hem diğer kişi pastayı kendi zihinlerinde yiyip doymuşlardır. Hem Johnson hem ikinci kişi, taşa tekme atış anını kendi zihinlerinde tüm detaylarıyla yaşamışlardır.

Yukarıda Politzerle ilgili olarak verdiğimiz örnekte şöyle bir değişiklik yapalım; evinde oturan Politzer'in sinirlerini otobüsün çarptığı adamın beynine, otobüsün çarptığı adamın sinirlerini de Politzer'in beynine bağlayalım. Bu durumda ise, Politzer aslında evinde oturduğu halde kendisine otobüs çarptığını zannedecek, otobüsün çarptığı adam ise kazanın tüm şiddetine rağmen, bunu asla fark edemeyecek, çünkü kendisinin evde oturduğunu düşünecektir. Bu mantık pasta yeme ve taşa tekme atma örnekleri için de düşünülebilir.

Tüm bunlar, materyalizmin ne kadar büyük bir bağnazlık olduğunu ortaya çıkarmaktadır. Bu felsefe, maddenin tek varlık olduğu varsayımı üzerine kuruludur. Oysa insan maddenin kendisi ile hiç bir zaman muhatap değildir ki, her şeyin maddeden ibaret olduğunu iddia edebilsin. Muhatap olduğumuz evren, gerçekte zihnimizde gördüğümüz algılar evrenidir. İngiliz felsefeci David Hume bu gerçek üzerindeki düşüncelerini şöyle ifade etmiştir:

Çok samimi olarak, kendim dediğim şeye dahil olduğum zaman ben sıcak ya da soğuğa, ışık ya da gölgeye, aşk ya da nefrete, acı ya da lezzete dair özel bir algıya ya da başka bir şeye daima rastlarım. Ben bir algı olmaksızın herhangi bir zamanda kendimi asla yakalayamam ve asla algıdan başka bir şeyi gözleyemem.⁵²

Algıların Beyinde Oluştığı Felsefe Değil,

Bilimsel Gerçektir

Materyalistler, burada anlattıklarımızın felsefi bir görüş olduğunu iddia etmektedirler. Oysa bizim "dış dünya"nın aslıyla hiçbir zaman muhatap olmadığımız bir felsefe değil, bilimsel bir gerçektir. Görüntünün ve

hislerin beyinde nasıl oluştuğu, bütün tıp fakültelerinde detaylı biçimde okutulmaktadır. Başta modern fizik olmak üzere 20. yüzyıl biliminin ortaya koyduğu gerçekler, maddenin somut bir gerçekliğe sahip olmadığını, herkesin bir anlamda "beynindeki ekran"ı izlediğini açıkça göstermektedir.

Bunu, ister ateist olsun, ister Budist olsun, ister başka bir görüşe ya da düşünceye sahip olsun, bilime inanan herkes kabul etmek zorundadır. Bir materyalist kendince Allah'ın varlığını inkar edebilir ama bu bilimsel gerçeği inkar edemez.

Yaşadıkları devirlerin bilim anlayışı ve bilimsel imkanları yetersiz dahi olsa, Karl Marx, Friedrich Engels, Georges Politzer ve diğerlerinin bu kadar kolay ve açık bir gerçeği kavrayamamaları, yine de şaşırtıcıdır. Ama günümüzde bilimin ve teknolojinin imkanları son derece gelişmiştir ve bu imkanlar zaten çok açık olan bu gerçeğin kavranmasını daha da kolaylaştırmaktadır. Materyalistler ise, hem kısmen de olsa bu konuyu kavramanın, hem de bu konunun kendi felsefelerini ne kadar kesin bir biçimde çökerttiğini fark etmenin verdiği büyük bir korku içindedirler.

Materyalistlerin Büyük Korkusu

Materyalistler yaşadıkları bu korku ve paniği, bir süredir kendi yayın organlarında, konferanslarında, panellerinde yüksek sesle ifade ediyorlar. Kullandıkları endişeli ve ümitsiz üsluba bakıldığında, ciddi bir fikri kriz içinde girdikleri anlaşılıyor. Felsefelerinin sözde temeli olan evrim teorisinin bilimsel yönden çökertilmesiyle zaten ciddi bir şok yaşamaya başlamışlardı. Ancak, şimdi Darwinizm'den çok daha önemli bir dayanaklarını, bizzat maddenin mutlaklığı inancını kaybetmeye başladıklarını anladılar ve çok daha büyük bir şok içindeler. Bu konunun, kendileri açısından "en büyük tehlike" olduğundan, kendi "kültürel dokularını tamamen yıktığından" söz etmeye başladılar.

Türkiye'deki materyalist çevrelerin yaşadıkları bu endişe ve paniği en açık biçimde ifade edenlerden birisi, materyalizmi savunmayı görev edinmiş bulunan *Bilim ve Ütopya* dergisinin yazarı ve aynı zamanda bir

öğretim üyesi olan Rennan Pekünlü oldu. Pekünlü, gerek söz konusu dergide yazdığı yazılarda, gerekse söz aldığı birtakım panellerde, *Evrım Aldatmacası* kitabını bir numaralı "tehlike" olarak gösterdi. Pekünlü'yü en çok endişelendiren konu ise, kitabın Darwinizm'i geçersiz kılan bölümlerinin de ötesinde, asıl olarak şu anda okumakta olduğunuz ve *Evrım Aldatmacası* isimli kitapta da bulunan kısımdı. Okurlarına ve (oldukça az sayıdaki) dinleyenlerine "sakın kendinizi idealizmin bu telkinlerine kaptırmayın, materyalizme olan sadakatınızı koruyun" mesajları veren Pekünlü, kendisine dayanak olarak Rusya'daki kanlı komünist devriminin lideri Vladimir I. Lenin'i bulmuştu. Lenin'in bir asır önce yazdığı *Materyalizm ve Ampiryokritisizm* isimli kitabı okumayı herkese öğütleyen Pekünlü'nün yaptığı tek şey ise, yine Lenin'e ait olan "sakın bu konuyu düşünmeyin, yoksa materyalizmi kaybedersiniz ve kendinizi dine kaptırırsınız" şeklindeki cahilce uyarıları tekrarlamak oldu. Pekünlü, söz konusu materyalist yayın organında yazdığı bir makalede, Lenin'den şu satırları aktarıyordu:

*Duyularımızla algıladığımız nesnel gerçekliği bir kere yadsıdın mı, kuşkululuğa (agnostisizm) ve öznelciliğe (subjektivizme) kayacağından, fideizme (dini inanca) karşı kullanacağın tüm silahları yitirirsin; bu da fideizmin istediği şeydir. Parmağını kaptırdın mı, önce kolun sonra tüm benliğinin gider. Duyuları nesnel dünyanın bir görüntüsü olarak değil de, özel bir öğe olarak aldığımda, diğer bir deyişle materyalizmden ödün verdiğimde, benliğini fideizme kaptırırsın. Sonra duyular hiç kimsenin duyuları olur, us hiç kimsenin usu, ruh hiç kimsenin ruhu, istenç hiç kimsenin istenci olur.*⁵³

Bu satırlar, Lenin'in büyük bir korkuyla fark ettiği ve hem kendi ka-

Materyalist yazar Rennan Pekünlü, "evrim teorisi önemli değil, asıl tehlike bu konu" diyor. Çünkü bu konuyla birlikte inandığı yegane kavram olan maddenin mutlaklığı kavramının büyük bir alanış olduğunun farkında...

fasından hem de "yoldaş"larının kafalarından silmek istediği gerçeğin, günümüzün materyalistlerini de aynı biçimde tedirgin ettiğini göstermektedir. Ama Pekünlü ve diğer materyalistler Lenin'den daha da büyük bir tedirginlik içindedirler; çünkü bu gerçeğin bundan 100 yıl öncesine göre çok daha açık, kesin ve güçlü bir biçimde ortaya konduğunun farkındadırlar. Bu konu, tüm dünya tarihinde ilk kez bu kadar karışı konulamaz bir biçimde anlatılmaktadır.

Ama yine de birçok materyalist bilim adamının "maddenin aslıyla hiçbir zaman muhatap olmadığımız" gerçeğini son derece yüzeysel bir bakış açısıyla değerlendirdiği fark edilmektedir. Çünkü burada anlatılan konu bir insanın hayatında karşılaşılabileceği **en önemli, en heyecan verici konulardan biridir**. Bu derece çarpıcı bir konu ile daha önce yüz yüze gelmiş olmaları mümkün değildir. Buna rağmen söz konusu bilim adamlarının gösterdikleri tepkiler ya da konuşma ve yazılarındaki üslup, son derece yüzeysel bir kavrayışa sahip olduklarını ele vermektedir.

Öyle ki bazı materyalistlerin burada anlatılanlara gösterdikleri tepkiler, materyalizme olan körü körüne bağlılıklarının onlarda bir tür mantıksal tahribat oluşturduğunu ve bu nedenle konuyu anlamaktan çok uzak olduklarını göstermiştir. Örneğin yine bir *Bilim ve Ütopya* yazarı ve öğretim üyesi olan Alaettin Şenel, aynı Rennan Pekünlü gibi "**Darwinizm'in çökertilmesi bir yana, asıl tehlike bu konu**" mesajları vermiş, kendi felsefesinin bir dayanağı olmadığını hissettiği için de, "öyleyse siz anlattıklarınızı ispatlayın" anlamına gelen isteklerde bulunmuştur. Ancak asıl ilginç nokta, söz konusu yazarın, tehlike olarak gördüğü gerçeği bir türlü kavrayamadığını gösteren satırlar yazmış olmasıdır.

Örneğin Şenel, tamamen bu konuyu ele aldığı bir makalesinde, dış dünyanın beynin içinde görüntü olarak algılandığını kabul etmiştir. Ama, "*beynimdeki görüntülerin dış dünyada karşılığı olup olmadığını bilmiyorum, ama aynı şey telefonla konuşma yaptığımda da geçerlidir; telefonla konuşurken karşımdaki kişiyi göremem, fakat sonradan yüz yüze konuşurken bu konuşmayı doğrulatabilirim*" diye yazmıştır.⁵⁴

Söz konusu yazar, bu benzetmeyle şunu kastetmektedir: "*Eğer algılarımızdan kuşkulanırsak, maddenin aslına bakıp gerçeği kontrol edebiliriz.*" Oysa

bu çok açık bir yanılgıdır, çünkü bizim maddenin aslına ulaşmamız kesinlikle mümkün değildir. **Hiçbir zaman zihnimizin dışına çıkıp "dışarıda" ne olduğunu bilemeyiz.** Telefondaki sesin karşılığı olup olmadığı telefondaki kişiye doğrulatabilir. Ama bu doğrulatma da tamamen zihinde yaşanan bir doğrulatmadan ibarettir.

Nitekim bu kişiler aynı olayları rüyalarında da yaşarlar. Örneğin, Şenel rüyasında da telefonla konuştuğunu, ardından bunu konuştuğu kişiye onaylattığını görebilir. Veya Pekünlü rüyasında da "büyük bir tehlike"yle karşı karşıya olduğunu hissedip, karşısındaki insanlara Lenin'in asırlık eserlerini tavsiye edebilir. Ama, söz konusu materyalistler ne yaparlarsa yapsınlar yaşadıkları olayların, konuştukları kişilerin aslıyla hiçbir zaman muhatap olmadıkları gerçeğini inkar edemezler.

Materyalistler Tarihin En Büyük

Tuzağına Düşmüşlerdir

Türkiye'deki materyalist çevrelerde baş gösteren ve burada sadece birkaç örneğine değindiğimiz panik atmosferi, aslında materyalistlerin tarih boyunca karşılaşmadıkları kadar büyük bir hezimetle yüz yüze olduklarını göstermektedir. Maddenin aslıyla muhatap olmadığımız gerçeği, modern bilim tarafından ispat edilmiştir ve dahası çok açık, kesin ve güçlü bir biçimde ortaya konmaktadır. Materyalistler körü körüne inandıkları, bel bağladıkları, güvendikleri maddesel dünyanın, içindeki herşeyle birlikte tamamen yok olduğunu görmekte ve buna karşı hiçbir şey yapamamaktadırlar.

İnsanlık tarihi boyunca materyalist düşünce hep var oldu ve bu kişiler kendilerinden ve savundukları felsefeden çok emin bir şekilde, kendilerini yaratmış olan Allah'a cahilce baş kaldırdılar. Ortaya attıkları akıl ve bilim dışı senaryoya göre madde ezeli ve ebediydi ve tüm bunların bir Yaratıcısı olamazdı. (Allah'ı tenzih ederiz) Yalnızca kibirlerinden dolayı, Allah'ı reddederlerken maddenin mutlak varlığı olduğu yalanının ardına sığındılar. Bu felsefeden öylesine eminlerdi ki, hiçbir zaman bunun aksini ispatlayacak bir açıklama getirilemeyeceğini düşünüyorlardı.

İşte bu yüzden, maddenin aslı ile ilgili olarak bu kitapta anlatılan gerçekler bu kişileri büyük bir şaşkınlığa düşürmüştür. Çünkü burada anlatılanlar felsefelerini temelden yıkıp atmış, üzerinde tartışmaya dahi imkan bırakmamıştır. Tüm düşüncelerini, hayatlarını, kibirlerini ve inkarlarını üzerine bina ettikleri madde, ellerinden bir çırpıda uçup gitmiştir.

Allah'ın bir sıfatı, inkarcılara tuzak kurmasıdır. Kuran'da "**onlar bu tuzağı tasarlıyorlarken, Allah da bir düzen (bir karşılık) kuruyordu. Allah, düzen kurucuların (tuzaklarına karşılık verenlerin) hayırlısıdır**" (Enfal Suresi, 30) ayetiyle bu gerçek bildirilir.

İşte Allah, maddenin aslıyla muhatap olduklarını zannettirerek materyalistleri tuzağa düşürmüş ve tarihte benzeri görülmemiş şekilde küçük düşürmüştür. Mallarının, mülklerinin, mevkilerinin, ünvanlarının, içinde buldukları toplumun, tüm dünyanın ve gerçekte sadece kopyalarıyla muhatap oldukları herşeyin aslını bildiklerini sanmışlar, üstelik bunlara güvenerek cahilce, Allah'a karşı büyüklenmişlerdir. (Allah'ı tenzih ederiz) Büyük bir akılsızlık örneği sergileyip böbürlenerek Allah'a isyan etmiş ve inkarda ileri gitmişlerdir. Bunları yaparken de güç aldıkları tek şey madde olmuştur. Ama öyle bir anlayış eksikliği içine düşmüşlerdir ki, Allah'ın kendilerini çepeçevre sarıp kuşattığını hiç düşünmemişlerdir. Allah inkarcuların anlayışsızlıkları sonucunda düşecekleri durumu Kuran'da şöyle haber vermiştir:

Yoksa hileli-bir düzen mi kurmak istiyorlar? Fakat (asıl) o inkar edenler hileli-düzene düşecek olanlardır. (Tur Suresi, 42)

Bu, belki de tarihin gördüğü en büyük yenilgidir. Materyalistler kendilerince büyüklenirken, aslında büyük bir tuzağa düşmüşler, Allah'a karşı çirkin bir cesaret göstererek yaptıkları mücadelede kesin olarak yenilmişlerdir. "**Böylece Biz, her ülkenin önde gelenlerini -orada hileli-düzenler kursunlar diye- oranın suçlu günahkarları kıldık. Oysa onlar, hileli-düzeni ancak kendilerine kurarlar da bunun şuuruna varmazlar**" (Enam Suresi, 123) ayeti Yaraticımız olan Allah'a cahilce baş kaldıran bu gibi inkarcuların nasıl bir şuuruzluk içinde olduklarını ve nasıl bir sonla karşılaşacaklarını en açık şekilde haber verir. Bir başka ayette ise bu gerçek şöyle bildirilir:

(Sözde) Allah'ı ve iman edenleri aldatırlar. Oysa onlar, yalnızca kendilerini aldatıyorlar ve şuurunda değiller. (Bakara Suresi, 9)

İnkarcılar kendilerince tuzak kurmaya kalkışırken Allah'ın ayette bildirdiği "şuuruna varmazlar" ifadesiyle açıklandığı gibi, çok önemli bir gerçeği fark edememişlerdir: Yaşadıkları tüm olayların zihinlerinde muhatap oldukları kopya görüntüler olduğu ve işledikleri her fiil gibi, kurdukları tuzakların da zihinlerinde oluşan bir görüntüsüyle muhatap oldukları gerçeğini...

Bu kavrayışsızlıkları sebebiyle de, Allah ile yalnız olduklarını unutarak kendi kendilerini hileli bir düzene düşürmüşlerdir.

Her dönemde olduğu gibi bu dönemde de Allah inkarcıların tüm hileli düzenlerini temelinden yıkacak bir gerçekle onları yüz yüze getirmiştir. Allah "**...Hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır**" (Nisa Suresi, 76) ayetiyle, bu düzenlerin daha ilk kuruldukları anda sonuçlarının yıkım olacağını da haber vermiştir. Ve müminleri de "**..onların hileli düzenleri size hiçbir zarar veremez...**" (Al-i İmran Suresi, 120) ayetiyle müjdelemiştir.

Allah bir başka ayetinde inkar edenlerin aldanişlarını şöyle bildirir: "**...onların amelleri dümdüz bir arazideki seraba benzer; susayan onu bir su sanır. Nihayet ona ulaştığında bir şey bulamaz ve yanında Allah'ı bulur...**". (Nur Suresi, 39) Materyalizm felsefesi de bu ayette işaret edildiği gibi, isyan edenler için bir "serap" oluşturur; ona güvenerek ellerini uzattıklarında, bu felsefenin aldaticılığını anlarlar. Allah onları böyle bir serapla kandırmış, bütün bu algılar bütününü gerçeğiyle muhatap oluyormuş gibi göstermiştir. Profesörler, astronomlar, biyologlar, fizikçiler, ünvanları, mevkileri her ne olursa olsun maddeyi kendilerine akılsızca ilah edinmeleri (Allah'ı tenzih ederiz) sebebiyle bu oyuna gelmişler, birer çocuk gibi aldanmış ve küçük düşmüşlerdir. Beyinlerinde gördükleri kopya görüntülerin mutlak olduğunu sanarak, bunun üzerine felsefelerini, ideolojilerini kurmuşlar, hakkında ciddi tartışmalara girmişler, sözde "entelektüel" anlatımlar kullanmışlardır. Tüm bunlardan dolayı da kendilerini çok akıllı saymışlar, evrenin gerçeği hakkında fikir yürütebileceklerini düşünmüşler ve en önemlisi kendi sınırlı akıllarıyla Allah hak-

kında zanlarda bulunmuşlardır. Allah, onların içine düştükleri bu durumu bir ayetinde şöyle bildirir:

Onlar (inanmayanlar) bir düzen kurdular. Allah da (buna karşılık) bir düzen kurdu. Allah, düzen kurucuların en hayırlısıdır. (Al-i İmran Suresi 54)

Dünyada bazı tuzaklardan kurtulmak mümkün olabilir; ancak Yüce Allah'ın inkar edenlere kurduğu bu tuzak öyle sağlamdır ki, inkarcuların asla bir kurtuluş imkanları kalmamıştır. Ne yaparlarsa yapsınlar, kime başvurlarsa vursunlar, kendilerini kurtaracak, Allah'tan başka bir yardımcı bulmaları da mümkün değildir. Allah'ın Kuran'da haber verdiği gibi, "...kendileri için Allah'tan başka bir (vekil) koruyucu dost ve yardımcı bulamayacaklardır." (Nisa Suresi, 173)

Materyalistler böyle bir tuzağa düşeceklerini hiç beklemiyorlardı. 20. yüzyılın bütün imkanları ellerindeyken rahatça inkarda diretebileceklerini ve insanları da inkara sürükleyebileceklerini sanıyorlardı. Allah inkarcuların tarih boyunca taşıdıkları bu zihniyeti ve uğradıkları sonu Kuran'da şöyle haber vermiştir:

Onlar hileli bir düzen kurdu. Biz de (onların hilesine karşı) onların farkında olmadığı bir düzen kurduk. Artık sen, onların kurdukları hileli-düzenin uğradığı sona bir bak; biz, onları ve kavimlerini topluca yerle bir ettik. (Neml Suresi, 50-51)

Ayetlerde anlatılan gerçeğin bir anlamı da şudur: Materyalistlere sahip oldukları herşeyin sadece beyinlerindeki kopyalarıyla muhatap oldukları açıklanmış, yani **ellerindeki herşey topluca yok edilmiştir**. Ve onlar, aslına sahip olduklarını zannettikleri mallarının, fabrikalarının, altınlarının, dolarlarının, çocuklarının, eşlerinin, dostlarının, makam ve mevkilerinin, hatta kendi bedenlerinin ellerinin arasından kayıp gittiğine şahitlik ederken, bir anlamda **"yok olmuşlardır"**. Madde olmaktan çıkmış artık birer ruh haline gelmişlerdir.

Kuşkusuz bu gerçeğin farkına varmak materyalistler için olabilecek en dehşet verici olaydır. Çünkü bu, kendi tabirleri ile onlar için henüz dünyadayken, "ölmeden bir ölüm" hükmündedir.

Allah, "**Kendisini tek olarak (ve yapayalnız) yarattığım (şu adam)ı Bana bırak**" (Müddessir Suresi, 11) ayetiyle, her insanın Yüce Allah'ın Katında aslında yapayalnız olduğu gerçeğini haber vermiştir. Bu olağanüstü gerçek daha pek çok ayette bildirilmiştir:

Andolsun, sizi ilk defa yarattığımız gibi (bugün de) 'teker teker, yapayalnız ve yalnız (bir tarzda)' bize geldiniz ve size lütfettiklerimizi arkanızda bıraktınız... (Enam Suresi, 94)

Ve onların hepsi, kıyamet günü O'na, 'yapayalnız, tek başlarına' geleceklerdir. (Meryem Suresi, 95)

Bu ayetlerde anlatılan gerçeğin bir manası da şudur: Maddeyi cahilce ilah edinenler, (Allah'ı tenzih ederiz) Allah'tan gelmiş ve yine O'na dönmüşlerdir. İsteseler de, istemeseler de Allah'a teslim olmuşlardır. Şimdi hesap gününü beklemektedirler ve o gün hepsi tek tek sorguya çekileceklerdir. Her ne kadar anlamak istemeseler de...

Sonuç

Buraya kadar anlattığımız konu, yaşamınız boyunca size anlatılmış en büyük gerçeklerden biridir. Maddenin asıyla hiçbir zaman muhatap olmadığımızı ispatlayan bu konu, Allah'ın varlığının ve yaratışının kavranmasının, O'nun yegane mutlak varlık olduğunun anlaşılmasının anahtarıdır.

Bu konuyu anlayan insan, dünyanın, insanların çoğunun sandığı gibi bir yer olmadığını fark eder. Dünya, caddelerde amaçsızca dolaşanların, meyhanelerde kavga edenlerin, lüks kafelerde birbirlerine gösteriş yapanların, mallarıyla övünenlerin, hayatlarını boş amaçlara adayanların sandığı gibi aslını bildiğimiz, mutlak bir yer değildir. Bizim dünyaya dair her türlü bilgimiz, beynimizde gördüğümüz kopya görüntülerden ibarettir. Saydığımız insanların hepsi de, bu kopya görüntüleri zihinlerinin içinde seyreden birer gölge varlıktır, ama bunun bilincinde değildirler.

Bu konu çok önemlidir ve Allah'ı inkar eden **materyalist felsefeyi** en temelinden çökertir. **Marx, Engels, Lenin** gibi materyalistlerin bu konuyu duyduklarında paniğe kapılmaları, öfkelenmeleri, yandaşlarını "sakın

düşünmeyin" diye uyardıkları bu yüzdendir. Aslında bu kişiler, algıların beyinde oluştuğu gerçeğini bile kavrayamayacak kadar büyük bir akli zaafiyet içindedirler. Beyinlerinin içinde seyrettikleri dünyayı "dış dünyanın aslı" sanmakta, bunun aksini gösteren apaçık delilleri ise bir türlü anlayamamaktadırlar.

Bu gaflet, Allah'ın inkarcılara vermiş olduğu akıl eksikliğinin bir sonucudur. Çünkü Allah'ın Kuran'da bildirdiği gibi, inkarcıların "**Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır.**" (Araf Suresi, 179)

İçinde yaşadığımız çağda, söz konusu gerçek, bilimin ortaya koyduğu kanıtlarla net olarak ispatlanır hale gelmiş bulunmaktadır. Evrenin aslıyla muhatap olmadığımız gerçeği, dünya tarihinde ilk kez bu denli somut, açık ve anlaşılır bir biçimde izah edilmektedir.

Bu nedenle **21. yüzyıl**, insanların yaygın olarak İlahi gerçekleri kavrayacakları ve tek mutlak varlık olan Allah'a dalga dalga yönecekleri **bir tarihsel dönüm noktası olacaktır**. 21. yüzyılda, 19. yüzyılın materyalist sapkın inançları tarihin çöplüğüne atılacak, Yüce Rabbimiz Allah'ın apaçık varlığı ve benzersiz yaratışı kavranacak, mekansızlık, zamansızlık gibi gerçekler anlaşılacak, insanlık asırlardır gözünün önüne çekilen perdelerden, aldatmacalardan ve batıl inanışlardan kurtulacaktır.

BÖLÜM 3

ZAMANIN İZAFİYETİ VE KADER GERÇEĞİ

Bu noktaya kadar anlattıklarımızla birlikte, dışarıdaki dünya ile hiçbir zaman muhatap olmadığımız, maddenin sadece beynimizdeki halini bildiğimiz ve aslında tüm yaşamın "mekansızlık" içinde sürdüğü kesinlik kazanmaktadır. Bunun aksini iddia etmek, akıl ve bilimsellikten uzak bir batıl inanç olacaktır. Çünkü bu anlatılanlar, ortaokul kitaplarında dahi aktarılan teknik ve bilimsel birer gerçektir.

Bu durum, evrim teorisinin de temelini oluşturan materyalist felsefenin birinci varsayımını çürütür. Bu varsayım, maddenin mutlak ve sonsuz olduğunu iddia eder. Materyalist felsefenin ikinci varsayımı ise, zamanın mutlak ve sonsuz olduğudur ki, bu da diğeri kadar batıl bir inanıştır.

Zaman Algısı

Zaman dediğimiz algı, aslında bir anı bir başka anla kıyaslama yöntemidir. Bunu bir örnekle açıklayabiliriz. Bir cisme vurduğumuzda bundan belirli bir ses çıkar. Aynı cisme tekrar vurduğumuzda yine bir ses çıkar. Kişi, birinci ses ile ikinci ses arasında bir süre olduğunu düşünür ve bu süreye "zaman" der. Oysa ikinci sesi duyduğu anda, birinci ses sadece zihnindeki bir hayalden ibarettir. Sadece hafızasında var olan bir bilgidir. **Kişi, hafızasında olanı, yaşamakta olduğu anla kıyaslayarak zaman algısını elde eder. Eğer bu kıyas olmasa, zaman algısı da olmayacaktır.**

Aynı şekilde kişi, bir odaya kapısından girip sonra da odanın ortasındaki bir koltuğa oturan bir insanı gördüğünde, kıyas yapar. Gördüğü insan koltuğa oturduğu anda, onun kapıyı açması, odanın ortasına doğru

yürümesi ile ilgili görüntüler, sadece beyinde yer alan bir bilgidir. Zaman algısı, koltuğa oturmakta olan insan ile bu bilgiler arasında kıyas yapılarak ortaya çıkar.

Fizikçi Julian Barbour, zamanın tarifini şöyle yapmaktadır:

*Zaman eşyaların pozisyonlarını değiştirme ölçüsünden başka birşey değil. Bir sarkaç sallanır, saatin kolları ilerler.*⁵⁵

Kısacası **zaman, beyinde saklanan birtakım hayaller arasında kıyas yapılmasıyla var olmaktadır**. Eğer bir insanın hafızası olmasa, beyni bu tür yorumlar yapmaz ve dolayısıyla zaman algısı da oluşmaz. Bir insanın "ben otuz yaşındayım" demesinin nedeni, beyninde söz konusu otuz yıla ait bazı bilgilerin biriktirilmiş olmasıdır. Eğer hafızası olmasa, ardında böyle bir zaman dilimi olduğunu düşünmeyecek, sadece yaşadığı tek bir "an" ile muhatap olacaktır.

Zamansızlığın Bilimsel Anlatımı

Zamanın, hareket eden cisimler ve meydana gelen değişimler arasında yaptığımız belirli bir sıralamadan doğan bir kavram olduğu gerçeği, bugün bilimsel olarak da kabul edilmiştir. Bu konuda görüş belirten düşünür ve bilim adamlarından örnekler vererek konuyu daha iyi açıklamaya çalışalım.

The End of Time (Zamanın Sonu) isimli kitabında zamansızlık ve sonsuzluk hakkındaki açıklamaları ile bilim dünyasında büyük yankı uyandıran fizikçi Julian Barbour, zamanın bir algı olmasının, birçok insan için kabullenilmesi zor bir gerçek olduğunu belirtmektedir. *Discover* dergisinde, Barbour ile yapılan bir röportajda zaman algısı için şu yorumlar yapılmaktadır:

Ben hala kabullenmekte zorlanıyorum" diyor (Barbour). Ancak, sağ duyu evreni anlamak için hiçbir zaman güvenilir bir yol gösterici olmadı—Copernicus Güneş'in Dünya çevresinde dönmediğini ilk söylediğinden beri fizikçiler algılarımızı şaşırttılar. Herşeye rağmen, Dünya 67,000 mil/saat hız ile boşlukta dönerken en ufak bir hareket bile hissetmiyoruz. Barbour zamanın geçtiğine dair hissimizin, "Düz Dünya Cemiyeti"nin (Flat Earth Society)

*batıl inancı kadar yanlış olduğunu iddia ediyor."*⁵⁶

Yukarıda da görüldüğü gibi, ünlü fizikçi Barbour, zamanın mutlak olduğuna dair sahip olduğumuz inancın batıl olduğunu belirtmektedir. Ve günümüzde fizik alanındaki araştırmalar bu gerçeği açıkça göstermektedir. Zaman mutlak değildir, meydana gelen olaylara göre farklı algılanan göreceli bir kavramdır.

Nobel ödüllü genetik profesörü ve düşünür François Jacob ise, *Mümkünlerin Oyunu* adlı kitabında zamanın geriye akışı ile ilgili şunları anlatır:

Tersinden gösterilen filmler, zamanın tersine doğru akacağı bir dünyanın neye benzeyeceğini tasarlamamıza imkan vermektedir. Sütün fincandaki kahveden ayrılacağı ve süt kabına ulaşmak için havaya fırlayacağı bir dünya; ışık demetlerinin bir kaynaktan fışkıracak yerde bir tuzağın (çekim merkezinin) içinde toplanmak üzere duvarlardan çıkacağı bir dünya; sayısız damlacıkların hayret verici işbirliğiyle suyun dışına doğru fırlatılan bir

Bir insanın geçmişi hafızasına verilen bilgilerden oluşur. Hafıza silindiğinde insanın geçmişi de silinir. Geleceği ise düşüncelerinden ibarettir. Bu düşünceler olmadığında ise insanın sadece yaşadığı "an" kalır.

*taşın bir insanın avucuna konmak için bir eğri boyunca zıplayacağı bir dünya. Ama zamanın tersine çevrildiği böyle bir dünyada, beynimizin süreçleri ve belleğimizin oluşması da aynı şekilde tersine çevrilmiş olacaktır. Geçmiş ve gelecek için de aynı şey olacaktır ve dünya tastamam bize görüldüğü gibi görünecektir.*⁵⁷

Beynimiz belirli bir sıralama yöntemine alıştığı için şu anda dünya üstte anlatıldığı gibi işlememekte ve zamanın hep ileri aktığını düşünmekteyiz. Oysa bu, beynimizin içinde verilen bir karardır ve dolayısıyla tamamen izafidir. Gerçekte zamanın nasıl aktığını ya da akıp akmadığını asla bilemeyiz. Bu da **zamanın mutlak bir gerçek olmadığını, sadece bir algı biçimi olduğunu** gösterir.

Zamanın bir algı olduğu, 20. yüzyılın en büyük fizikçisi sayılan Einstein'ın ortaya koyduğu Genel Görecelik kuramı ile de doğrulanmıştır. Lincoln Barnett, *Eren ve Einstein* adlı kitabında bu konuda şunları yazar:

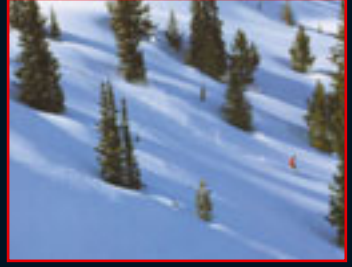
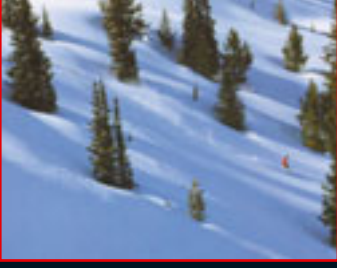
*Salt uzayla birlikte Einstein, sonsuz geçmişten sonsuz geleceğe akan şaşmaz ve değişmez bir evrensel zaman kavramını da bir yana bıraktı. Görecelik kuramını çevreleyen anlaşılmazlığın büyük bölümü, insanların zaman duygusunun da renk duygusu gibi bir algı biçimi olduğunu kabul etmek istemeyişinden doğuyor... Nasıl uzay maddi varlıkların olası bir sırası ise, zaman da olayların olası bir sırasıdır. Zamanın öznelliğini en iyi Einstein'ın sözleri açıklar: "Bireyin yaşantıları bize bir olaylar dizisi içinde düzenlenmiş görünür. Bu diziden hatırladığımız olaylar 'daha önce' ve 'daha sonra' ölçüsüne göre sıralanmış gibidir. Bu nedenle birey için bir ben-zamanı, ya da öznel zaman vardır. Bu zaman kendi içinde ölçülemez. Olaylarla sayılar arasında öyle bir ilgi kurabilirim ki, büyük bir sayı önceki bir olayla değil de, sonraki bir olayla ilgili olur.*⁵⁸

Einstein, Barnett'in ifadeleriyle, "uzay ve zamanın da sezgi biçimleri olduğunu, renk, biçim ve büyüklük kavramları gibi bunların da **bilinçten ayrılmayacağını göstermiş**"tir. Genel Görecelik Kuramı'na göre "**zamanın da, onu ölçtüğümüz olaylar dizisinden ayrı, bağımsız bir varlığı yoktur.**"⁵⁹

Zaman bir algıdan ibaret olduğuna göre de, tümüyle algılayana bağlı, yani göreceli bir kavramdır.

ZAMANIN TERSİNE İŞLEDİĞİ BİR DÜNYADA, GEÇMİŞ, GELECEK OLURDU

Tüm olaylar bize belli bir sıralamayla gösterildiği için, zamanın hep ileri doğru aktığını düşünürüz. Örneğin bir kayakçı hep dağdan aşağı doğru kayar, yukarı doğru kaymaz veya bir su damlası su birikintisinden yukarı doğru çıkmaz, hep aşağı doğru düşer. Bu durumda bir kayakçının tepedeki hali geçmiş iken, aşağıya ulaştığı hali gelecektir. Oysa eğer hafızamızdaki bilgiler, bir filmin başa sarılması gibi tersine doğru gösterilmeye başlarsa bizim için gelecek, yani aşağı inmiş hali geçmiş olur, geçmiş ise yani tepedeki hali ise gelecek olur.

Zamanın akış hızı, onu ölçerken kullandığımız referanslara göre değişir. Çünkü insanın bedeninde zamanın akış hızını mutlak bir doğrulukla gösterecek doğal bir saat yoktur. Lincoln Barnett'in belirttiği gibi *"renge ayırt edecek bir göz yoksa, renk diye bir şey olmayacağı gibi, zamanı gösterecek bir olay olmadıkça bir an, bir saat ya da bir gün hiçbir şey değildir."*⁶⁰

Zamanın göreceliği, rüyada çok açık bir biçimde yaşanır. Rüyada gördüklerimizi saatler sürmüş gibi hissetsek de, gerçekte herşey birkaç dakika hatta birkaç saniye sürmüştür.

Konuyu biraz daha açıklamak için bir örnek üzerinde düşünelim. Özel olarak dizayn edilmiş tek pencereci bir odada oturup, burada belirli bir süre geçirdiğimizi düşünelim. Odada geçen zamanı görebileceğimiz bir de saat bulunsun. Aynı zamanda odanın penceresinden güneşin belirli aralıklarla doğup-battığını görelim. Aradan birkaç gün geçtikten sonra, o odada ne kadar kaldığımız sorulduğunda vereceğimiz cevap; hem zaman zaman saate bakarak edindiğimiz bilgi, hem de güneşin kaç kere doğup battığına bağlı olarak yaptığımız hesaptır. Örneğin, odada üç gün kaldığımızı hesaplarız. Ama eğer bizi bu odaya koyan kişi bize gelir de, "aslında sen bu odada iki gün kaldın" derse ve pencerede gördüğümüz güneşin aslında suni olarak oluşturulduğunu, odadaki saatin de özellikle hızlı işletildiğini söylerse, bu durumda yaptığımız hesabın hiçbir anlamı kalmaz.

Bu örnek de göstermektedir ki zamanın akış hızıyla ilgili bilgimiz, sadece algılayana göre değişen referanslara dayanmaktadır.

Zamanın göreceliği, bilimsel yöntemle de ortaya konmuş somut bir gerçektir. **Einstein'ın Genel Görecelik Kuramı** ortaya koymaktadır ki zamanın hızı, bir cismin hızına ve çekim merkezine uzaklığına göre değişmektedir. Hız arttıkça zaman kısalmakta, sıkışmakta; daha ağır daha yavaş işleyerek sanki "durma" noktasına yaklaşmaktadır.

Bunu Einstein'ın bir örneği ile açıklayalım. Bu örneğe göre aynı yaşta iki ikizlerden biri Dünya'da kalırken, diğeri ışık hızına yakın bir hızda uzay yolcuğuna çıkar. Uzaya çıkan kişi, geri döndüğünde ikiz kardeşini kendisinden çok daha yaşlı bulacaktır. Bunun nedeni uzayda seyahat eden kardeş için zamanın daha yavaş akmasıdır. Aynı örnek bir baba ve

oğul için de düşünülebilir; "eğer babanın yaşı 27, oğlunun yaşı 3 olsa, 30 dünyaya senesi sonra baba dünyaya döndüğünde oğul 33 yaşında, baba ise 30 yaşında olacaktır."⁶¹

Zamanın izafi oluşu, saatlerin yavaşlaması veya hızlanmasından değil; tüm maddesel sistemin atom altı seviyesindeki parçacıklara kadar farklı hızlarda çalışmasından ileri gelir. Zamanın kısaldığı böyle bir ortamda insan vücudundaki kalp atışları, hücre bölünmesi, beyin faaliyetleri gibi işlemler daha ağır işlemektedir. Kişi zamanın yavaşlamasını hiç fark etmeden günlük yaşamını sürdürür.

Kuran'da İzafiyet

Modern bilimin bu bulgularının bize gösterdiği sonuç, **zamanın materyalistlerin sandığı gibi mutlak bir gerçek değil, göreceli bir algı oluşudur.** İşin ilginç yanı ise, 20. yüzyıla dek bilimin farkında olmadığı bu gerçeğin, bundan 14 asır önce indirilmiş olan Kuran'da bildirilmesidir. Kuran ayetlerinde, zamanın izafi bir kavram olduğunu gösteren açıklamalar bulunur.

Modern bilim tarafından doğrulanan, zamanın psikolojik bir algı olduğu, yaşanan olaya, mekana ve şartlara göre farklı algılanabildiği gerçeğini pek çok Kuran ayetinde görmek mümkündür. Örneğin bir insanın bütün hayatı, Kuran'da bildirildiğine göre çok kısa bir süredir:

Sizi çağıracağı gün, O'na övgüyle icabet edecek ve (dünyada) pek az bir süre kaldığınızı sanacaksınız. (İsra Suresi, 52)

Gündüzün bir saatinden başka sanki hiç ömür sürmemişler gibi onları birarada toplayacağı gün, onlar birbirlerini tanımış olacaklar... (Yunus Suresi, 45)

Bazı ayetlerde, insanların zaman algılarının farklı olduğuna, insanın gerçekte çok kısa olan bir süreyi çok uzunmuş gibi algılayabildiğine işaret edilir. Kuran'da bildirilen, insanların ahiretteki sorguları sırasında geçen aşağıdaki konuşmalar bunun bir örneğidir:

Dedi ki: "Yıl sayısı olarak yeryüzünde ne kadar kaldınız?" Dediler

ki: "Bir gün ya da bir günün birazı kadar kaldık, sayanlara sor."
Dedi ki: "Yalnızca az (bir zaman) kaldınız, gerçekten bir bilseydiniz. (Müminun Suresi, 112-114)

Başka bazı ayetlerde de, zamanın farklı ortamlarda farklı bir akış hızıyla geçtiği bildirilir:

... Gerçekten, senin Rabbinin Katında bir gün, sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir. (Hac Suresi, 47)

Melekler ve Ruh (Cebrail), ona, süresi elli bin yıl olan bir günde çıkabilmektedir. (Mearic Suresi, 4)

Gökten yere her işi O evirip düzene koyar. Sonra (işler,) sizin say-

Işık hızına yakın bir hızla uzay yolculuğuna çıkan ikiz kardeşlerden biri, 30 yıl sonra geri döndüğünde, dünyada kalan kardeş diğerine göre çok daha yaşlı olacaktır.

makta olduğunuz bin yıl süreli bir günde yine O'na yükselir. (Secde Suresi, 5)

Bu ayetler, zamanın izafiyetinin çok açık birer ifadesidir. Bilim tarafından 20. yüzyılda ulaşılan bu sonucun bundan 1400 yıl önce Kuran'da bildirilmiş olması ise, elbette, Kuran'ın zamanı ve mekanı tümüyle sarıp kuşatan Allah'ın indirdiğinin bir delilidir.

Kuran'ın daha pek çok ayetinde kullanılan üslup açıkça zamanın bir algı olduğunu ortaya koymaktadır. Özellikle de kıssalarda bu anlatımı görmek mümkündür. Örneğin Allah Kuran'da bahsedilen mümin bir topluluk olan Kehf ehlini üç yüzyılı aşkın bir süre derin bir uyku halinde tutmuştur. Daha sonra uyandırdığında ise bu kişiler zaman olarak çok az bir süre kaldıklarını düşünmüşler, ne kadar uyuduklarını tahmin edememişlerdir:

Böylelikle mağarada yıllar yılı onların kulaklarına vurduk (derin bir uyku verdik). Sonra iki gruptan hangisinin kaldıkları süreyi daha iyi hesap ettiğini belirtmek için onları uyandırdık. (Kehf Suresi, 11-12)

Böylece, aralarında bir sorgulama yapınlar diye onları dirilttik (uyandırdık). İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Ne kadar kaldınız?" Dediler ki: "Bir gün veya günün bir (kaç saatlik) kısmı kadar kaldık." Dediler ki: "Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir... (Kehf Suresi, 19)

Aşağıdaki ayette anlatılan durum da zamanın aslında psikolojik bir algı olduğunun önemli bir delilidir.

Ya da altı üstüne gelmiş, ıssız duran bir şehre uğrayan gibisini (görmedin mi?) Demişti ki: "Allah, burasını ölümünden sonra nasıl diriltecekmış?" Bunun üzerine Allah, onu yüz yıl ölü bıraktı, sonra onu diriltti. (Ve ona) Dedi ki: "Ne kadar kaldın?" O: "Bir gün veya bir günden az kaldım" dedi. (Allah ona:) "Hayır, yüz yıl kaldın, böyleyken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış; eşeğine de bir bak; (bunu yapmamız) seni insanlara ibret-belgesi kılmamız içindir. Kemiklere de bir bak nasıl biraraya getiriyoruz,

sonra da onlara et giydireyoruz? dedi. O, kendisine (bunlar) apaçık belli olduktan sonra dedi ki: "(Artık şimdi) Biliyorum ki gerçekten Allah, herşeye güç yetirendir." (Bakara Suresi, 259)

Görüldüğü gibi bu ayet zamanı yaratan Allah'ın zamandan münez-zeh olduğunu açıkça bildirmektedir.. İnsan ise Allah'ın kendisi için takdir ettiği zamana bağımlıdır. Ayette görüldüğü gibi insan ne kadar uykuda kaldığını dahi bilmekten acizdir. Böyle bir durumda (materyalistlerin çarpık mantığında olduğu gibi) zamanın mutlak olduğunu iddia etmek, son derece akıl dışı olacaktır.

Zamanın İzafiyeti, Kader Gerçeğini de Açıklamaktadır

Zamanın izafiyeti ile ilgili açıklamalardan ve ayetlerden görüldüğü gibi, zaman algıya değişkenlik gösteren, sabit olmayan bir kavramdır. Örneğin bizim için milyarlarca yıl süren bir zaman dilimi, Allah Katında bir andır. Bizim için 50 bin yıllık bir süre melekler ve Cebrail için bir gündür.

Bu gerçeğin bilinmesi, kader konusunun kavranması için çok önemlidir. Çünkü kader, Allah'ın geçmiş ve gelecek tüm olayları "tek bir an" içinde yaratmış olmasıdır. Bu da, Allah Katında evrenin yaratılış anından kıyamete kadar olan her olayın yaşanmış ve bitmiş olması demektir. İnsanların önemli bir bölümü, Allah'ın henüz yaşanmamış olayları önceden nasıl bildiğini, Allah Katında geçmiş ve gelecek tüm olayların nasıl yaşanıp bittiğini ve kaderin gerçekliğini bir türlü kavrayamazlar. Oysa "yaşanmamış olaylar" bizim açımızdan yaşanmamış olaylardır. Çünkü biz Allah'ın yarattığı zamana bağlı olarak yaşamımızı sürdürürüz ve hafızamıza verilen bilgiler olmadan hiçbir şey bilemeyiz. Allah, dünyadaki imtihan ortamı gereği "gelecek" olarak isimlendirdiğimiz olayları hafızamıza vermediği için, gelecekte ne olacağını da bilemeyiz. Allah ise zamana ve mekana bağlı değildir, zaten bunların tümünü yoktan yaratan Kendisi'dir. Bu nedenle Allah için geçmiş, gelecek ve şu an hepsi birdir ve hepsi olup bitmiştir. Allah bir olayın sonunu görmek için beklemez. Zaten bir olayın başı da sonu da O'nun Katında tek bir anda yaşanır. Örneğin Fira-

vun'un nasıl bir sona uğradığını Allah daha Hz. Musa'yı Firavun'a göndermeden. Hz. Musa daha doğmadan, hatta Mısır devleti daha kurulmadan önce bilir ve tüm bu olaylar Firavun'un sonu ile birlikte Allah Katında tek bir an olarak yaşanmıştır. Ayrıca Allah için geçmişi hatırlama diye bir şey de yoktur. Geçmiş ve gelecek hazır olarak Allah Katında aynı anda mevcuttur.

Bir insan tüm hayatını bir film şeridi olarak düşünürse, biz bu şeridi video kasetten seyrederek gibi seyrediyoruz ve kasedi ileri almak gibi bir imkanımız yoktur. Allah ise, bu film şeridinin tamamını aynı anda görür ve bilir. Zaten bu filmi tüm detaylarıyla tespit etmiş ve yaratmış olan O'dur. Biz nasıl bir cetvelin başını, ortasını ve sonunu bir kerede görebiliyorsak, Allah bizim bağlı olduğumuz zamanı başından sonuna kadar tek bir an olarak sarıp kuşatmıştır. İnsanlar ise sadece zamanı gelince bu olayları yaşayıp, Allah'ın onlar için yarattığı kadere tanık olurlar. Bu, dünya üzerindeki bütün insanların kaderleri için bu şekildedir. Bugüne kadar yaratılmış ve bugünden sonra da yaratılacak olan bütün insanların dünya ve ahiretteki hayatları, her anları ile Allah'ın Katında hazır ve yaşanmış olarak bulunmaktadır. Allah'ın sonsuz "hıfzı"nda, milyarlarca insanla birlikte tüm canlıların, gezegenlerin, bitkilerin, eşyaların kaderinde yazılı olaylar da hiç eksilmeden veya kaybolmadan durmaktadır. Kader gerçeği, Allah'ın Hafız (Muhafaza eden, Koruyan) sıfatının, sonsuz gücünün, kudretinin ve büyüklüğünün tecellilerinden biridir.

"Geçmiş" Kavramı Hafızamızdaki

Bilgilerden Dolayı Oluşur

Biz, bize verilen telkinden dolayı, geçmiş, şu an ve gelecek gibi bölümlere ayrılmış zaman dilimlerini yaşadığımızı zannederiz. Oysa, "geçmiş" gibi bir kavrama sahip olmamızın tek nedeni, -daha önce de belirttiğimiz gibi- hafızamıza bazı olayların verilmesidir. Örneğin, ilkokula kaydolduğumuz an hafızamızda bulunan bir bilgidir ve biz bu nedenle bunu geçmiş bir olay olarak algılarız. Gelecekle ilgili olaylar ise hafızamızda bulunmaz. Bu nedenle biz henüz haberdar olmadığımız bu olayları "ya-

şanacak", "gelecekte meydana gelecek" olaylar olarak kabul ederiz. Oysa geçmiş nasıl bizim için yaşanmış, tecrübe edilmiş, görülmüş olaylar ise, gelecek de aynı şekilde yaşanmıştır. Ancak bu olaylar bizim hafızamıza verilmediği için biz bunları bilemeyiz.

Eğer Allah, gelecekle ilgili olayları da hafızamıza vermiş olsaydı, o zaman gelecek de bizim için geçmiş olurdu. Örneğin, 30 yaşındaki bir insanın hafızasında 30 yıllık hatıralar, olaylar bulunur ve bu nedenle bu insan 30 yıllık bir geçmişi olduğunu düşünür. Eğer bu insanın hafızasına 30 ile 70 yaş arasındaki geleceğine dair olaylar da verilecek olsa, o zaman 30 yaşındaki bu insan için hem 30 yılı hem de 30 ile 70 yaş arasındaki "geleceği" geçmişi haline gelir. Çünkü, bu durumda geçmişi de geleceği de hafızasında mevcut bulunacak, her ikisi de onun için yaşanmış, görülmüş, tecrübe edilmiş olaylar olacaktır.

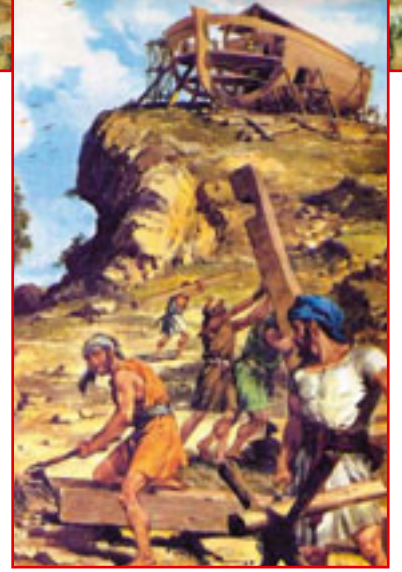
Ancak Allah, bize olayları belli bir sıra içinde, küçükten büyüğe doğru akacak şekilde, sanki geçmişten geleceğe akan bir zaman varmış gibi algılattığı için, bize geleceğimizle ilgili olayları bildirmez, bunların bilgisini hafızamıza vermez. Gelecek bizim hafızamızda yoktur, ancak Allah'ın sonsuz hıfzında, tüm insanların geçmişleri ve gelecekleri bulunmaktadır. Bu, daha önce de belirtildiği gibi, bir insanın hayatını, zaten mevcut olan bir filmden izlemesi gibidir. Film, zaten çekilmiş ve bitmiştir. Ancak, bu filmi ileri sarma imkanı bulunmayan insan, kareleri teker teker seyrettikçe hayatını görür. Henüz seyretmediği karelerin ise geleceği olduğunu zannederek yanılır.

Geçmiş ve Gelecek Gayb Haberidir

Allah Kuran'ın birçok ayetinde gaybı, yani görünmeyeni, bilinmeyeni, şahit olunmayı bilen yalnızca Kendisi olduğunu bildirmektedir:

De ki: "Ey gökleri ve yeri yaratan, gaybı ve müşahede edilebileni bilen Allah'ım. Anlaşmazlığa düştükleri şeylerde, kullarının arasında sen hüküm vereceksin." (Zümer Suresi, 46)

De ki: "Elbette sizin kendisinden kaçtığınız ölüm, şüphesiz sizinle karşılaşıp-buluşacaktır. Sonra gaybı da, müşahede edilebileni

Hız. Musa ve yanındakiler şu anda yarılan denizden kaçarak kurtulmaktadır. Firavun'un ordusu şu anda kapanan denizin içinde boğulmaktadır. Hız. Nuh'un gemisi ve Hız. Süleyman'ın sarayı şu anda inşa edilmektedir. Ve tüm bu olaylar bizim bildiğimizden çok daha net ve canlı olarak şu anda Yüce Allah'ın Katında mevcut bulunmaktadır.

de bilen (Allah)a döndürüleceksiniz; O da size yaptıklarınızı haber verecektir." (Cum'a Suresi, 8)

(Allah:) "Ey Adem, bunları onlara isimleriyle haber ver" dedi. O, bunları onlara isimleriyle haber verince de dedi ki: "Size demedim mi, göklerin ve yerin gaybını gerçekten Ben bilirim, gizli tuttuklarınızı ve açığa vurduklarınızı da ben bilirim." (Bakara Suresi, 33)

Genelde gaybın sadece geleceğe ait bilinmeyen bilgiler olduğu düşünülür, oysa hem geçmiş hem de gelecek gaybtır. Geçmişte yaşananlar da gelecekte yaşanacak olanlar da Allah Katında saklı bulunan bilgilerdir. Ancak Allah, Kendi Katında bulunan gayb bilgilerinden bazılarını insanların hafızalarına vererek, bunları bilinir, yani müşahede edilir hale getirmektedir. Örneğin Allah bazı ayetlerinde geçmişe yönelik bilgiler vererek, Peygamberimiz (sav)'e bunların gayb haberleri olduğunu söylemiştir:

Bunlar: Sana vahyettiğimiz gayb haberlerindedir. Bunları sen ve kavmin bundan önce bilmiyordun. Şu halde sabret. Şüphesiz (güzel olan) sonuç takva sahiplerinindir. (Hud Suresi, 49)

Bu, sana (ey Muhammed) vahyettiğimiz gayb haberlerindedir. Yoksa onlar, (Yusuf'un kardeşleri) o hileli-düzeni kurarlarken, yapacakları işe topluca karar verdikleri zaman sen yanlarında değildin. (Yusuf Suresi, 102)

Allah Peygamberimiz (sav)'e henüz yaşanmamış bazı olaylardan da haberler vermiştir ki, bunlar geleceğe dair gayb haberleridir. Örneğin Mekke'nin fethi (Fetih Suresi, 27) ve Rum'un putperestlere karşı galibiyeti (Rum Suresi, 3-4), bu olaylar henüz yaşanmadan önce Peygamberimiz (sav)'e bildirilmiştir. Peygamberimiz (sav)'in kıyamet alametleri, ahir zaman gibi konulardaki hadisleri de, o dönem tüm insanlar için gayb olan bu bilgileri, Allah'ın kendisine öğrettiğini göstermektedir. Kuran'da peygamberlere ve diğer bazı salih müminlere de gaybtan haberler verildiği açıklanmaktadır. Örneğin Hz. Yusuf'a kardeşlerinin tuzaklarının boşa çıkacağı haber verilmiş (Yusuf Suresi, 15), Hz. Musa'nın annesine, bebek yaştaki oğlunun Firavun zulmünden kurtulacağı ve peygamber olacağı vahiyle açıklanmıştır. (Kasas Suresi, 7)

Sonuç olarak, bizim geçmiş ve gelecek olarak isimlendirdiğimiz olay ve bilgilerin tamamı, Allah Katında saklı duran gayb haberleridir. Allah dilediği zaman dilediği kişinin hafızasına bu haberlerden bazılarını vererek, gaybın bir kısmını bilinir hale getirmektedir. İşte müşahade edilebilir yani görülebilir, şahit olunmuş hale gelen bu olaylar, insanlar tarafından geçmiş olarak nitelendirilir.

Kadere Teslimiyetin Önemi

Geçmiş ve geleceğin gerçekte Allah Katında yaratılmış ve yaşanmış olarak saklı ve hazır olaylar olmaları bize çok önemli bir gerçeği gösterir: Her insan kayıtsız ve şartsız kaderine teslim olmuştur. İnsan nasıl geçmişini değiştiremezse, geleceğini de değiştiremez. Çünkü geçmişi gibi geleceği de yaşamıştır; geleceğindeki tüm olaylar, ne zaman, nerede, ne yemek yiyeceği, kiminle ne konuşacağı, ne kadar para kazanacağı, hangi hastalıklara yakalanacağı, nihayetinde ne zaman, nasıl, nerede öleceği hepsi bellidir ve bunları değiştiremez. Çünkü bunlar zaten Allah Katında, Allah'ın sonsuz hızında yaşanmış olarak bulunmaktadır. Sadece bunların bilgisi henüz kendi hafızasında değildir.

Dolayısıyla başlarına gelen olaylara üzülen, sinirlenen, bağırıp çağıranlar, geleceği için kaygılananlar, hırslananlar aslında kendilerini boş yere üzmektedirler. Çünkü, nasıl olacağından kaygı ve korku duydukları gelecekleri, zaten yaşamıştır. Ve ne yaparlarsa yapsınlar bunları değiştirme imkanları bulunmamaktadır.

Bu noktada belirtilmesi gereken çok önemli bir nokta, yanlış bir kader anlayışından kaçınmak gerektiğidir. Bazı insanlar, "nasıl olsa kaderimde ne varsa o olacak, o zaman benim hiçbir şey yapmama gerek yok" diyerek çarpık bir kader anlayışı geliştirirler. Her yaşadığımızın kaderimizde belli olduğu bir gerçektir. Biz daha o olayı yaşamadan önce o olay Allah Katında yaşanmıştır ve bilgisi de tüm detayları ile Allah Katındaki Levh-i Mahfuz isimli kitapta yazılıdır. Ancak, Allah her insana sanki olayları değiştirmeye, kendi karar ve seçimine göre hareket etmeye imkanı varmış gibi bir his verir. Örneğin insan, su içmek istediğinde bunun için "kaderimde varsa içerim" diyerek oturup beklemeyiz. Bunun için kal-

kar, bardağı alır ve suyunu içer. Gerçekten de kaderinde tespit edilmiş bardakta, tespit edilmiş miktarda suyu içer. Ancak, bunları yaparken kendi iradesi ve isteği ile yaptığına dair bir his duyar. Ve hayatı boyunca bu hissi her yaptığı işte yaşar. Allah'a ve Allah'ın yarattığı kaderine teslim olmuş bir insan ile bu gerçeği kavrayamayan bir insan arasındaki fark şudur: Teslimiyetli olan insan, kendi yaptığı hissini yaşamasına rağmen, bunların tümünü Allah'ın dilemesi ile yaptığını bilir. Diğeri ise, her yaptığını kendi aklı ve gücü ile yaptığını zannederek yanılır.

Örneğin, bir hastalığı olduğunu öğrenen teslimiyetli bir insan, bunun kaderinde olduğunu bildiği için son derece tevekküllü davranır. "Allah bunu kaderimde yarattığına göre, mutlaka büyük bir hayır vardır" diye düşünür. Ama "nasılsa kaderimde iyileşmek varsa iyileşirim" diyerek tedbir almadan beklemez. Aksine, olabilecek tüm tedbirleri alır. Doktora gider, beslenmesine dikkat eder, ilaçlarını alır. Ancak gittiği doktorun, doktorun uyguladığı tedavinin, aldığı ilaçların, bunların kendi üzerinde ne kadar etkili olacağını, iyileşip iyileşmeyeceğinin, kısacası her detayın kaderinde olduğunu unutmaz. Bunların hepsinin, Allah'ın üstün hafızasında, daha kendisi dünyaya gelmeden önce hazır olarak bulunduğunu bilir. Allah, Kuran'da, insanların yaşadıkları herşeyin önceden bir kitapta yazılı olarak bulunduğunu şöyle bildirir:

Yeryüzünde olan ve sizin nefislerinizde meydana gelen herhangi bir musibet yoktur ki, Biz onu yaratmadan önce, bir kitapta (yazılı) olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre pek kolaydır. Öyle ki, elinizden çıkana karşı üzüntü duymayasınız ve size (Allah'ın) verdikleri dolayısıyla sevinip-şımarmayasınız. Allah, büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (Hadid Suresi, 22-23)

İşte bu yüzden, kadere iman eden bir insan, başına gelen hiçbir olaydan dolayı üzülmeyiz, ümitsizliğe kapılmaz. Aksine son derece tevekküllü, teslimiyetli ve daima huzurlu olur. Çünkü Allah insanların başlarına gelen herşeyin önceden belli olduğunu, bu nedenle başlarına gelen zorluklara üzülmemelerini ve kendilerine verilen nimetlerle şımarmamalarını emretmiştir. İnsanın karşılaştığı zorluklar da, elde ettiği başarı ve zenginlikler de Allah'ın takdiriyledir. Bunların hepsi Rabbimiz'in insanları dene-

mek için kaderlerinde önceden belirlediği olaylardır. Bir ayette bildirildiği gibi, "... Allah'ın emri, takdir edilmiş bir kadedir". (Ahzab Suresi, 38)

Allah bir başka ayetinde ise "**Hiç şüphesiz, biz herşeyi kader ile yarattık.**" (Kamer Suresi, 49) diye bildirmektedir. Sadece insanların değil, tüm canlıların, eşyanın, Güneş'in, Ay'ın, dağların, ağaçların, her varlığın Allah Katında belirlenmiş bir kaderi vardır. Örneğin kırılan bir antika vazo, kaderinde tespit edilen anda kırılmıştır. Birkaç yüzyıllık bu vazo, daha ilk imal edilirken, kimlerin kullanacağı, hangi evin hangi köşesinde, hangi eşyalarla birlikte duracağı belli olarak üretilir. Vazonun her deseni, üzerindeki her renk kaderde önceden tespit edilmiştir. Vazonun hangi gün, hangi saat, hangi dakika, kim tarafından nasıl kırılacağı da Allah'ın hıfzında yaşanmış olarak durmaktadır. Hatta, vazonun ilk imal edildiği an, ilk kez satılmak üzere vitrine konduğu an, bir evin köşesinde durduğu an ve kırılarak parça parça olduğu an, kısacası antika vazonun yüzyıllarca içinde bulunduğu her an, Allah Katında tek bir an olarak mevcuttur. Vazoyu kıran kişi, birkaç saniye önce bile bundan habersizken, Allah Katında o an yaşanmıştır ve bilinmektedir. Bu nedenle Allah, insanlara ellerinden çıkanlara üzülmemelerini bildirir.

Çünkü, ellerinden çıkanlar kaderlerinde çıkmıştır ve o insanların bunu değiştirmeye güç-

Herşeyin belirlenmiş bir kaderi vardır. Örneğin kırılan bir antika vazo, kaderinde tespit edilen anda kırılmıştır. Birkaç yüzyıllık bu vazo, daha ilk imal edilirken, kimlerin kullanacağı, hangi evin hangi köşesinde, hangi eşyalarla birlikte duracağı belli olarak üretilir.

leri yoktur. Ancak insanlar kaderlerinde meydana gelen olaylardan bir ders almalı, bunlarla eğitilmeli, bu olaylardaki hikmet ve hayırları göreyerek, daima, kaderlerini yaratan sonsuz merhametli, şefkatli, adaletli, kullarını esirgeyen ve koruyan Rabbimiz'e yönelmelidirler.

Bu önemli gerçekten gafil yaşayan insanlar, hayatları boyunca hep endişe ve korku içinde olurlar. Örneğin çocuklarının geleceği için çok endişelenirler. Hangi okulda okuyacağı, nasıl bir meslek sahibi olacağı, sağlığının nasıl olacağı, nasıl bir hayat süreceği gibi konularda tevekkülsüz bir gayret içindedirler. Oysa, her insanın, daha tek bir hücre olduğu halinden ilk okuma yazma öğrendiği ana, üniversite sınavında verdiği cevaplardan hayatı boyunca hangi şirkette ne iş yapacağına, hangi kağıtlara kaç kez imza atacağına, nerede ve nasıl öleceğine kadar her anı Allah Katında bellidir. Bu olayların tümü, Allah'ın hıfzında saklı olarak durmaktadır. Örneğin şu anda, bu satırları okuyanların cenin hali, ilkokuldaki hali, üniversitedeki hali, 35. yaş gününü kutladığı anı, işine başladığı ilk günü, öldüğünde melekleri gördüğü an, yakınları tarafından defnedildiği ve ahirette Allah'a hesap verdiği anlar, tek bir an olarak Allah'ın Katında bulunmaktadır.

O halde, her anı Allah'ın Katında yaşanmış, görülmüş ve halen Allah'ın hafızasında hazır bulunan bir hayat için endişelenmek, korku duymak, üzülmek büyük bir gaflettir. Ne kadar çabalarsa çabalasın, ne kadar kaygılanırsa kaygılsın bir insanın kendisi de, çocuğu da, eşi ve yakınları da kendileri için Allah Katında hazır bulunan hayatlarını yaşayacaklardır.

Öyle ise, akıl ve vicdan sahibi bir insanın bu gerçeği kavrayarak, Allah'a ve Allah'ın yarattığı kadere gönülden teslim olması gerekir. Aslında her insan zaten Allah'a teslim olmuş ve boyun eğmiş olarak yaratılmıştır. Çünkü, istese de istemese de Allah'ın kendisi için yarattığı kadere boyun eğerek yaşar. Kaderi inkar eden insan da kaderinde "kaderi inkar etmek" olduğu için inkarcıdır.

Allah'a gönülden teslim olarak boyun eğenler ise, hem Allah'ın hoşnutluğunu, rahmetini ve cennetini kazanmayı umabilirler, hem de dünyada ve ahirette, güven ve mutluluk içinde bir huzurlu yaşam sürerler. Çünkü, Allah'a teslim olan, Allah'ın yarattığı kaderin kendisi için en hayırlısı olduğunu bilen bir insanı üzecek, korkutacak, endişelendirecek hiç-

bir şey yoktur. Bu insan, elinden gelen her çabayı gösterir, ancak bu çabanın da kaderinde olduğunu, ne yaparsa yapsın kaderinde yazılı olanları değiştirmeye güç yetiremeyeceğini bilir.

Mümin, Allah'ın yarattığı kadere teslim olacak, bununla birlikte karşılaştığı olaylar karşısında elinden geldiğince sebeplere sarılacak, tedbir alacak, olayları hayır yönünde yönlendirmek için çalışacak, ama tüm bunların kader içinde gerçekleştiği ve Allah'ın en hayırlısını önceden takdir ettiğinin bilinci ve rahatlığı içinde olacaktır. Kuran'da bu tavra örnek olarak Hz. Yakub'un çocuklarının güvenliği için almış olduğu bir tedbir haber verilmiştir. Hz. Yakup, kötü niyetli insanların dikkatini çekmemeleri için oğullarına şehre ayrı ayrı kapılardan girmeyi öğütlemiş, ama bunun Allah'ın belirlemiş olduğu kadere asla etkilemeyeceğini de onlara hatırlatmıştır:

Ve dedi ki: "Ey çocuklarım, tek bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Ben size Allah'tan hiçbir şeyi sağlayamam (gidere-mem). Hüküm yalnızca Allah'ındır. Ben O'na tevekkül ettim. Tevekkül edenler de yalnızca O'na tevekkül etmelidirler." (Yusuf Suresi, 67)

Allah, insanların ne yaparlarsa yapsınlar kaderlerini değiştiremeyeceklerini bir ayetinde şöyle bildirir:

Sonra kederin ardından üzerinize bir güvenlik (duygusu) indirdi, bir uyuklama ki, içinizden bir grubu sarıveriyordu. Bir grup da, canları derdine düşmüştü; Allah'a karşı haksız yere cahiliye zanıyla zanlara kapılarak: "Bu işten bize ne var ki?" diyorlardı. De ki: "Şüphesiz işin tümü Allah'ındır." Onlar, sana açıklamadıkları şeyi içlerinde gizli tutuyorlar, "Bu işten bize bir şey olsaydı, biz burada öldürülmezdik" diyorlar. De ki: "Evlerinizde olsaydınız da üzerlerine öldürülmesi yazılmış olanlar, yine devrilecekleri yerlere gidecekti. (Bunu) Allah, sinelerinizdekini denemek ve kalplerinizde olanı arındırmak için (yaptı). Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (Al-i İmran Suresi, 154)

Ayette de görüldüğü gibi, bir insan ölmek için hayır ve ibadet olan bir işten kaçsa bile, eğer kendine ölüm yazılmışsa zaten ölecektir. Hatta, ölümden kaçmak için başvurduğu yollar ve yöntemler de kaderinde bellidir ve her insan kaderindeki olayı yaşayacaktır. Allah, bu ayette de, insanlara kaderlerinde yarattığı olayların amacının onları denemek ve

onların kalplerini temizlemek olduğunu bildirmektedir. Fatır Suresi'nde ise, her insanın ömrünün Allah Katında belli olduğu, rahimlere düşen bebeklerin de Allah'ın izniyle olduğu bildirilir:

Allah sizi topraktan yarattı, sonra bir damla sudan. Sonra da sizi çift çift kıldı. O'nun bilgisi olmaksızın, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Ömür sürene, ömür verilmesi ve onun ömründen kısaltılması da mutlaka bir kitapta (yazılı)dır. Gerçekten bu, Allah'a göre kolaydır. (Fatır Suresi, 11)

Kamer Suresi'nin aşağıdaki ayetlerinde ise, insanın her yaptığıının satır satır yazılı olduğu bildirilirken, cennet halkının yaşadıkları da yaşanmış olaylar olarak anlatılmaktadır. Daha önce de belirtildiği gibi, cennetteki gerçek hayat bizim için gelecektir. Ancak, cennette olanların yaşantıları, sohbetleri, ziyafetleri şu anda Allah'ın hıfzında bulunmaktadır. Biz doğmadan önce de tüm insanlığın dünyadaki ve ahiretteki geleceği Allah Katında bir an içinde yaşanmıştır ve Allah'ın hıfzında muhafaza edilmektedir:

Onların işlemiş oldukları herşey kitaplarda (yazılı)dır. Küçük, büyük herşey satır satır (yazılı)dır. Hiç şüphesiz muttakiler, cennetlerde ve nehir (çevresin)dedirler. Çok kudretli, mülkünün sonu olmayan (Allah)ın yanında doğruluk makamındadırlar. (Kamer Suresi, 52-55)

Allah Katında zamanın tek bir an olduğunu, Allah için geçmiş ve gelecek olmadığını Kuran'da kullanılan bu üsluptan da anlarız. Görüldüğü gibi bizim için gelecek zamanda olacak bazı olaylar, Kuran'da çoktan olup bitmiş bir olay gibi anlatılmaktadır. Çünkü Allah geçmişini de geleceğini de, bir an olarak zaten yaratmıştır. Bu nedenle gelecekte olacağı anlatılan bir olay zaten olup bitmiştir. Ama biz görmediğimiz için onu gelecek zannederiz. Örneğin, ahirette insanların Allah'a verecekleri hesabın belirtildiği ayetler, bunu çoktan olup bitmiş bir olay gibi anlatmaktadır:

Sur'a üfürüldü; böylece Allah'ın diledikleri dışında, göklerde ve yerde olanlar çarpılıp-yıkılıverdi. Sonra bir daha ona üfürüldü, artık onlar ayağa kalkmış durumda gözetliyorlar. Yer, Rabbi'nin nuruyla parıldı; (orta yere) kitap kondu; peygamberler ve şahidler getirildi ve aralarında hak ile hüküm verildi, onlar haksızlığa uğratılmazlar. Her bir nefse yaptığıının tam karşılığı verildi. O, onların işlediklerini daha iyi bilendir. İnkâr edenler, cehenneme bölük bölük sevkedildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman, kapıları

açıldı ve onlara (cehennemin) bekçileri dedi ki: "Size Rabbinizin ayetlerini okuyan ve bugünle karşılaşacağınızı (söyleyip) sizi uyararak elçiler gelmedi mi?" Onlar: "Evet." dediler. Ancak azap kelimesi kâfirlerin üzerine hak oldu. (Zümer Suresi, 68-71)

Bu konudaki diğer örnekler ise şöyledir:

(Artık) Her bir nefis yanında bir sürücü ve bir şahid ile gelmiştir. (Kaf Suresi, 21)

Gök yarılıp-çatlamıştır; artık o gün, 'sarkmış-za'fa uğramıştır.' (Hakka Suresi, 16)

Ve sabretmeleri dolayısıyla cennetle ve ipekle ödüllendirmiştir. Orada tahtlar üzerinde yaslanıp-dayanmışlardır. Orada ne (yakıcı) bir güneş ve ne de dondurucu bir soğuk görürler. (İnsan Suresi, 12-13)

Görebilenler için cehennem de sergilenmiştir. (Naz'iat Suresi, 36)

Artık bugün, iman edenler, kafir olanlara gülmektedirler. (Mutafifin Suresi, 34)

Suçlu-günahkarlar ateşi görmüşlerdir, artık içine kendilerinin gireceklerini de anlamışlardır; ancak ondan bir kaçış yolu bulamamışlardır. (Kehf Suresi, 53)

Yukarıdaki ayetlerde, ölümümüzden sonra yaşanacak olan olaylar, yaşanmış ve bitmiş olaylar olarak anlatılmaktadır. Çünkü Allah, bizim bağlı olduğumuz izafi zaman boyutuna bağlı değildir. Allah tüm olayları zamansızlıkta dilemiş, insanlar bunları yapmış, tüm bu olaylar yaşanmış ve sonuçlanmıştır. Küçük büyük her türlü olayın, Allah'ın bilgisi dahilinde gerçekleştiği ve bir kitapta kayıtlı olduğu gerçeği ise aşağıdaki ayette şöyle haber verilir:

Senin içinde olduğun herhangi bir durum, onun hakkında Kur'an'dan okuduğun herhangi bir şey ve sizin işlediğiniz herhangi bir iş yoktur ki, ona (iyice) daldığınızda, Biz sizin üzerinizde şahidler durmuş olmayalım. Yerde ve gökte zerre ağırlığınca hiçbir şey Rabbinden uzakta (saklı) kalmaz. Bunun daha küçüğü de, daha büyüğü de yoktur ki, apaçık bir kitapta (kayıtlı) olmasın. (Yunus Suresi, 61)

Materyalistlerin Endişesi

Maddenin gerçeği ile zamansızlık ve mekansızlık konularını ele aldığımız bu bölümde anlatılanlar, aslında son derece açık gerçeklerdir. Daha önce de ifade edildiği gibi bunlar kesinlikle bir felsefe ya da bir düşünce biçimi değil, **reddedilmesi mümkün olmayan bilimsel sonuçlardır**. Teknik bir gerçek olmasının dışında, akla dayalı ve mantıksal deliller de bu konuda başka alternatife imkan tanımamaktadır: Biz **evren**, onu meydana getiren maddeler ve içindeki insanlarla ve zamanla birlikte sadece beynimizdeki halini bilebiliriz. Materyalistler bu gerçeği anlamakta zorluk çekerler. Örneğin tekrar materyalist Politzer'in otobüs örneğine dönecek olursak; Politzer algılarının dışına çıkamayacağı gerçeğini teknik olarak bildiği halde, bunu sadece belirli olaylar için kabul edebilmiştir. Yani Politzer için otobüs çarpına kadar olaylar beyninin içinde oluşmaktadır, ama otobüs çarptığı anda olaylar birden beyninin dışına çıkarak maddesel bir gerçeklik kazanmaktadır. Buradaki mantık bozukluğu açıkça ortadadır; Politzer de "taşa vuruyorum, ayağım acıyor, demek ki var" diyen materyalist Johnson'ın hatasına düşmüş, otobüs çarpmasında hissedilen

Dışarda madde vardır, ancak biz maddenin aslına ulaşamayız. Biz bu dünyayı beynimizin içinde bir kopya -diğer bir deyişle algılarımızın yorumu olarak- görürüz. Dolayısıyla madde, bizim için hayaldir.

şiddetin de aslında bir algıdan ibaret olduğunu kavrayamamıştır.

Materyalistlerin bu konuyu anlayamamalarının bilinçaltındaki asıl nedeni ise, anladıklarında karşı karşıya kalacakları gerçekten büyük bir korku duymalarıdır. Lincoln Barnett, bu konunun sadece "sezilmesinin" bile materyalist bilim adamlarını korku ve endişeye sürüklediğini şöyle belirtiyor:

*Filozoflar tüm nesnel gerçekleri algıların bir gölge dünyası haline getirirken, bilim adamları insan duyularının sınırlarını **korku ve endişe ile sezdiler.***⁶²

Maddenin aslıyla muhatap olmadığımız ve zamanın bir algı olduğu gerçeği anlatıldığında bir materyalist büyük bir korkuya kapılır. Çünkü madde ve zaman mutlak varlık olarak bağlandığı yegane iki kavramdır. Bunlar adeta tapındığı birer puttur; çünkü kendisinin madde ve zaman tarafından (evrim yoluyla) yaratıldığına inanmaktadır. (Allah'ı tenzih ederiz.)

İçinde yaşadığını sandığı evrenin, dünyanın, kendi bedeninin, diğer insanların, fikirlerinden etkilendiği materyalist filozofların, kısacası herşeyin sadece algılarıyla muhatap olduğunu hissettiğinde ise tüm benliğini bir dehşet duygusu sarar. Güvendiği, inandığı, medet umduğu herşey bir anda kendisinden uzaklaşıp kaybolur. Aslını mahşer günü yaşayacağı ve "O

gün (artık) Allah'a teslim olmuşlardır ve uydurdukları (yalancı ilahlar) da onlardan çekilip uzaklaşmıştır" (Nahl Suresi, 87) ayetinde Allah'ın inkarcılar için bildirdiği çaresizliği hisseder.

Bu andan itibaren materyalist kendisini maddenin aslına ulaşabildiği yalanına inandırmaya çabalar, bunun için kendince "delil"ler oluşturur; yumruğunu duvara vurur, taşları tekmeler, bağırır, çağırır, ama asla gerçekten kurtulamaz. Materyalistler, bu gerçeği kendi kafalarından atmak istedikleri gibi, diğer insanların da zihninden uzaklaştırmak isterler. Çünkü maddenin gerçek mahiyeti insanlar tarafından bilindiği takdirde, felsefelerinin ilkelliğinin ve cahil bakış açılarının ortaya çıkacağı, görüşlerini anlatacak bir zemin kalmayacağı farkındadırlar. İşte burada anlatılan gerçekten bu denli rahatsız olmalarının nedeni, yaşadıkları bu korkulardır.

Allah inkarcıların bu korkularının ahirette daha da şiddetleneceğini bildirmiştir. Hesap günü Allah onlara şöyle seslenecektir:

Onların tümünü toplayacağımız gün; sonra şirk koşanlara diyeceğiz ki: "Nerede (o bir şey) sanıp da ortak koştuklarınızı?" (Enam Suresi, 22)

Bunun ardından inkarcılar, dünyada mutlak varlık olduklarını zannederek Allah'a şirk koştukları mallarının, evlatlarının, çevrelerinin kendilerinden uzaklaştığına ve tamamen yok olduklarına şahit olacaklardır. Allah bu gerçeği de, **"bak, kendilerine karşı nasıl yalan söylediler ve düzmekte oldukları da kendilerinden kaybolup-uzaklaştı"** (Enam Suresi, 24) ayetiyle haber vermiştir.

İnananların Kazancı

Maddenin dış dünyada var olan aslıyla muhatap olmadığımız ve zamanın bir algı olduğu gerçeği, materyalistleri korkuturken, inananlar için tam aksi gerçekleşir. Allah'a iman eden insanlar maddenin ardındaki sırrı kavradıklarında büyük bir sevinç duymaktadırlar. Çünkü bu gerçek her türlü konunun anahtarıdır. Bu kilit açıldığı anda tüm sırlar açığa çı-

kar. Kişi normalde belki anlamakta zorluk çektiği pek çok konuyu bu sayede rahatlıkla anlar hale gelir.

Daha önce de ifade edildiği gibi ölüm, cennet, cehennem, ahiret, boyut değiştirme gibi konular anlaşılmuş ve "Allah nerede?", "Allah'tan önce ne vardı?", "Allah'ı kim yarattı?", "kabir hayatı ne kadar sürecek?", "cennet ve cehennem nerede?", "cennet ve cehennem şu an var mı?" ve bunlar gibi önemli sorular böylece kolayca yanıtlanmış olur. Ve Allah'ın tüm bir evreni nasıl bir sistemle yoktan var ettiği kavranmış olur. Hatta öyle ki bu sır sayesinde "**ne zaman**" ve "**nerede**" gibi sorular da anlamsız hale gelir. Çünkü ortada ne zaman, ne de mekan kalmaz. Mekansızlık kavrandığı takdirde cennet, cehennem, dünya hepsinin aslında aynı yerde olduğu da anlaşılır. Zamansızlık kavrandığı takdirde ise herşeyin tek bir anda olduğu fark edilir; hiçbir şey için beklenmez, zaman geçmez, herşey zaten olup, bitmiştir.

Bu sırrın kavranmasıyla birlikte, **dünya inanan insan için cennete benzemeye başlar**. İnsanı sıkan her tür maddesel endişe, kuruntu ve korku kaybolur. İnsan, tüm evrenin tek bir Hakimi olduğunu, O'nun tüm maddesel dünyayı dilediği gibi değiştirdiğini ve yapması gereken tek şeyin O'na yönelmek olduğunu kavrar. Artık o, "**her türlü bağımlılıktan özgürlüğe kavuşturulmuş olarak**" (Al-i İmran Suresi, 35) Allah'a teslim olmuştur.

Bu sırrı kavramak, dünyanın en büyük kazancıdır.

Bu sırla birlikte yine Kuran'da haber verilen çok önemli bir gerçek daha anlaşılır: Daha önce de bahsettiğimiz, Allah'ın insana "**şah damarından daha yakın**" (Kaf Suresi, 16) olduğu gerçeği... Bilindiği gibi şah damarı insanın içindedir. İnsana kendi içinden daha yakın bir mesafe olmaz. Bu durum mekansızlık gerçeği ile kolayca açıklanabilir. Görüldüğü gibi bu ayet de, bu sırla birlikte çok daha iyi anlaşılmaktadır.

İşte gerçek budur. Bilinmelidir ki, hiçbir insan için Allah'tan başka dost ve yardımcı yoktur. **Allah'tan başka hiçbir şey yoktur**; kendisine sığınacak, yardım istenecek, karşılık beklenecek tek mutlak varlık O'dur...

Ve her nereye dönersek, Allah'ın yüzü orasıdır.

BÖLÜM 4

EVİRİM YANILGISI

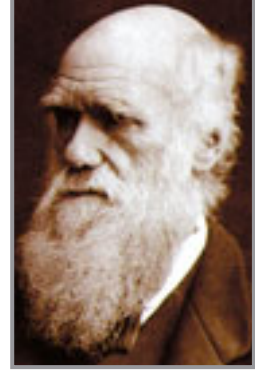
Darwinizm, yani evrim teorisi, Yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle ve evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koyan 350 milyona yakın fosilin bulunmasıyla çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini Yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve Yaratılış'ın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrım teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan pagan bir öğreti olmakla birlikte, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine kendince karşı çıkıyordu. Darwin'in yanlıgılarına göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değışimlerle farklılaşmışlardı.

Charles Darwin

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorisinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

- 1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.
- 2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirci bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.
- 3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak:

Hayatın Kökeni

Evrım teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl ön-

ce dünyada hayali şekilde tesadüfen ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, Yaratılış'ı cahilce reddettiği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde kör tesadüflerin ürünü olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemiştir. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen bir araya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşüncüydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı. Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemiştir: **"Cansız maddelerin hayat oluşturabilece-**

ği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür." (Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2.)

Evrin teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücrenin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücrenin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: **"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."** (*Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s. 196.*)

**Rus biyolog
Alexander Oparin**

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanımlanan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. ("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. (Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7.)

En son evrimci kaynakların da kabul ettiği gibi, hayatın kökeni, hala evrim teorisi için büyük bir açmazdır.

Evrimcilerin hayatın kökenine açıklama getirme çabalarının bir örneği de Miller deneyidir. İlk zamanlarda evrim adına önemli bir gelişme olarak lanse edilen bu deneyin geçersizliği zaman içinde anlaşılmiş hatta Miller'ın kendisi de bunu itiraf etmek zorunda kalmıştır.

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, *Earth*, Şubat 1998, s. 40.)

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrimcilerin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmelerinin başlıca nedeni, Darwinistlerin en basit zannettikleri canlı yapıların bile olağanüstü derecede kompleks özelliklere sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha komplekstir. Öyle ki, bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre, hatta hücreye ait tek bir protein bile üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Ancak bunu detaylarıyla açıklamaya bile gerek yoktur. Evrimciler daha hücre aşamasına gelmeden çıkmaza girerler. Çünkü hücrenin yapı taşlarından biri olan proteinlerin tek bir ta-

nesinin dahi tesadüfen meydana gelmesi ihtimali matematiksel olarak "0"dır.

Bunun nedenlerinden başlıcası bir proteinin oluşması için başka proteinlerin varlığının gerekmesidir ki bu, bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimalini tamamen ortadan kaldırır. Dolayısıyla tek başına bu gerçek bile evrimcilerin tesadüf iddiasını en baştan yok etmek için yeterlidir. Konunun önemi açısından özetle açıklayacak olursak,

1. Enzimler olmadan protein sentezlenemez ve enzimler de birer proteindir.
2. Tek bir proteinin sentezlenmesi için 100'e yakın proteinin hazır bulunması gerekmektedir. Dolayısıyla proteinlerin varlığı için proteinler gerekir.
3. Proteinleri sentezleyen enzimleri DNA üretir. DNA olmadan protein sentezlenemez. Dolayısıyla proteinlerin oluşabilmesi için DNA da gerekir.
4. Protein sentezleme işleminde hücredeki tüm organellerin önemli görevleri vardır. Yani proteinlerin oluşabilmesi için, eksiksiz ve tam işleyen bir hücrenin tüm organelleri ile var olması gerekmektedir.

Evrin teorisini geçersiz kılan gerçeklerden bir tanesi, canlılığın inanılmaz derecedeki kompleks yapısıdır. Canlı hücrelerinin çekirdeğinde yer alan DNA molekülü, bunun bir örneğidir. DNA, dört ayrı molekülün farklı diziliminden oluşan bir tür bilgi bankasıdır. Bu bilgi bankasında canlıyla ilgili bütün fiziksel özelliklerin şifreleri yer alır. İnsan DNA'sı kağıda döküldüğünde, ortaya yaklaşık 900 ciltlik bir ansiklopedi çıkacağı hesaplanmaktadır.

Elbette böylesine olağanüstü bir bilgi, tesadüf kavramını kesin biçimde geçersiz kılmaktadır.

Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, *The Origin of Life on Earth*, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78.)

Kuşkusuz eğer hayatın kör tesadüfler neticesinde kendi kendine ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın yaratıldığını kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı Yaratılış'ı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığına anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadele-

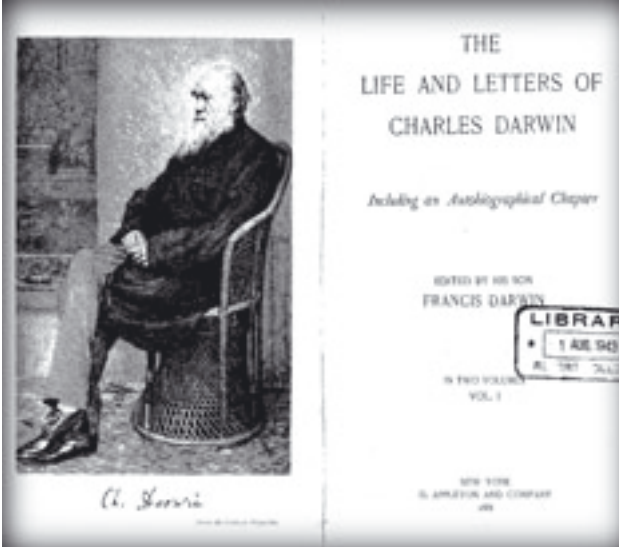
Doğal seleksiyonun evrim teorisine kazandırdığı hiçbir şey yoktur. Çünkü bu mekanizma, hiçbir zaman bir türün genetik bilgisini zenginleştirip geliştirmez. Hiçbir zaman bir türü bir başka türe çevirmez.

si içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında "Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz" demek zorunda kalmıştı. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184.)

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog La-

Editörlüğünü Charles Darwin'in oğlu Francis Darwin'in yaptığı "The Life and Letters Of Charles Darwin" (Charles Darwin'in Hayatı ve Mektupları) isimli kitabın giriş sayfası.

DARWIN'İN IRKÇILIĞI ve TÜRK DÜŞMANLIĞI

Charles Darwin'in önemli fakat az bilinen bir özelliği, Avrupalı beyaz ırkları diğer insan ırklarına göre çok daha "ileri" sayan bir ırkçı olmasıdır. Darwin, insanların maymun benzeri canlılardan evrimleştiğini öne sürerken, bazı ırkların çok daha fazla geliştiğini, bazılarının ise hala maymunsu özellikler taşıdığını iddia etmiştir. Türlerin Kökeni'nden sonra yayınladığı İnsanın Türeyişi (*The Descent of Man*) adlı kitabında, "insan ırkları arası eşitsizliğin apaçıklığı" gibi yorumlar yapmıştır.¹ Darwin söz konusu kitabında zenciler ve Avustralya yerlileri gibi ırkları gorillerle aynı statüye sokmuş, sonra da bunların "medeni ırklar" tarafından zamanla yok edilecekleri kehanetinde bulunarak şöyle demiştir:

Belki de yüzyıllar kadar sürmeyecek yakın bir gelecekte, medeni insan ırkları, vahşi ırkları tamamen yeryüzünden silecekler ve onların yerine geçecekler. Öte yandan insanı maymunlar da... kuşkusuz elimine edilecekler. Böylece insan ile en yakın akrabaları arasındaki boşluk daha da genişleyecek. Bu sayede ortada şu anki Avrupalı ırklardan bile daha medeni olan ırklar ve şu anki zencilerden, Avustralya yerlilerinden ve gorillerden bile daha geride olan babun türü maymunlar kalacaktır.²

Darwin'in bu saçma fikirleri yalnızca teoride kalmamıştır. Darwinizm, ortaya atıldığı tarihten itibaren ırkçılığın en önemli sözde bilimsel dayanağı olmuştur. Canlıların bir yaşam mücadelesi içinde evrimleştiklerini varsayan Darwinizm, toplumlara uygulanmış ve ortaya "**Sosyal Darwinizm**" olarak bilinen akım çıkmıştır.

Sosyal Darwinizm, insan ırklarının, evrimin çeşitli basamaklarında yer aldıklarını, Avrupalı ırkların "en ileri" ırklar olduğunu savunmuş, diğer pek çok ırkın ise hala "maymunsu" özellikler taşıdığını iddia etmiştir.

Darwin kendince "aşağı ırklar" olarak gördüğü milletlerin arasında, Yüce Türk Milleti'ni de saymıştır! Evrim teorisinin kurucusu, W. Graham'a yazdığı 3 Temmuz 1881 tarihli mektubunda, bu ırkçı düşüncesini şöyle ifade etmiştir:

Söz konusu kitabın 285. (solda) ve 286. (sağda) sayfalarındaki Türklere hakaretle dolu olan Darwin'in mektupları. Darwin'in burada "Kafkasyalı (Caucasian) ırklar" dediği ırklar, Avrupalılar'dır. (Modern antropoloji, Avrupalı ırkların Kafkasya bölgesinden geldiklerini kabul eder.)

Doğal seleksiyona dayalı kavganın, medeniyetin ilerleyişine sizin zannettiğinizden daha fazla yarar sağladığını ve sağlamakta olduğunu gösterebilirim. Düşünün ki, birkaç yüzyıl önce Avrupa Türkler tarafından istila edildiğinde, Avrupa milletleri ne kadar büyük bir tehlikeyle karşı karşıya gelmişlerdi, şimdi ise bu çok saçma bir düşüncedir. **Avrupalı ırklar olarak bilinen medeni ırklar, yaşam mücadelesinde TÜRLERE karşı kesin bir galibiyet elde etmişlerdir.** Dünyanın çok da uzak olmayan bir geleceğine baktığımda, **çok sayıda AŞAĞI İRKLERİN** medenileşmiş yüksek ırklar tarafından **elimine edileceğini (yok edileceğini)** görüyorum.³ Görüldüğü gibi Charles Darwin, Büyük Önder Atatürk'ün **"Türk Milleti'nin karakteri yüksektir, Türk Milleti çalışkandır, Türk Milleti zekidir"** ve **"Türklük, benim en derin güven kaynağım, en engin övünç dayanağım oldu"** gibi sözleriyle övdüğü necip Türk Milleti için "aşağı ırk" ifadesini kullanmaktadır. Oysa şüphesiz insanlar arasında bir ırk farklılığı ve ayrımı olamaz. Bir millet, ancak kültür ve ahlakıyla yükelebilir ve üstünlük elde edebilir. Büyük Türk Milleti ise çok köklü bir kültüre ve üstün bir ahlaka sahip olan, bu özellikleriyle tarihe yön vermiş şerefli bir millettir. Tarihteki sekiz büyük dünya devletinden üçünün sahibi olan Türk Milleti'nin kurduğu medeniyetler, Türk'ün yüksek kültür, akıl, ahlak ve inancıyla meydana getirdiği eserlerdir.

Darwin ise, "aşağı ırk" gibi saldırgan ifadelerle gerçekte o dönemdeki Avrupalı emperyalist devletlerin Türk düşmanlığını ortaya koymuştur. Türklerin hakimiyet ve gücünü **elimine etmeye (yok etmeye)** çabalayan bu güçler aradıkları fikri temeli Darwinizm'de bulmuşlardır.

Bu güçler, Türk'ün Kurtuluş Savaşı'nda, bu çirkin düşüncelerini uygulamaya çalışmışlar, ancak Türk Milleti'nin azmi, aklı, cesareti ve kararlılığı sayesinde büyük bir hüsrana uğramışlardır.

Bir ırkı ve Türk düşmanı olan Darwin'in bilim karşısında geçersiz olan teorilerini bugün Türkiye'de savunanlar ise belki de farkında olmadan aynı siyasi hedeflere hizmet etmektedirler.

1 Benjamin Farrington, What Darwin Really Said. London: Sphere Books, 1971, s. 54-56.

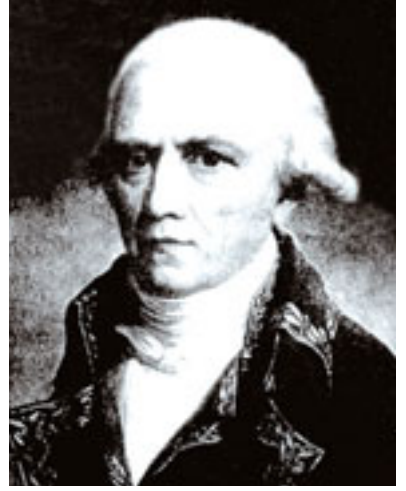
2 Charles Darwin, The Descent of Man, 2. baskı, New York: A. L. Burt Co., 1874, s. 178.

3 Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt 1. New York: D. Appleton and Company, 1888, s. 285-286.

marck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. (B. G. Ranganathan, *Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.*)

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Fransız biyolog Lamarck

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

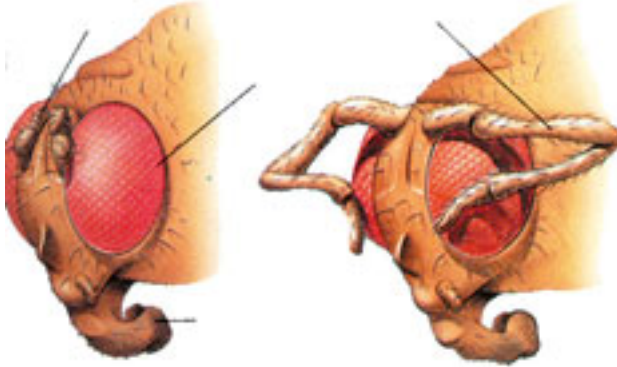
Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi. Bugün de hala bilimsel olarak geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, Darwinistlerin savunduğu model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek var-

dır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi bir tesadüfi etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdır. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 179.)

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanser-

Evrimselci yüzyılın başından beri sinekleri mutasyona uğratarak, faydalı mutasyon örneği oluşturmaya çalıştılar. Ancak on yıllarca süren bu çabaların sonucunda elde edilen tek sonuç, sakat, hastalıklı ve kusurlu sinekler oldu. Üstte, normal bir meyve sineğinin kafası ve solda mutasyona uğramış diğer bir meyve sineği.

dir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrım teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

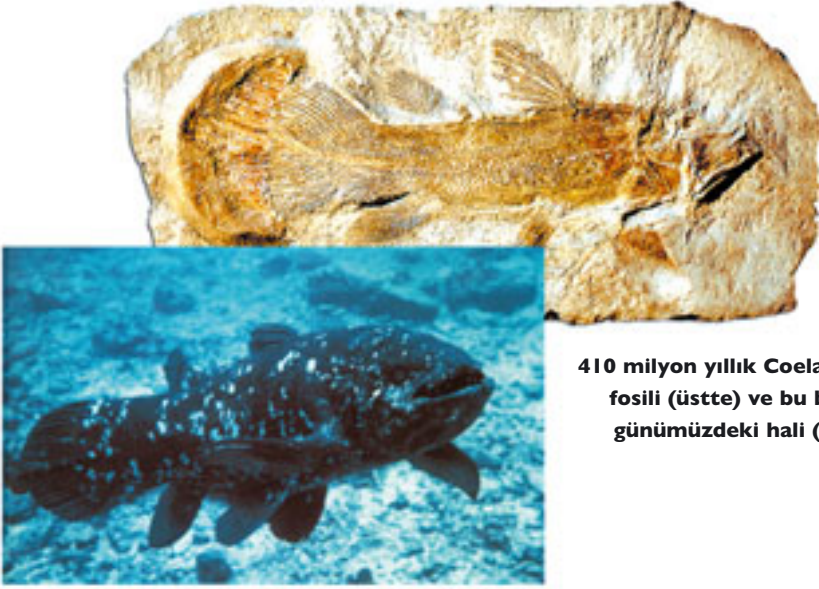
Evrım teorisinin bilim dışı iddiasına göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler" in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşıırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali varlıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu garip canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, *The Origin of Species*, s. 172, 280.)

410 milyon yıllık Coelacanth fosili (üstte) ve bu balığın günümüzdeki hali (solda)

Fosil kayıtları evrim teorisinin önünde çok büyük bir engeldir. Çünkü bu kayıtlar, canlı türlerinin aralarında hiçbir evrimsel geçiş formu bulunmadan, bir anda ve eksiksiz yapılarıyla ortaya çıktıklarını göstermektedir. Bu gerçek, türleri Allah'ın ayrı ayrı yarattığının ispatlarından biridir.

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? (*Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280*)

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgu-

Yaşayan Fosiller Evrimi Yalanlıyor

Fosiller, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığının ispatıdır. Fosil kayıtlarının ortaya koyduğu gibi, canlılar sahip oldukları tüm özelliklerle bir anda var olmuşlar ve soyları devam ettiği müddetçe en küçük bir değişiklik geçirmemişlerdir. Balıklar hep balık, böcekler hep böcek, sürüngenler hep sürüngen olarak var olmuştur. Türlerin aşama aşama oluştuğu iddiasının bilimsel hiçbir geçerliliği yoktur.

Deniz Kestanesi

Dönem: Paleozoik zaman,
Karbonifer dönemi
Yaş: 295 milyon yıl

Güneş Balığı

Dönem: Senozoik zaman,
Eosen dönemi
Yaş: 54 – 37 milyon yıl

Çayır Sivrisineği

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi
Yaş: 48-37 milyon yıl

Deniz Yıldızı

Dönem: Paleozoik zaman,
Ordovisyen dönemi
Yaş: 490 – 443 milyon yıl

Huş Ağacı Yapağı

Dönem: Senozoik zaman,
Eosen dönemi
Yaş: 50 milyon yıl

Köpüklü Ağustos Böceği

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi
Yaş: 125 milyon yıl

Sekoya Yapağı

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi
Yaş: 50 milyon yıl

lar, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133.)

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmazdıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıydılar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197.)

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir **biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil Yaratılıştır.**

İnsanın Evrimi Masalı

Evrin teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, insanın sözde maymunu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, insan ile hayali ataları arasında bazı

"ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

- 1- *Australopithecus*
- 2- *Homo habilis*
- 3- *Homo erectus*
- 4- *Homo sapiens*

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "*Australopithecus*" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. (Charles E. Oxnard, "*The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt*", *Nature*, c. 258, s. 389.)

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırır. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar*'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "*Homo sapiens*'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder. (J. Rennie, "*Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr*", *Scientific American*, Aralık 1992)

Evrimciler "*Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. (Alan Walker, *Science*, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Anthropology*, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272.)

Evrim yanlısı gazete ve dergilerde çıkan haberlerde yandakine benzer hayali "ilkel" insan resimleri sıklıkla kullanılır. Bu hayali resimlere dayanarak oluşturulan haberlerdeki tek kaynak, yazar kişinin hayal gücüdür. Ancak evrim bilim karşısında o kadar çok yenilgi almıştır ki artık bilimsel dergilerde evrimle ilgili haberlere daha az rastlanmaktadır.

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo sapiens neandertalensis* ve *Homo sapiens sapiens* (insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. (*Time*, Kasım 1996)

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanumsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğlerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, *Natural History*, c. 85, 1976, s. 30.)

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar incele-

yen, özellikle *Australopithecus* fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsoy canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19.)

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrım teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu akıl dışı iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın ya-

pıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemde geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırınsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler.

Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümüleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücreyi bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Yüce Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.**

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safesatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

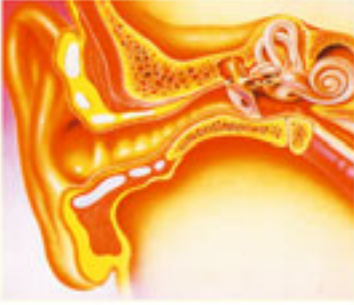
rüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarıyı ne kadar gürültülü de olsa bey-

Kulağı, ses kayıt cihazı ile kıyasladığımızda, bu organımızın söz konusu teknoloji ürününden çok daha kompleks, çok daha başarılı, çok daha kusursuz bir düzene sahip olduğunu görürüz.

nin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojiye çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşlamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ıslıl ıslıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir?

Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetrekuplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektir-

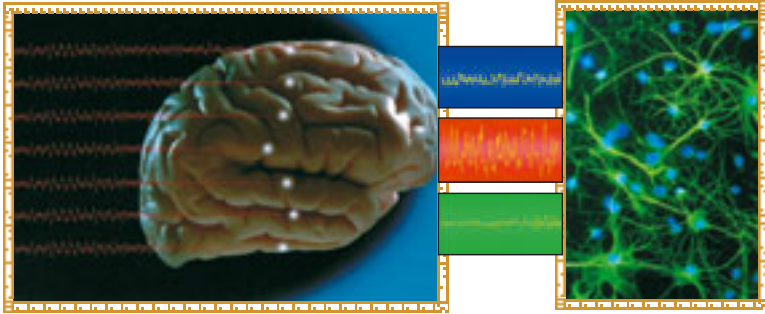
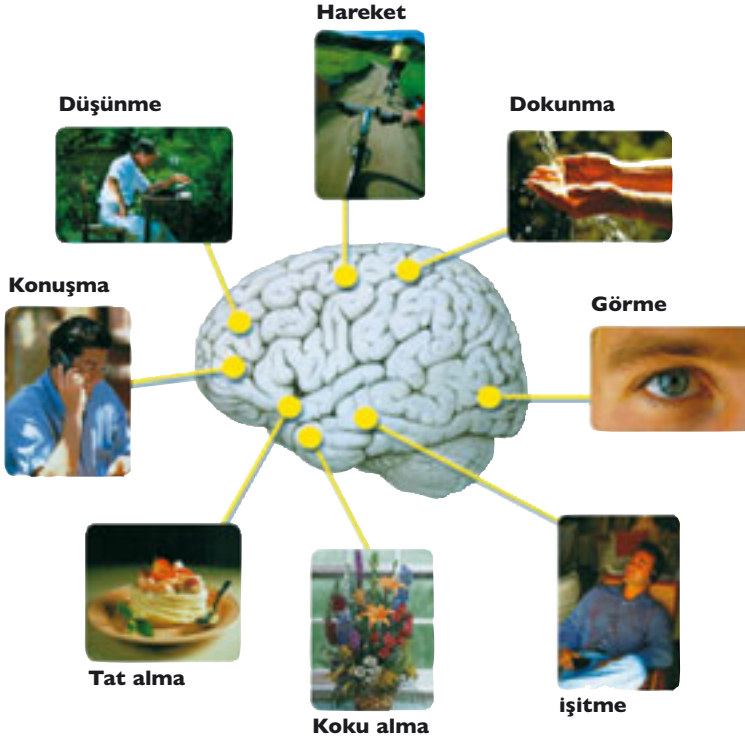
diği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, *"The Demon-Haunted World"*, The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28.)

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı var ettiğine inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağın yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendilerince Allah'ın apaçık olan varlığını kabul etmemek için, bu akıl ve bilim dışı kabulü cehaletle savunmaya devam etmektedirler.

Bütün hayatımızı beynimizin içinde yaşarız. Gördüğümüz insanlar, kokladığımız çiçekler, dinlediğimiz müzik, tattığımız meyveler, elimizde hissettiğimiz ıslaklık... Bunların hepsi beynimizde oluşur. Gerçekte ise beynimizde, ne renkler, ne sesler, ne de görüntüler vardır. Beyinde bulunabilecek tek şey elektrik sinyalleridir. Kısacası biz, beynimizdeki elektrik sinyallerinin oluşturduğu bir dünyada yaşarız. Bu bir görüş veya varsayım değil, dünyayı nasıl algıladığımızla ilgili bilimsel bir açıklamadır.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görürler: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcı'nın eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitilmiş insanlardır. Bu nedenle evrim teorisini için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim (as)'ın kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa (as)'ın kavminin içinden bazı insanların altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azap onlarıdır. (Bakara Suresi, 6-7)

... Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülediklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyüünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyüünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa (as) ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa (as), Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa (as)'a, kendi "bilgin büyücüler" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa (as), büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la - Hz. Musa (as) ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa (as)'ın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsunü, ayette bildirildiği gibi "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyüün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43)

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler" in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

*Dediler ki: "Sen yücesin,
bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz
yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm
ve hikmet sahibi olansın."*

(Bakara Suresi, 32)

NOTLAR

1. *Materyalist Felsefe Sözlüğü*, İstanbul: Sosyal Yayınlar, 4. baskı, s. 326
2. Georges Politzer, *Felsefenin Başlangıç İlkeleri*, İstanbul: Sosyal Yayınlar, 1989, s. 84
3. David Filkin, *Stephen Hawking'in Evreni: Kainatın Sırları*, Aksoy Yayıncılık, 1998, s. 81
4. Billy Bryson, *Hemen Herşeyin Kısa Tarihi*, Boyner Yayınları, 2004, s. 9-10
5. William Lane Craig, *Cosmos and Creator, Origins & Design*, Spring 1996, vol. 17, s. 19
6. S. Jaki, *Cosmos and Creator*, Regnery Gateway, Chicago, 1980, s. 54
7. *God and the Astronomers*, s. 104
8. *God and the Astronomers*, s. 104
9. *God and the Astronomers*, s. 105
10. <http://slate.msn.com/id/3142/>
11. *God and the Astronomers*, s. 106-107
12. Barry Parker, "Creation- The Story of the Origin and Evolution of the Universe" (New York & London: Plenum Press, 1988), p.10 <http://www.totse.com/en/religion/christianity/161893.html>
13. *Stephen Hawking Evreni*, sf. 100
14. Stephen Hawking, *The Big Bang, and God*, Henry F. Schaefer III <http://www.leaderu.com/real/ri9404/big-bang.html>
15. Stephen Hawking, *Evreni Kucaklayan Karınca*, Alkım Kitapçılık ve Yayıncılık, 1993, s. 62-63
16. Jeff Foust, *Big Bang Evidence Found, Spaceflight*, 2 Mayıs 2001
17. George O. Abel, *Exploration of The Universe*, Holt Rinehart and Winston, 1975, s. 665-667
18. Henry Margenau, Roy Abraham Vargesse, *Cosmos, Bios, Theos*, La Salle IL: Open Court Publishing, 1992, s. 241
19. Stephen Hawking, *Evreni Kucaklayan Karınca*, Alkım Yayınevi, 1992, s. 143
20. <http://www.sciencemag.org/sci-ext/btoy2003/>
21. <http://map.gsfc.nasa.gov/>
22. *Hürriyet*, 22 Ocak 2004
23. http://map.gsfc.nasa.gov/m_mm.html
24. <http://www.nasa.gov/centers/goddard/news/topstory/2003/0206mapresults.html>
25. "Galaxy patterns reveal missing link to Big Bang", 12 Ocak 2005, 2-degree Field Galaxy Redshift Survey, http://info.anu.edu.au/mac/Media/Media_Releases/_2005/_January/_120105redshift.asp
26. "Detection of the Baryon Acoustic Peak in the Large-Scale Correlation Function of SDSS Luminous Red Galaxies", submitted to Astrophysical Journal on December 31st, 2004. Bkz. Sloan Digital Sky Survey, "THE COSMIC YARDSTICK--Sloan Digital Sky Survey astronomers measure role of dark matter, dark energy and gravity in the distribution of galaxies", 11 Ocak 2005, <http://www.sdss.org/news/releases/20050111.yardstick.html>
27. "Scientists Score Galaxy Breakthrough", AAP.
28. W. R. Bird, *The Origin of Species Revisited*, Nashville: Thomas Nelson, 1991, s. 462
29. W. R. Bird, *The Origin of Species Revisited*, Nashville: Thomas Nelson, 1991, s. 405-406
30. *Bilim ve Teknik*, sayı 201, s. 16
31. Stephen Hawking, *A Brief History Of Time*, Bantam Press, London: 1988, s. 121-125
32. Paul Davies, *God and the New Physics*, New York: Simon & Schuster, 1983, s. 189
33. Hugh Ross, *The Creator and the Cosmos*, Colorado Springs, CO: Nav-Press, 1993, s. 114-15
34. William Lane Craig, *Cosmos and Creator, Origins & Design*, Spring 1996, vol. 17, s. 19
35. William Lane Craig, *Cosmos and Creator, Origins & Design*, Spring 1996, vol. 17, s. 19

36. William Lane Craig, *Cosmos and Creator, Origins & Design*, Spring 1996, vol. 17, s. 20
37. Christopher Isham, "Space, Time and Quantum Cosmology", paper presented at the conference "God, Time and Modern Physics", March 1990, *Origins & Design*, Spring 1996, vol. 17, s. 27
38. R. Brout, Ph. Spindel, "Black Holes Dispute", *Nature*, vol 337, 1989, s. 216
39. "Çok Evrenin Kısa Tarihi" (A Brief History of the Multiverse) *The New York Times*, 12 Nisan 2003
40. Miller K.R., "Finding Darwin's God: A Scientist's Search for Common Ground Between God and Evolution," [1999], HarperCollins: New York NY, 2000, reprint, sf.225
41. John Maddox, "Down with the Big Bang", *Nature*, vol. 340, 1989, s. 378
42. H. P. Lipson, "A Physicist Looks at Evolution", *Physics Bulletin*, vol. 138, 1980, s. 138
43. R. L. Gregory, *Eye and Brain: The Psychology of Seeing*, New York: Oxford University Press Inc., 1990, s. 9
44. Lincoln Barnett, *Evren ve Einstein*, Çev: Nail Bezel, Varlık Yayınları, s. 20
45. Orhan Hançerlioğlu, *Düşünce Tarihi*, İstanbul: Remzi Kitabevi, 1987, s. 447
46. Rita Carter, *Mapping The Mind*, s. 113
47. *Fusus-u.l Hikem*, çev. Nuri Gencosman, İstanbul, 1990, s. 220
48. R. L. Gregory, *Eye and Brain: The Psychology of Seeing*, Oxford University Press Inc. New York, 1990, s. 9
49. Karl Pribram, David Bohm, Marilyn Ferguson, Fritjof Capra, *Holografik Evren I*, Çev: Ali Çakıroğlu, İstanbul: Kuraldışı Yayınları, 1996, s. 37
50. George Politzer, *Felsefenin Başlangıç İlkeleri*, İstanbul: Sosyal Yayınlar, 1989, s. 53.
51. Orhan Hançerlioğlu, *Düşünce Tarihi*, İstanbul: Remzi Kitabevi, 6. b., Eylül 1995, s. 261.
52. Paul Davies, *Tanrı ve Yeni Fizik*, Çev: Murat Temelli, İm Yayın Tasarım, Yaşam Kitapları-1, İstanbul 1995, s. 180-181
53. Rennan Pekünlü, "Aldatmacanın Evrimsizliği", *Bilim ve Ütopya*, Aralık 1998
54. Alaattin Şenel, "Evrin Aldatmacası mı?, Devrin Aldatmacası mı?", *Bilim ve Ütopya*, Aralık 1998
55. Tim Folger, "Buradan Sonsuzluğa", *Discover*, Aralık 2000, s. 54
56. Tim Folger, "Buradan Sonsuzluğa", *Discover*, Aralık 2000, s.54
57. François Jacob, *Mümkünlerin Oyunu*, Kesit Yayınları, 1996, s. 111
58. Lincoln Barnett, *Evren ve Einstein*, Varlık Yayınları, 1980, s. 52-53
59. Lincoln Barnett, *Evren ve Einstein*, Varlık Yayınları, 1980,s. 17
60. Lincoln Barnett, *Evren ve Einstein*, Varlık Yayınları, 1980,s. 58
61. Paul Strathern, *Einstein ve Görelilik Kuramı*, Gendaş Yayınları, 1997, s. 57
62. Lincoln Barnett, *Evren ve Einstein*, Varlık Yayınları, 1980, s. 17-18